

p. 8

Desnonaments

El Sindicat d'Habitatge
aconsegueix aturar-los

p. 26

Jaume Llansó

"Les coses avancen per
la societat civil"

p. 28

Reportatge

La millora del Parc del
Castell de l'Oreneta

p. 37

Castellers de Sarrià

Es reprenen els assajos

p. 30

Torna la vida als carrers

LA VETERINÀRIA de Sarrià

CLÍNICA VETERINÀRIA
PERRUQUERIA CANINA I
ALIMENTACIÓ

c/ Salvador Mundí, 15
08017, Barcelona

933 395 996
696 018 406

VIDRES I TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC A SARRIÀ

30 ANYS D'EXPERIÈNCIA

ALUSPAI
PROJECTES I SOLUCIONS D'ESPAYS

C. Ivorra, 18 - 08034 Barcelona
T. 932 051 021 - 932 803 288
aluspai@aluspai.com / www.aluspai.com
www.cristaleriaaluspai.com

CASALS D'ESTIU TRÉMOLO 2021

STAGE TEATRE MUSICAL
Juny i Juliol
Júnior (9-12 anys)
Jove (13-16 anys)

TRÉMOLO FACTORIA
Juny, Juliol i Setembre
Infantil (3-6 anys)
Júnior (7-10 anys)

LA CASA DE PAPEL
Setembre
Júnior (10-12 anys)
Jove (13-16 anys)

ESPECTACLES D'ESTIU!

by "TRÉMOLO PRODUCTIONS"

Reserva la teva plaça! 932 371 379 www.tremolo.cat

GARDEN JARCLOS CENTER

c/Collserola, 22-24 93 418 32 06 c/Escoles Pies, 67 93 212 45 96

Horari
de dilluns a dissabte
10-14.30 / 15.30-19 h
diumenges i festius: 10-14.30 h

Horari
de dilluns a divendres
9.30-14 / 16.30-20 h
dissabtes 9.30-14.30 / 16.30-20 h
diumenges i festius: 10-14.30 h

OUTLET BCN SURF SHOP

50% DE DESCOMPTE EN TOTS ELS ARTICLES

WWW.BCNSURFSHOP.COM

CARRER BALMES 310 TLF 932 41 23 83

LIPOSUCCIÓ

Una de les tècniques corporals que millors resultats ofereix a l'hora d'eliminar l'excés de greix localitzat a diferents zones corporals i facials.

ServiEstètic

MEDICINA I CIRURGIA ESTÈTICA,
PLÀSTICA I REPARADORA

Balmes 334

08006 - Barcelona [més informació a](http://www.serviestetic.com)
625 334 334 www.serviestetic.com

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL

Coordinació general
JESÚS MESTRE CAMPI
jesus@diarieljardi.cat

Cap de redacció
CARME ROCAMORA
carme@diarieljardi.cat

Redacció
SERGI ALEMANY, ELENA BULET,
MARTA TRIUS, MARIA ANTÒNIA

Correcció
HÈCTOR LLULL I
MARIA ANTÒNIA FONT

Disseny de maquetació i maquetació
GRÀCIA FARRÀS

Comercials
JOSEP M. FARRÀS
josep@diarieljardi.cat
ENRIC MÓRA
enric@diarieljardi.cat

© Textos: els autors

© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 12.000 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014

Il·lustració de portada
Sant Ponç. Torna la vida al carrer
© Frederic Esteve

Publicitat: 654 044 410

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per tercers persones en la publicació.

amic associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Editorial

Sembla que l'estiu tingui pressa per arribar: les primeres calorades volen deixar enrere la primavera i la gent comença a omplir les platges. De fet, d'aquí a poques setmanes, la revetlla de Sant Joan ens indicarà que ja estem a l'estiu. Mentrestant, podem començar a gaudir de fruits del país com les cireres, els albercocs, els nespres...

Anem superant la pandèmia, les insuperables morts per la covid-19 han baixat molt i fins i tot es diu que d'aquí a poques setmanes podríem sortir de casa sense mascareta. Això és indicatiu que tornem a la tan esperada *normalitat*, però realment volem tornar enrere? Durant aquest any llarg de pandèmia semblava que qüestions com el canvi climàtic, la justícia social, una societat més igualitària, tornaven a estar presents a l'agenda política, però ens n'hem oblidat aviat. Algunes de les notícies que recollim al diari d'aquest mes, com els desnonaments, l'imminent enderroc de l'edifici de la Flor de Maig o la millora del Parc de l'Oreneta, segueixen portant el segell de la vella normalitat.

Malgrat tot, també hi ha bones notícies. Es comença a notar més dinamisme comercial: fa poc es va fer la fira de Sarrià i el dissabte 5 de juny se celebrarà la 23a Mostra del Comerç a Sant Gervasi, al carrer Muntaner, que l'any passat no va poder tenir lloc. També es recupera el Tres Torres Market, el diumenge 13 de juny, al pati de la Biblioteca Clarà. Igualment es recuperen algunes festes populars, com la que celebra aquests dies el Putxet, entre el 3 i el 6 de juny, en motiu del 25è aniversari de la fundació de l'Associació de Veïns i Amics del Putxet. Encara caldrà esperar per la Festa Major de Sant Gervasi, potser fins al setembre. I tot indica que per Sant Joan hi haurà més fogueres i petards anunciant que ja estarem a l'estiu. ■

Sumari

- 4 **AGENDA**
- 5 Nomenclàtor: Àngel Guimerà J. MESTRE
- 6 **ACTUALITAT**
- Consell Plenari C. ROCAMORA
- 8 Desnonaments J. MCAULAY
- 10 Problemes al carrer Ja Hi Som P. VENDRELL
- Micromecenatge de Can Raventós EL JARDÍ
- 12 Reobre el Parc del Tibidabo C. ROCAMORA
- 14 Bus a demanda als barris de muntanya C. ROCAMORA
- L'antiga Flor de Maig anirà a terra C. ROCAMORA
- 16 L'Ateneu Divers torna, per una tarda, a Sarrià A. RUBIÓ
- 18 **POLÍTICA**
- Entrevista a Nil Font (ERC) C. ROCAMORA
- 20 **OPINIÓ**
- Espai legal J. ALONSO-CUEVILLAS
- Salut i Benestar G. VILALTA
- Arquitectura J. D. OLEZA
- 22 Comunicació M. ROYO
- Economia J. BUSCÀ
- Animals C. SUCARRAT
- 26 **GENT DEL BARRI**
- Entrevista: Jaume Llansó S. ALEMANY
- 28 **REPORTATGE**
- Millora del Parc del Castell de l'Oreneta J. MESTRE
- 30 **FOTOREPORTATGE**
- Sant Ponç LI. MORERA I F. ESTEVE
- 32 **CULTURA**
- Jo Jet i Maria Ribot a Casa Orlandai E. SANT
- 33 Farsa de Gioachino Rossini al Teatre de Sarrià J. MESTRE
- Lírica jove al Monestir M. TRIUS
- La capsula vermella arriba a Sarrià EL JARDÍ
- 34 El relat: Colors M. BERTRAN
- No totes les famílies felices s'assemblen CASA USHER
- 35 Al Jardí amb Àlex Roca-Cusachs S. PALAU
- 36 Semblances: Jaume Vicens Vives M. CASTELLET
- 37 Els gegants estrenen vestuari C. ROCAMORA
- Els Castellers de Sarrià A. RUBIÓ
- 38 **EXPLORAR EL JARDÍ**
- Jardins del col·legi Jesuïtes Sarrià-Sant Ignasi M. J. TORT
- 39 Cuereta torrentera E. CAPDEVILA
- 40 **LA MIRADA JOVE**
- Entrevista: CF La Bonanova C. MONFORT
- 41 A Cassoles el jovent seguim lluitant ARRAN
- Vacuna contra la covid de l'IQS EL JARDÍ
- 42 **PER ALS PETITS DE CASA** G. FARRÀS
- 43 **CUINA I NUTRICIÓ**
- L'enciamment de caputxí F. V. SERRA
- Alimentació per cuidar la pell A. VILARRASA
- 44 **GENT GRAN**
- Memòries de Pilar Cid
- 45 5a pinzellada de la meua guerra M. CORNET
- 46 La figura de l'educadora en el centre de dia E. ITURMENDI
- 37 **GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES**

The Green Monkey - Sarrià

JULIOL i AGOST

Aprèn anglès divertint-te!

CASALS D'ESTIU

AMB PROFESSORS NADIS/BILINGÜES

I TAMBÉ INTENSIVS PER ADOLESCENTS I ADULTS

93 737 90 26 - Passeig de Manel Girona 49 (local posterior) 08034 Barcelona - sarria@thegreenmonkey.es

www.thegreenmonkey.es/sarria

Fins al 6 d'abril del 2021

Per poder assistir a la majoria d'activitats cal inscripció prèvia, ja que els aforaments són limitats i se segueixen les mesures de seguretat per la pandèmia de la covid-19. Recomanem, abans d'anar a l'activitat, fer una consulta al web diarieljardi.cat o al mateix centre cultural.

JUNY

FINS AL 18 DE JUNY

Exposició: **Imaginar després de la percepció**, amb Emma Plunkett.
Centre Cívic Can Castelló
c/ Can Castelló, 1-7

FINS AL 30 DE JUNY

▶ Convocatòria pel **20é concurs de directes de la CRS**
Centre Cívic Sarrià
c/ d'Eduardo Conde, 22
▶ Exposició: **La mort, digna i il·lustrada**, amb l'associació Dret a Morir Dignament
Casa Orlandai
c/ Jaume Piquet, 23

6 DIJOUS

▶ 17 h
Ens expliquen: cicle de salut. **Medicació i tractaments. El bon ús dels medicaments**
Casals Gent Gran del Districte

DEL 3 AL 6 DE JUNY

25 anys fent cohesió social al barri del Putxet.
Més informació a la pàgina 17.
Organitza: *Associació de Veïns i Amics del Putxet*

3 DIJOUS

▶ 17 h
Ens expliquen: **Creixement personal. Autocura i felicitat**, a càrrec d'Espai Nacre.
Casals de Gent Gran de Sarrià-Sant Gervasi
▶ 18 h
L'atac i crema del convent dels Caputxins. El testimoni de Fra Engelbert, amb Jordi Bigues
Casa Orlandai

▶ 18 h
Hort il·lustrat, amb O. Causa.
Cineknitting: Amb llicència per tricotar!
Centre Cívic Vil·la Urània
c/ Saragossa, 29
▶ 18.30 h
Com es fa un llibre: Albert Forn i Gemma Ruiz, escriptors. Xerrades entorn als actors de la cadena del llibre.
Biblioteca de Sant Gervasi
c/ Sant Gervasi de Cassoles, 85
▶ 19 h
Xerrada: **Al barri es consumeixen productes agroecològics**, amb Germinal
Centre Cívic Can Castelló
▶ 19 h
Xerrada: **La joventut, perquè cal que s'organitzi**, amb V. Coll
Casa Orlandai
▶ 20 h
Jazz al jardí: **Aura**, amb Monike Makon i Clara Martín
Centre Cívic Pere Pruna
c/ Ganduxer, 130
▶ 20 h
Concerts unplugged: **Manel Fuentes**
Luz de Gas
c/ Muntaner, 246
Organitza: *Fundació Pare Manel*
Entrada: 20 €

4 DIVENDRES

▶ 12 h
Aprofitem amb cura els aliments de temporada, amb Zero Waste Bcn.
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 19 h
Cicle del cel: **La Terra no és plana**, amb Jordi Esgleas
Casal de barri Can Rectoret
c/ de la Via Làctia, 4
▶ 19 h
Presentació: **Comissió del germinador de Can Pujades**
Centre Cívic Vallvidrera
c/ Reis Catòlics, 16-34
▶ 19.30 h
Concert als Jardins: **Quartet Attenya**. Repertori: L. van Beethoven i A. Dvorak
Jardí dels Tarongers
c/ de la Ràbida, 5
Aportació 10 €

▶ 20 h
Cicle de música religiosa: **Música religiosa del Romanicisme**, amb el cor Dyapason
Centre Cívic Pere Pruna
▶ 20 h
L'imperdible: Poesia punk i dancehall futurista, amb **Remei de Ca la Fresca**
Casa Orlandai

5 DISSABTE

▶ 10 a 20 h
23a Fira de comerç de Sant Gervasi.
Carrer Muntaner entre Bisbe Sivilla i Ronda de Mitre
Organitza: *Barnavasi*
▶ 10 h
Itineraris d'història: **La Guerra Civil al centre de la Vila**
Casa Orlandai
Preu: 10,33 €
▶ 11 h
Matinals familiars. Conte – contes i música inclusiva: **Botó màgic presenta, Que ve el llop!**, d'Emile Jadoul.
Infants de 2 a 8 anys
Casa Orlandai
Preu: 3 €
▶ 11 h
Les abelles, un món en miniatura, a càrrec d'Arnja
Casal de barri Can Rectoret
▶ 12 h
Sac de rondalles: **Dos porquets i una porqueta**, amb David Lain i l'Estenedor Teatre. + 3 anys
Biblioteca de Sant Gervasi
▶ 20 h
Concert: **Daniel Blanch, piano i Júlia Farrés-Llongueras, soprano**
Nota79
c/ Vallirana, 79
Entrades: 15 €

7 DILLUNS

19 h
L'òpera entre bambolines: **La Bohème, de G. Puccini**
Casa Orlandai
Preu: 4,50 €
19 h
Maragall a casa
Casa Museu Joan Maragall
c/ Alfons XII, 79

8 DIMARTS

▶ 17.30 h
Llibres a escena: **La cabra serafina**, amb Blai Senabre i Anna Font. + 4 anys
Biblioteca de Sant Gervasi
▶ 19 h
Cartes a l'Anna Murià, de Mercè Rodoreda, amb l'editora Maria Bohigas i la poeta Blanca Llum Vidal.
Casa Usher Llibreters
c/ Santaló, 79
▶ 19 h
Xerrada: **És l'eutanàsia una mort digna?**, amb Nani Hidalgo, de l'Associació Dret a Morir Dignament
Casa Orlandai

9 DIVENDRES

▶ 18 h
Barcelona a 3 bandes: **Recursos marins**, amb Fundació Ciència en Societat.
Gerro de vidre folrat de ganxet, amb LadyCrochet.
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 18.30 h
Xerrada/taller: **Introducció a la disciplina positiva**, amb Angelica Joya, psicòloga
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 19 h
Les fronteres de la prostitució, amb Maribel Cárdenas
Casa Orlandai
▶ 19.30 h
Vespres de recerca: **Emergència climàtica i models productius.**
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 20 h
Concerts unplugged: **Barcelona Gay Men's Chorus**
Luz de Gas
Organitza: *Fundació Pare Manel*
Entrada: 20 €

10 DIJOUS

▶ 17 h
Ens expliquen: cicle de salut. **Creixement personal. Vida positiva.**
Casals Gent Gran del Districte
▶ 17.30 h
Concert jove: **Musicart Sarrià**
Centre Cívic Pere Pruna

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat

▶ 18 h
Secrets de punt mosaic a ganxet, amb Lalanalú.
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 18.30 h
Com es fa un llibre: Amb les llibretera de Casa Usher
Biblioteca de Sant Gervasi
▶ 18.30 h
Diàlegs a l'era de Can Calopa: **Barcelona, capital metropolitana o capital agropolitana?**, amb Carles Llop i Vicente Guallart, modera Pati Núñez
Masia de Can Calopa de Dalt Vallvidrera
▶ 19 h
La F-14, una fàbrica de guerra a Sarrià, amb Jordi Bigues
Casa Orlandai
▶ 19 h
Càpsules vespertines: «**Individu, continuïtat i vida en les tradicions de pensament asiàtiques**», amb Raquel Bouso García, UPF.
Casa Orlandai
Preu: 3 €
▶ 19.30 h
Jazz Concert: **Big Mama Montse & Sweet Marta.**
Del Blues al Rhythm&Blues
ICCIC Auditorium
Via Augusta, 205
Fundació Institut d'Estudis Nord-americans (IEN)

▶ 20 h
Unplugged: **Manu Guix**
Luz de Gas
Organitza: *Fundació Pare Manel*
Entrada: 20 €

11 DIVENDRES

▶ 17 a 19 h
Fem una funda per la màquina de cosir, amb M. Marull
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 17.30 h
Cicle del cel: **Entrem al planetari!**, amb Polaris Lleure
Casal de barri Can Rectoret
▶ 17.30 a 19 h
Divendres dinàmics: **Torneig futbolí.** Joves de 15 a 20 anys
Espai Jove Sagnier
c/ Brusi, 61
▶ 18 h
Concert jove: **Escola de Música Joana Pons**
Centre Cívic Pere Pruna
▶ 19 h
Neter Calafi Gypsy Trio
Centre Cívic Can Castelló
▶ 19.30 h
Concert als Jardins: **JOSC - Jove Orquestra Simfònica de Les Corts.**
Jardí dels Tarongers
Aportació 10 €
▶ 20 h
Unplugged: **Monica Green**
Luz de Gas
Organitza: *Fundació Pare Manel*
Entrada: 20 €

12 DISSABTE

▶ 9 h
Passejada: **Els tres turons de Barcelona**, amb Alba Casaramona.
Centre Cívic Vallvidrera
▶ 11 h
Espectacle familiar de màgia, amb el mag Àlex Ferrer
Centre Cívic Vallvidrera
▶ 11 h
WWKiP - Dia Mundial de Teixir en Públic.
Lloc de trobada: a concretar
▶ 20 h
Concert: **Pedro Javier González Trio**
Nota79
Entrades: 10 €

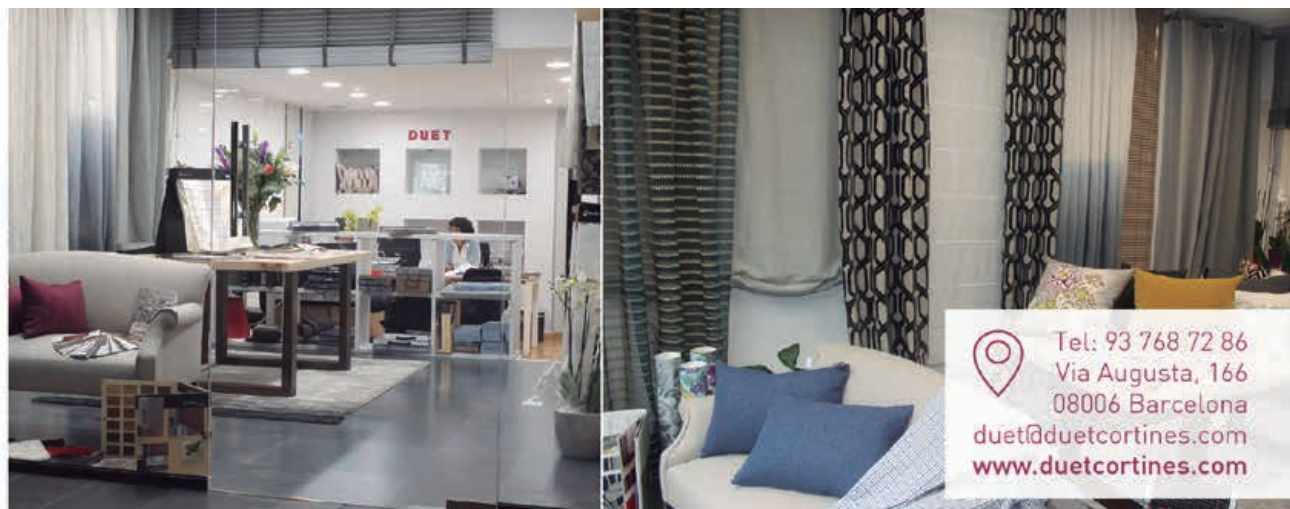

**DUET
CORTINES**

Serveis

- Cortines
- Tradicionals
- Paquetos
- Enrotllables screen/tèxtils
- Tendals
- Coixins
- Plaids
- Cobrellits
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

13 DIUMENGE

▶ 10 a 14 h

Arquitectura sostenible:
Un viatge en el temps.
ICentre Cívica Vil·la Urània

▶ 10.30 a 20.30 h

Les Tres Torres Market.
Pati de la Biblioteca Clara
c/Dr. Carulla, 33

14 DILLUNS

17 a 18 h

Confecció de compreses de tela. També dimecres 16
Cosmètica natural. També
dijous 17, de 19 a 20 h
Espai Jove Sagnier

15 DIMARTS

▶ 17.30 h

Sac de rondalles: **Somriu,**
amb Santi Rovira. + 3 anys
Biblioteca de Sant Gervasi

▶ 19 h

Conta'm una òpera: **La Bohème,**
amb Maria José Anglès
Centre Cívica Pere Pruna

16 DIMECRES

▶ 17 a 18 h

Crea la teva bossa de la compra
Espai Jove Sagnier

▶ 19 h

Acció d'art. Exposició: **Evidència, latència i transparència,**
curada per Luca Pagliari.
Centre Cívica Pere Pruna

▶ 19.30 h

Club de Lectura: **Margaret Sharp, Cluny Brown,** amb
Laura Sandoval.

A peu de pàgina
Major de Sarrià, 50

▶ 20 h

ICicle de Música de Cambra:
Concert de piano trio:
Monogràfic Brahms
Teatre de Sarrià
Entrada general: 15 €

18 DIVENDRES

▶ 12 h

Coca de Sant Joan, amb
Cristina Calvo.
Centre Cívica Vil·la Urània
▶ 17.30 a 19 h
Divendres dinàmics: **Torneig**

ping pong*Espai Jove Sagnier*

▶ 19 h

Cicle de música: **Aixopluc**
Centre Cívica Vallvidrera

▶ 19.30 h

Cicle del cel: **El nostre Univers més proper,** amb ASTER
Casal de barri Can Rectoret

▶ 19.30h

Concert als Jardins:

Veu i Vent Ensemble.*Jardí dels Tarongers*

Aportació 10 €

▶ 20 h

L'imperdible del divendres:
Flamenc. **Cayana duo**
Casa Orlandai

▶ 20 h

Jazz al jardí: **Senior's Band***Centre Cívica Pere Pruna*

▶ 21.30 h

Cicle del cel: **Observació nocturna,** amb ASTER.
Casal de barri Can Rectoret

19 DISSABTE

▶ 10 h

Itineraris d'història: **La Guerra Civil fora de la Vila**

Casa Orlandai

Preu: 10,33 €

▶ 11 a 13 h

Club de Lectura Infantil.**A peu de pàgina***Major de Sarrià, 50*

▶ 11.30 a 13.30 h

Itinerari cultural: **La Guerra Civil a Barcelona,** amb Viaje a la Barcelona Secreta.

Centre Cívica Sarrià

▶ 19 h

Cafè científic amb llibre: **Una verdor terrible,** de Benjamin Labatut amb Frederic Udina
Casa Orlandai
Preu: 3 €

21 DILLUNS

▶ 19 h

Club de Lectura: **I van passar tants anys,** de Natàlia Cerezo
Casa Usher Llibreters

▶ 20 h

El Documental del mes:

Dani Karavan (Vosc)*Teatre de Sarrià*

Entrades: 3 €

22 DIMARTS

▶ 18.30 h

Xerrada: **L'Austràlia Interior de Daisy Bates, la Kabbarli indígena,** amb Victòria Medina Fernando, arqueòloga.

Biblioteca de Sant Gervasi

▶ 19 h

Club de Lectura: **Dolça introducció al caos,** de M. Orriols
Casa Usher Llibreters

23 DIMECRES

▶ 21 h

Revetlla de Sant Joan*Porta de Sarrià*

Organitza: AV Sarrià

26 DISSABTE

▶ 12 h

Dia Europeu de la Música*Centre Cívica Sarrià***27 DIUMENGE**

▶ 18 h

La Bambolina Negra:

El Rei Borni*Teatre de Sarrià*

Entrades: 10 €

28 DILLUNS

▶ 20 h

L'assedio in teatro, ossia la prova fallita, òpera de Robin Sansen Calderó, ESMUC

Teatre de Sarrià

Entrades: € 15

30 DIMECRES

▶ 18 h

Xerrada: **La vida rural de Collserola. Històries de vida a les masies del nostre entorn,** amb Eugeni Casanova
Centre Cívica Vallvidrera

JULIOL**1 DIJOUS**

▶ 17 a 18.30 h i de 19 a 20.30 h

Reggae al parc*Centre Cívica Vallvidrera***2 DIVENDRES**

▶ 19.30h

Concert: **Bärhof Ensemble.***Jardí dels Tarongers*

Aportació 10€

NOMENCLÀTOR**Carrer d'Àngel Guimerà****JESÚS MESTRE**

A finals del segle XIX, la part baixa de les Tres Torres, per sota de l'actual Via Augusta, estava molt poc urbanitzada: gairebé només hi havia algunes grans finques i torres com la Gironella i la Nena Casas. A partir de la urbanització d'aquestes grans finques van sorgir diversos carrers, com els de Gironella, Castellnou, la Nena Casas, el del Doctor Roux, el d'Àngel Guimerà i el de Calatrava, i els transversals del Rosari, Alt de Gironella, de les Tres Torres, el de Buïgas, la plaça d'Eguilaz, i el carrer de José d'Aguiló. Aquestes urbanitzacions i la construcció d'habitatges i d'algunes fàbriques es van fer sobretot durant les primeres dècades del segle XX.

La urbanització del carrer d'Àngel Guimerà es va aprovar el 1903 i va rebre primer el nom de *Romaní*, un dels propietaris de la zona, però els anys vint es va canviar per la dedicació a Àngel Guimerà. El carrer s'iniciava a la part alta de les instal·lacions esportives del Real Club de Polo, fent cantonada amb José d'Aguiló, i arribava fins a l'avinguda del Carril (l'actual Via Augusta). La part baixa del carrer era de caràcter més popular, amb cases on vivien artesans i jornalers, mentre que a partir del carrer de les Tres Torres hi dominaven les torres que, a prop de l'avinguda del Carril, eren més grans. Era, com la resta del barri, un carrer residencial, caràcter que actualment manté. De fet, s'han mantingut força cases i torres de fa cent anys i s'hi respira un ambient de tranquil·litat.

Quan es va fer la Ronda de General Mitre, aquesta part del barri va quedar molt tocada: es van enderrocar moltes torres i fins i tot va desaparèixer la part baixa del carrer Calatrava, aleshores encara poc edificada. Una torre, la casa Grau, va quedar com aïllada a la cantonada d'Àngel Guimerà amb José d'Aguiló. Aquesta casa va allotjar durant un temps el Museu Napoleònic de Barcelona, com testimoniatge la gran àguila que es pot veure a la façana de l'edifici. Ens preguntem què ha passat amb les col·leccions del museu. ■

Casa Grau. Fotografia cedida per Miquel Ribera

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
terapèutica, bodys, faixes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

Anita
SINCE 1896

Ara botiga online!

C/ d'Arimón, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com [f](#) [t](#) [i](#) [s](#)

VIST AL TWITTER

César Azuara (@jcesarazuara)

La Biblioteca Sant Gervasi-Joan Maragall està especialitzada en el llibre i la lectura. Podeu trobar

obres sobre la història del llibre, l'experiència de llegir, la interpretació del que llegim, la redacció de ressenyes i molt més. Visiteu-la!

Mercè Escofet Sala (@EscofetMerce)

Des de Ciutadans volem condemnar les accions incíviques i vandàliques que aquesta nit han patit els veïns i veïnes del carrer Mandri i els mostrem tot el nostre suport i solidaritat. Aquesta és una de les conseqüències de la manca d'efectius de la Guàrdia Urbana al Districte.

Xavi (@Xavi_Domenech)
Joc de llum. Tibidabo

CONSELL PLENARI

CARME ROCAMORA

Malgrat que la primera pedra de la biblioteca de Sarrià encara no ha estat posada, ni es farà fins a finals de juny, el rebombori per l'elecció del nom s'ha traslladat als carrers de la vila i també al Consell Plenari del districte, que es va celebrar el 20 de maig. Entre totes les qüestions que es van abordar, la més sonada va ser arran de dues proposicions en sentit contrari presentades pels dos grups que formen el Govern municipal: els comuns i el PSC-Units.

El desacord estava servit. Per una banda, BComú portava la proposta que el nom de la biblioteca sigui escollit mitjançant un procés participatiu en què hi pugui participar el veïnat. I en un sentit completament contrari, el PSC-Units volia que es designés el nom de J.V.Foix per a l'esperat equipament. La proposta escollida per la majoria de l'oposició -ERC i Junts- va ser la del procés participatiu, i al regidor del districte, Albert Batlle, això no li va agradar gens, i així ho va expressar. "Estan fent un acte irresponsable, que és no prendre una decisió i traslladar-la a un procés assembleari del qual en podrà sortir qualsevol cosa", va etzibar el regidor als seus socis de Govern. "En la història del centenari de Sarrià (aquest 2021) quedarà com a gran vergonya que Junts, ERC i els comuns hagin votat en contra de donar el nom de la biblioteca al sarrianenc més il·lustre. Vergonya i vergonya", va dir Batlle amb un to molt contundent. Al parer del regidor, la seva proposta hauria d'haver estat aprovada perquè, com

a representants del districte, tenen la potestat per escollir el nom, i va acusar als seus socis de Govern de generar tensió mitjançant el procés participatiu que proposen.

En el Plenari hi van intervenir diverses veus, i en especial va ressonar la de la presidenta de l'Associació de Veïns de Sarrià, Eva Ceano, que va recordar als membres del Plenari que si finalment es construeix la biblioteca serà gràcies als anys de lluita veïnal, i que per aquest motiu creuen que la decisió del nom no pertany "a cap partit ni a cap Consell Plenari, sinó al veïnat de Sarrià", donant així suport a la proposició dels comuns. Ceano també va posar sobre la taula la necessitat que en aquest procés hi hagi sobre la taula noms de dona per a la biblioteca. I és que a Sarrià-Sant Gervasi, com va recordar la portaveu d'ERC, Mercè Amat, ja hi ha tres biblioteques que porten nom d'home.

Medalles d'Honor

Al Consell Plenari també es van tractar altres qüestions, com la proposta del Districte perquè l'Ajuntament atorgui les Medalles d'Honor de Barcelona. De forma unànime, el Plenari va aprovar proposar com a candidats del districte Flora Miserachs i el Teatre la Gleva, una elecció que vol potenciar la presència de persones i entitats destacades en l'àmbit de l'art i la cultura.

Proposicions dels grups aprovades

BxCanvi va demanar que el Districte presenti un informe, abans del

Plenari del mes d'octubre, amb l'estat dels grans projectes del districte i el calendari previst per executar-los. Així mateix, va proposar crear una comissió de seguiment amb el nom 'Grans projectes de districte' amb els grups de l'oposició per avaluar els avenços en els diferents projectes i la seva adequació als plans previstos.

Ciutadans va proposar que el Govern municipal posi els mitjans necessaris per tal que la Biblioteca Clarà pugui obrir de dilluns a disabte el matí i la tarda, ja que al districte no hi ha cap biblioteca municipal oberta cada dia.

ERC va demanar que el Districte de Sarrià-Sant Gervasi faci conjuntament amb el de les Corts un estudi de mobilitat a la zona de les escoles i instituts dels entorns de la Ronda de Dalt, i que l'estudi sigui presentat al Consell Plenari en un termini de sis mesos. També va reclamar que es presentin propostes que el Govern implantarà per millorar la mobilitat en aquesta zona.

JxCat va proposar que el Govern municipal convoqui abans del proper Plenari una reunió amb veïns, entitats i grups polítics on també hi assisteixin tècnics informàtics i de participació per solucionar els problemes de participació que es desprenen de l'àmbit telemàtic.

El PP no va presentar cap proposició, però sí que va fer un prec demanant que el Govern posi en marxa un pla concret de seguretat per prevenir les ocupacions al barri del Putxet i el Farró. ■

www.diarieljardi.cat**El més llegit l'últim mes****1**

El tram del carril bus contra direcció de Travessera de Gràcia registra 73 accidents en tres anys i mig

2

Batlle esclata després de fracassar en la seva proposta de nom per a la biblioteca de Sarrià: "Vergonya"

3

Localitzada la dona de 93 anys desapareguda dimarts al matí a Sarrià

veritas

T'esperem a Plaça Consell de la Vila, 9 - BARCELONA
on podràs gaudir de:

FEM 6
MESOS!

Fruites i verdures
ecològiques

Carn ecològica

Pa ecològic
d'elaboració pròpia

Més de 5.000
productes ecològics
certificats

I al barri també ens trobaràs al Pg Senillosa 3
o a shop.veritas.es

ALIMENTACIÓ ECOLÒGICA
PER A TOTS I PER A CADA DIA

Residencial Augusta Park

C/ Copèrnic, 30-32
08021 Barcelona
93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com

Residencial Bellesguard Park

C/ Veleta d'Arquer, 30-34
08017 Barcelona
93 254 05 70
reservas@bellesguardpark.com

**Un servei
residencial
de luxe ★★★★★**

- Servei sanitari
- Piscina d'hidromassatge
- Animació sociocultural
- Perruqueria
- Restaurant amb cuina pròpia
- Servei religiós

**Garantia de
seguretat
Covid-19**

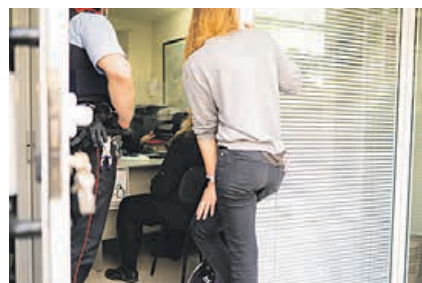

- Test antígens ràpid
- Sistemes d'higiene
- Programes de vacunació
- Controls de nous residents
- Programes de visites familiars

Quatre de quatre: el sindicat atura els desnonaments del districte

© Frederic Esteve

© Frederic Esteve

© Frederic Esteve

JOHN MCAULAY

Amb una de les rendes més altes de la ciutat, pocs s'imaginen que a Sarrià-Sant Gervasi hi ha problemes d'habitatge. Però la realitat és totalment diferent: aquest mes de maig, s'hi han programat quatre desnonaments. La xifra podria ser superior perquè n'hi ha que es produeixen de forma silenciosa.

Tots quatre desnonaments han estat supervisats pel Sindicat de l'Habitatge de Cassoles, l'únic que opera en tot el districte. L'organització va presentar-se públicament el setembre de l'any passat, enmig de la pandèmia, amb l'objectiu fixat que els veïns es quedin al barri. Aquest maig han complert amb èxit la seva funció: dels quatre desnonaments, no se n'ha executat cap.

De fet, a cap no ha calgut veure les lamentables imatges d'activistes havent-se d'enfrontar amb els Mossos d'Esquadra. I és que els llançaments també poden impedir-se abans de la data assenyalada. "Aturar el desnonament és l'últim pas", expliquen membres del SHC. "Primer intentem resoldre el problema negociant amb la propietat o busquem alternatives institucionals. És un camí que pot ser molt llarg".

El Toni, la Jessi, l'Olga i la Christina

Aquest inacabable procés el coneixen les persones que es trobaven en perill de ser expulsades aquest maig. Víctimes de l'atur, dels alts preus lloguers i de la pandèmia, són veïns del barri amb les seves pròpies històries. Tots ells havien entrat al sindicat per tal de poder afrontar conjuntament la imminent expulsió.

El Toni, de 55 anys, havia de ser desnonat el 10 de maig. Informàtic autònom,

va començar a tenir problemes per afrontar el lloguer el 2019. Pagava "a mesura que podia", diu. Però el gestor del pis va ser taxatiu: "Si no tens els diners la setmana que ve, et portem al jutjat". I així va ser. El Toni va seguir intentant trobar feina, però el coronavirus ho va capgirar tot. Amb uns ingressos "d'entre un 10 i un 15 %" dels habituals, no ha pogut pagar el lloguer. Després de mitja vida al carrer Dènia, només l'acció sindical va salvar-lo de quedar-se sense sostre.

La Jessi, veïna del carrer Calaf des de fa onze anys, havia de perdre casa seva el 20 de maig, juntament amb la seva parella i la seva filla, una malalta a càrrec seu. La família vivia en un infrahabitatge "amb irregularitats en el contracte i sense cèdula d'habitabilitat", segons explica el sindicat. De fet, una part de la propietat del pis és la Diputació de Barcelona, i l'altra és la comunitat de propietaris de l'edifici. A partir de l'agost, enmig de la pandèmia, ja no va poder afrontar el lloguer. Finalment, però, han aconseguit trobar una alternativa residencial.

L'Olga, de 53 anys, també havia de ser desnonada el 20 de maig. Tenia un negoci de material electrònic, però els problemes econòmics van obligar-la a mudar-se amb el seu fill —que té Asperger— al magatzem que llogava per al comerç, al carrer Mare de Déu de Gràcia. Però aviat, sense feina, ni això podia permetre's. Va demanar ajuda a l'administració, però diu que les opcions habitacionals "no eren dignes". Aquest havia de ser el tercer llançament que afrontava després d'aturar els dos primers, i agraeix el suport del sindicat per no fer-la sentir "tan sola".

La Christina, que pateix asma sever, és la quarta veïna que havia de quedar-se

sense sostre aquest maig. Amb el confinament, les seves dues fonts d'ingressos —és terapeuta alternativa i artista figurativa— van desaparèixer. Des d'aleshores, ha anat sobrevivint "amb l'ajuda d'amics", explica. I per si no fos prou, enmig d'aquesta difícil situació, un home va començar a estafar-li 400 euros mensuals fent-se passar per treballador de la immobiliària. Al febrer, davant un intent de desnonar-la, el sindicat va mobilitzar-se immediatament i ella va poder seguir a casa seva.

'Pla Sareb', l'ofensiva

Però el Sindicat de l'Habitatge de Cassoles no actua només aturant desnonaments; l'acció defensiva és només una de les seves estratègies. Alhora, juntament amb altres sindicats de la ciutat, impulsa el que anomenen el 'Pla Sareb', una ofensiva que té per objectiu ocupar aquells pisos que són propietat d'aquest banc dolent.

La Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària (Sareb) va ser creada el 2012 pel Govern espanyol amb la finalitat de comprar a altres entitats financeres aquells actius —com ara immobles— que van perdre valor amb la crisi del 2008. D'aquesta manera, els 35.000 milions d'euros en pèrdues han passat a ser deute públic.

Davant d'aquesta situació, els sindicats han decidit prendre la iniciativa i convertir en un parc públic d'habitatge les propietats del banc dolent. El 15 de maig, durant una xerrada col·lectiva, els activistes van criticar que dels 16.000 pisos que controla l'entitat financera a Catalunya, només 230 són de lloguer social.

Ocupació al Putxet

El SHC ja ha actuat en el marc d'aquesta estratègia: a mitjans de maig van ocupar una casa de la Sareb al carrer d'Escipió. Després d'estar cinc anys buida —segons l'organització—, ara dona sostre a una petita família i a un grup de joves del barri. "Volem poder quedar-nos aquí. Per nosaltres és una necessitat tenir un espai on poder emancipar-nos i seguir construint vida", argumenten els activistes.

"Molta gent entén que les persones no poden viure al carrer, però molt poca gent entén que si no tenen alternativa han de poder ocupar", afegeixen. Més enllà d'això, però, l'ocupació no és un objectiu final. "La idea sempre passa per intentar forçar un lloguer social", explica una de les noves inquilines. "És intentar fer pressió per veure si d'aquesta manera es pot forçar una regulació de la renda".

Amb un preu mitjà del lloguer que a Sarrià-Sant Gervasi ronda els 1.300 euros mensuals —el més alt de tota la ciutat—, els veïns poden trobar-se davant una dicotomia complicada. Per a molts, l'única opció és marxar del districte. El sindicat aposta per quedar-s'hi. ■

© John McAulay

© Frederic Esteve

© Frederic Esteve

© Frederic Esteve

MyDreams

Sent tot el color amb el televisor Samsung Neo QLED¹ al 0 % TAE²

Per tan sols

40 € /mes

en 40 mesos
(Import finançat: 1.600 €)

UNIVERSO MUJER BALONGESTO

Des d'avui pots deixar volar les il·lusions. Fins al **30 d'agost**, pots estrenar un televisor amb l'última tecnologia per tan sols 40 € al mes.

Amb MyDreams de CaixaBank, volem ser els primers a l'hora d'ajudar-te a gaudir de la vida.

1. Servei publicitat: finançament de l'adquisició d'un producte en exclusiva a PromoCaixa. **CONDICIONS DE LA VENDA.** Promoció i venda: PromoCaixa, Gran Via de les Corts Catalanes, 159. 08014 Barcelona. NIF A-58481730. Validesa de l'oferta: fins al 30-8-2021. Televisor Samsung Neo QLED de 138 cm / 55" QE55QN93AATXXC, PVP: 1.600 €, preu total a terminis: 1.600 €. Els productes es lliuren en un termini no superior a set dies hàbils des de la data de la comanda. **2. CONDICIONS DEL FINANÇAMENT.** Finançament sense interessos (**TAE: 0 %; TIN: 0 %**). Sense comissions d'obertura ni d'estudi. Finançament amb préstec, ofert per CaixaBank, SA (no disponible en oficines de CaixaBank procedents de Bankia), i finançament amb targeta, ofert per CaixaBank Payments & Consumer, EFC, EP, SAU o per CaixaBank, SA en exclusiva per a targetes comercialitzades per CaixaBank que acceptin fraccionament. CaixaBank, SA, entitat agent de l'entitat híbrida de pagament CaixaBank Payments & Consumer, EFC, EP, SAU, amb CIF A-08980153 i domicili social al carrer de Caleruega, 102 (28033 Madrid). Inscrita en el Registre Oficial d'Entitats del Banc d'Espanya amb el codi 8776. El sistema de protecció de fons de clients usuaris de serveis de pagament triat per CaixaBank Payments & Consumer, EFC és el dipòsit en un compte separat obert a CaixaBank, SA. Finançaments subjectes a l'anàlisi de la solvència i de la capacitat de devolució del sol·licitant, en funció de les polítiques de risc de l'entitat que correspongui. El finançament es concedeix pel preu total i en exclusiva per comprar el producte a PromoCaixa. Per a altres terminis de finançament, consulta vivai.com o qualsevol oficina de CaixaBank. Exemple representatiu calculat per finançar l'import total del televisor: **TAE, 0 % sense interessos. TIN, 0 %.** Termini: 40 mesos. Import total que es deu: 1.600 €. Import de les quotes mensuals: 40 quotes de 40 €. Sistema d'amortització francès. NRI: 3734-2021/09681

BARRIS DE MUNTANYA

El carrer Ja Hi Som, un espai deteriorat i abandonat de Vallvidrera

POL VENDRELL

Ja fa anys que viure al carrer de Ja Hi Som comporta un maldecap constant als veïns. Es tracta d'un petit camí sense sortida, perpendicular a la Drecera de Vallvidrera. Amb el pas dels anys, el carrer i el seu entorn s'han anat deteriorant greument fins al punt que els veïns han començat a

tenir esquerdes a les seves pròpies cases. Les causes són, en part, mediambientals, però també hi juga un paper important la no actuació de l'Ajuntament.

Els veïns fa anys que veuen com el carrer se'ls va fent més estret. Es tracta d'una via no asfaltada, per la qual cosa es va erosionant progressivament cada

vegada que plou. La inexistència d'un sistema de recollida d'aigües fluvials fa que aquesta situació vagi a pitjor, fins al punt que dificulta, fins i tot, els serveis essencials. Segons expliquen a aquest diari, en cas que una ambulància hagués d'acudir a buscar algú, no podria arribar fins a la porta de les cases, sinó que hauria d'aparcar a la Drecera de Vallvidrera i accedir-hi caminant. En cas d'incendi, el desplegament dels Bombers s'hauria d'iniciar des de la plaça de Vallvidrera o la de Pep Ventura, ambdues a més de 200 metres. A més, la caiguda de terra del carrer a la via del Funicular obliga sovint a aturar-ne el servei.

Els veïns no compten amb una infraestructura connectada al clavegueram municipal, malgrat els intents fallits de l'Ajuntament. La gestió d'aigües residuals i fecals es fa a través d'un camió cuba, que les extreu periòdicament. Amb el constant empitjorament de l'estat del carrer, però, aquesta tasca es fa cada cop més difícil. "L'última vegada, l'empresa encarregada em va fer un escrit explicant que

el camió ja no podia accedir-hi per por de caure" diu la Gemma B, veïna del carrer.

A tot això, se li suma que l'Ajuntament va iniciar, durant el mandat de Jordi Hereu, la instal·lació d'una canonada per unir el carrer a la xarxa municipal de clavegueres. Quan van topat per sorpresa amb l'oposició d'alguns veïns de Vallvidrera, van optar per tancar ràpidament el forat i deixar els tubs sense connectar. Això, segons els veïns, hauria accelerat significativament l'erosió del carrer.

Els veïns fa anys que escriuen a l'Ajuntament i a l'Oficina d'atenció ciutadana demanant una reunió. La resposta de l'administració és, en el millor dels casos, enviar-hi una brigada de neteja. També intenten delegar la responsabilitat al Col·legi Montserrat, propietari de la zona forestal colindant, que no té els recursos per frenar-ne el deteriorament. "Només demanem que algú s'assegui a parlar amb nosaltres, a mirar quin és realment el problema, però no hi ha ningú a l'altre costat", explica el veïnata. ■

SARRIÀ

Defensem Can Raventós engega un micromecenatge per seguir la lluita

EL JARDÍ

La plataforma Defensem Can Raventós, creada l'estiu de l'any passat per aturar la construcció de pisos de luxe en un dels últims jardins del nucli vell de Sarrià, ha engegat aquest mes de maig una campanya de micromecenatge a la plataforma Goteo. Ho ha fet per cobrir les despeses del procés judicial que han iniciat després que la secció segona de la Sala del contenciós administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya admetés a tràmit el contenciós administratiu presentat per la plataforma contra l'aprovació definitiva

del Ple de l'Ajuntament de Barcelona del pla especial que hauria permès la construcció dels pisos de luxe.

Així, amb la campanya de micromecenatge, pretenen recollir un mínim de 6.000 euros i un màxim de 10.000 euros per sufragar les despeses que comportarà el procés judicial. Entre les recompenses que ofereix la plataforma a canvi de l'ajuda econòmica, hi ha bosses de tela, mascaretes, samarretes, entrades pel concert de Pony Pisador, subscripcions a El Jardí o el carnet anual del Teatre de Sarrià, entre d'altres. ■

© Elena Bulet. Imatge d'arxiu

Matrícula oberta activitats d'estiu

- ❖ Grups molt reduïts
- ❖ Seguiment individualitzat
- ❖ Recuperació d'assignatures (Primària / ESO / Batxillerat)
- ❖ Preparació curs 2021/2022

Preinscripcions curs 2021/2022

- ❖ CAM (Curs d'Accés a Grau Mitjà)
- ❖ CAS (Curs d'Accés a Grau Superior)
- ❖ PFI (Programes de Formació i Inserció)

19 CENTRO DE FORMACIÓN
Escola d'Adults nº 08073922

- ESO / UEC (Unitat d'Escolarització Compartida)
- PFI (Programes de Formació i inserció)
- CAS (Curs d'Accés a Grau Superior)
- CAM (Curs d'Accés a Grau Mitjà)
- Estudi Dirigit (Primària, ESO, Batxillerat)

c/ Folgueroles, 8-10 / info@19formacion.com
tel. 93 418 20 30
www.19formacion.com

Tots som el bosc, protegim el parc natural de Collserola

L'arribada de l'estiu i la calor comporta un augment del risc d'incendis. Tots som responsables de tenir cura d'un entorn vital com és el Parc Natural de la Serra de Collserola

Sarrià – Sant Gervasi és el districte de Barcelona que té més zona de parc forestal en el seu territori. Un miler del total de les més de 8.000 ha que té el parc. A més, el fet que el barri de Vallvidrera, el Tibidabo i les Planes tingui nuclis de població envoltats de zones boscoses, fa que el Districte tingui una especial sensibilitat en les mesures de prevenció quan arriba el bon temps i l'època de risc d'incendi.

Les característiques del Parc de Collserola el fan únic i és un territori vital per a la fauna, la flora i les persones. Tots en formem part, tant les persones que cada dia el visiten com les que hi viuen als nuclis urbans de la muntanya.

Barcelona està situada en una de les regions climàtiques i biofísiques amb major perill d'incendi. Les temperatures són càlides a l'estiu i suaus a l'hivern, però amb una irregularitat pluviomètrica anual força marcada. La pluja mediterrània es caracteritza per una peculiaritat única: l'època de l'any menys plujosa coincideix amb l'època més càlida, produint-se un notable déficit

hídric associat a un elevat perill d'incendi forestal a l'estiu.

Per aquest motiu, la planificació forestal i els serveis d'extinció esdevenen peces clau en la prevenció i la lluita contra el foc. El treball de coordinació per a la prevenció d'incendis comença amb una campanya forestal dels Bombers de Barcelona. Les accions preventives s'amplien al màxim durant el mes de juny, tot i que mesos abans, a finals del mes d'abril, comença la campanya prèvia i les tasques preventives amb l'objectiu de dur a terme actuacions a l'entorn natural per millorar-ne l'estat i vetllar perquè la muntanya arribi en les millors condicions possibles als mesos de la calor, quan augmenten els visitants i el nivell de risc a la zona. Les tasques preventives de la campanya prèvia forestal comprenen recorreguts al bosc programats des dels parcs de bombers de la Vall d'Hebron i de Sant Andreu, i també del de Vallvidrera, que entra en funcionament en aquestes dates i que permet arribar amb la màxima celeritat a qualsevol incidència que es pugui produir a qualsevol hora del dia.

La prevenció passa també per les tasques de manteniment i de desbrossada de marges a les finques i espais de titularitat pública que duen a terme l'Oficina de Collserola i el Consorci del Parc de Collserola. Cal recordar, però, que cada propietari és responsable de tenir cura de la seva finca i de mantenir-la neta i en les millors condicions.

© Ajuntament de Barcelona

Consells i normes cíviques i de prevenció del foc

- Entre el 15 de març i el 15 d'octubre està prohibida qualsevol actuació generadora de guspies com les cremes de matolls, les barbacoes, etc... a menys de 500 metres de massa forestal. Cal tenir una cura especial durant la revetlla de Sant Joan, tot recordant que no es pot llençar cap tipus de pirotècnia.
- Si sou visitants del parc, no llenceu cap element que comporti la generació de flames o espurnes com poden ser burilles, llumins, petards o deixar les deixalles als llocs no autoritzats.
- Si sou veïns i veïnes del parc, no utilitzeu tancaments perimetral de material sintètic ni d'espècies del tipus bruc o xiprer que són més propensos a la combustió en cas de foc. Realitzeu regularment neteja de la vegetació morta dels vostres jardins per tal de tenir-los en bones condicions.
- Allunyeu de la façana de la casa el material combustible com les ampolles de gas, el dipòsit de gasoil d'ús domèstic o el magatzem de llenya.
- Tingueu disponible una mànega de reg prou llarga per envoltar tot l'habitatge en cas d'incendi.
- Eviteu les acumulacions de vegetació i elements combustibles als terrats, canalons i baixants.
- Mantingueu els camins accessibles als vehicles d'emergència i una franja de protecció mínima de 25 metres al voltant de casa vostra.
- Informeu-vos sobre el pla d'autoprotecció de les vostres urbanitzacions, quines són les vies d'evacuació, les zones segures i els punts de trobada en cas d'emergència per foc al bosc.
- És aconsellable tenir l'aplicació mòbil My112 amb geolocalització a través de la trucada.
- Els ciutadans no s'han d'enfrontar mai a un incendi, ja que aquesta tasca correspon als Bombers, que estan preparats per fer-ho.
- Si el foc us agafa al bosc és important que:
 - No us refugieu a coves o pous.
 - Marxeu en direcció oposada al fum i eviteu pendents forts i valls estretes.
 - Si hi sou a prop, desplaceu-vos a la zona que hagi cremat completament.
 - Col·loqueu-vos un mocador mullat per protegir les vies respiratòries i els ulls.
 - En cas de trobar-vos a prop de zones d'aigua com els rius o estanys, apropau-vos-hi i, si cal, entreu-hi.

Campanya de comunicació

A més de la campanya forestal, la comunicació i la pedagogia de prevenció contra el foc són importants per conscienciar la ciutadania. L'Ajuntament de Barcelona, amb la important participació del Districte, du a terme accions amb diferents suports de comunicació com cartells informatius i banderoles, especialment a les zones limítrofes de la ciutat amb Collserola, i a punts estratègics dels nuclis del barri de Vallvidrera, el Tibidabo i les Planes, amb l'objectiu de recordar la importància de la prevenció per minimitzar el risc d'incendi.

Districte de
Sarrià - Sant Gervasi

Ajuntament de
Barcelona

VALLVIDRERA

Aspasim crida a la solidaritat per poder engegar nous projectes

EL JARDÍ

Després del sotrac emocional, social i econòmic de la pandèmia, la Fundació Aspasim ha engegat el repte de recaptar 29.700 euros abans del 22 de juny per donar resposta a projectes que millorin l'acollida i l'autonomia de les persones amb discapacitat intel·lectual greu que atén.

Engagar el Centre Especial de Treball – Bugaderia d'Aspasim, instal·lar un parc biosaludable comunitari a Vallvidrera i arreglar el terra d'un dels deu pisos socials de l'entitat són les tres apostes actuals de la fundació, que davant la falta de diners recorre als donatius a través d'una campanya de micromecenatge.

El finançament d'aquests projectes ajudarà a mantenir les instal·lacions i a garantir la seguretat dels usuaris, però sobretot a enriquir el seu dia a dia a través de l'ocupació i la promoció de la salut, dos eixos essencials per potenciar l'autonomia i el benestar de les persones amb discapacitat intel·lectual greu. ■

Tenim un repte:

29.700 €
per a millorar la qualitat de vida de les persones que atenem

1 Arreglar el terra dels deu pisos socials 6.700 €	2 Crear el CET La Bugaderia d'Aspasim 9.800 €	3 Instal·lar un parc biosaludable comunitari 13.200 €
---	--	--

Ens ajudes a fer-ho realitat?
Fes un donatiu: aspasim.es

Fundació **aspasim**

TIBIDABO

El Parc del Tibidabo reobre a l'espera de posar en marxa la Cuca de Llum

CARME ROCAMORA

"Aquí, l'únic bitxo que hi haurà serà la Cuca de Llum". Amb un to d'alegria es pronunciava el primer tinent d'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni, a la roda de premsa en què anunciava la reobertura del Parc del Tibidabo per al dissabte 15 de maig, en referència també a que la primera quinzena de juny es posarà en marxa el nou funicular, conegut amb el nom de 'Cuca de Llum'.

Com per molts altres sectors i espais, ha estat un any molt complicat per al Parc d'Atraccions, que ha hagut d'anar obrint i tancant segons les ordres del Procicat. Ara, però, esperen poder obrir fins al final de la temporada amb aforament limitat (per ara, del 30 %) i amb totes les mesures de seguretat. Un indicador, el de la reobertura, que Collboni assegurava que demostra que estem vivint una recuperació també en l'àmbit de l'oci familiar postpandèmia. I en la mateixa línia es pronunciava el regidor del districte, Albert Batlle, que assegurava en la mateixa roda de premsa que "és una bona notícia per a la ciutat", i demanava gaudir del Parc del Tibidabo amb prudència.

La temporada actual del Parc està marcada per la celebració del 120è aniversari, els 15 anys des de la creació del Tibiclub i la inauguració de la 'Cuca de Llum', el nou funicular i nova porta d'entrada al Parc. Quan es posi en marxa, hi haurà tres Tibibus llançadora que sortiran de plaça Kennedy i arribaran fins a l'estació inferior del funicular, a la plaça del Doctor Andreu. També es crearan noves vies verdes per pujar a peu fins al cim. D'aquesta manera, els autocars ja no

© Ajuntament de Barcelona

podran accedir al cim del Tibidabo com ho feien fins ara. Al mateix temps, aparcar el cotxe a l'aparcament del cim costarà 13 euros: amb aquesta xifra, el Parc vol reduir els visitants que s'hi acosten amb vehicle privat.

Inauguració de la botiga del Tibidabo al passeig de Sant Gervasi

La campanya del 120è aniversari del Tibidabo serà transversal i durarà tota la temporada, amb la diversió com a fil conductor i donant visibilitat als personatges més emblemàtics del Parc. Les mascotes seran les protagonistes durant la temporada amb l'espectacle El Cor del Tibidabo i el Meet&Greet de les Mascotes. Així mateix, hi haurà una nova animació itinerant a l'arribada del Parc i a l'Àrea Panoràmica. Tampoc faltarà el xou del Dr. Fly, l'espectacle làser a l'agost,

© Ajuntament de Barcelona

Globus en motiu del 120è aniversari

© Ajuntament de Barcelona

Rosa Ortiz, directora del Parc, i Albert Batlle

Peter & Wolf BCN

Bosses i motxilles dissenyades i confeccionades a mà a Barcelona

-20% en compres a la web
www.peterandwolfbcn.com

Codi de descompte: **eljardi**

Vàlid fins al 15 de juliol de 2021

Ortodòncia invisible - Invisalign®

Oferim el servei d'ortodòncia invisible amb facilitats de pagament, amb quotes mensuals i per a totes les edats

QUÈ ÉS INVISALIGN?

És una alternativa a l'ortodòncia convencional, un tractament més estètic i fet a mida de cada necessitat, amb fèrul·les o alineadors transparents i removibles, que realitzen moviments progressius a les peces dentals. S'aconsegueix un somriure funcional i harmònic.

COM FUNCIONA INVISALIGN?

Els elianers Invisalign mouen les dents seguint una sèrie de moviments acuradament controlats i programats. Per tant, en cada etapa es permet únicament el moviment d'algunes peces determinades.

QUANT DE TEMPS DURA EL TRACTAMENT INVISALIGN?

La durada del tractament depèn de la seva complexitat.

CLINICA DENTAL
Smile

Dra. Mercedes Archiles Tárrega
Col·legiada 4250
Plaça Cardona 11, 1r 1a
08006 BARCELONA

932 006 666
 601 063 822
 @clinicadentalsmilebcn

© Ajuntament de Barcelona

© Cedida

© Cedida

Façana de l'edifici a punt de ser enderrocada i vista exterior de l'edifici al 1920. A sota interior del Café, situat a la primera planta. Fotografia de 1923.

DISTRICTE

El bus a demanda arribarà als barris de muntanya l'any vinent

CARME ROCAMORA

Les línies del Bus de Barri 118 (Plaça de Vallvidrera – Camí de Can Castellví) i 128 (Escola Nabí – Plaça Major del Rectoret) es convertiran en línies de transport a demanda l'any 2022, una decisió que arriba després dels “bons resultats” de l'aplicació d'aquest model a Torre Baró (Nou Barris). La previsió del Govern municipal és fer l'estudi de viabilitat d'aquest sistema a la zona a finals d'aquest any i posar-lo en marxa l'any vinent, supeditat tot a que els terminis dels estudis que s'estan realitzant actualment es compleixin i que el bus a demanda de Montbau —previst pel setembre d'aquest any— funcioni correctament.

Segons va explicar TMB en la presentació d'aquesta mesura, l'objectiu és assolir un model més personalitzat, ja que l'usuari demana quan vol viatjar i a on; més ràpid, perquè no hi ha traçat sinó parades que es recorren en funció de trajectes sol·licitats; més eficient i amb menys espera, ja que cada sol·licitant sap quan passarà el bus.

Bus llançadora

El mateix dia que TMB anunciava aquests canvis en la mobilitat a les zones de muntanya, també explicava que aquest any es posarà en marxa un bus llançadora que connectarà Francesc Macià amb el centre de Barcelona i les Glòries en un temps rècord. Això serà possible perquè aquesta nova línia circularà per carrils reservats i només farà quatre parades, de manera que s'espera que el trajecte entre els extrems i el centre de la ciutat es facin en uns 10-13 minuts.

La previsió és que aquesta nova línia es posi en marxa el setembre i que funcioni els dies feiners de setembre a juny, de 7 a 22 h, amb intervals de 8 minuts. ■

DISTRICTE

34 persones dormen al carrer a Sarrià–Sant Gervasi

EL JARDÍ

Un total de 34 persones dormen al carrer al districte de Sarrià–Sant Gervasi, segons van poder comptar la matinada del 20 de maig les persones voluntàries que van participar en el Recompte 2021 de la Xarxa d'Atenció a Persones Sense Llar. L'any 2018 se'n van registrar

© Ajuntament de Barcelona

57, de manera que la xifra de persones que dormen als carrers de Sarrià–Sant Gervasi ha baixat un 40,35 %. L'any passat, la Fundació Arrels també va fer un recompte i va detectar 54 persones dormint als carrers del districte. ■

© Ajuntament de Barcelona

GALVANY

L'edifici de l'antiga cooperativa Flor de Maig anirà a terra

CARME ROCAMORA

Un dels últims testimonis de l'associacionisme del segle xx al barri de Galvany, l'edifici on l'any 1918 s'hi va ubicar la sucursal de la cooperativa Flor de Maig, està en procés de ser enderrocada. Malgrat que a l'últim Consell de Barri de Galvany el Govern municipal va anunciar que estava estudiant la possibilitat d'incloure aquest espai —situat a Marià Cubí amb Sagués— al catàleg del patrimoni de la ciutat, les màquines per enderrocar-lo s'han avançat i a hores d'ara diversos operaris hi treballen amb la previsió que entre juny i juliol l'edifici vagi a terra. Segons aquest diari ha pogut comprovar de les llicències atorgades pel Districte, s'encarregarà d'explotar el lloc la promotora Sunway, propietària d'hotels i apartaments turístics i col·laboradora d'empreses immobiliàries.

Quan al segle XIX va prendre volada a la ciutat l'associacionisme cooperatiu per cobrir les necessitats bàsiques de les classes treballadores i menestrals a la ciutat de Barcelona, a Galvany s'hi va donar d'una manera més escassa que a altres llocs com Gràcia o Sarrià. Però un dels pocs exemples d'associacionisme en aquesta zona va ser aquesta sucursal de la Cooperativa la Flor de Maig, creada l'any 1890 al Poblenou. Va ser l'any 1918

quan l'entitat es fusionà amb La Formiga Obrera, de Sants, i amb la fusió, la cooperativa santsenca aportà l'immoble situat al carrer de Marià Cubí cantonada al carrer de Sagués.

A la part baixa hi havia la botiga cooperativa i un ampli bar al pis superior. A principis dels anys cinquanta del segle passat, la cooperativa va cessar, i l'edifici va quedar buit. Al cap d'un temps s'hi va instal·lar una fusteria, i posteriorment el bar de copes Universal.

Aquest espai va ser, més enllà de la seu de l'antiga cooperativa, un del principals espais de trobada de l'associacionisme pel barri. Un dels pocs espais que resa el passat associatiu d'un Galvany que avui dia és residencial i on encara falta molt camí per assolir de nou un teixit social i veïnal fort.

Junts i Batlle

Tot just després de conèixer la notícia de l'enderroc, el portaveu de Junts a l'Ajuntament de Barcelona, Jordi Martí, es va traslladar fins a la zona per denunciar un “nou episodi de pèrdua patrimonial”, que va assegurar que és degut, un cop més, a la “manca d'interès polític” del Govern de BComú i el PSC.

Al Consell Plenari del 20 de maig, el regidor del districte, Albert Batlle, va declarar que “és una casa abandonada de fa molt temps” i que la seva qualitat arquitectònica “possiblement no justificava una integració en aquest catàleg”. En aquest sentit, va remarcar que el valor que podia tenir el lloc era sentimental i de memòria: “Jo hi vaig fer la festa del meu casament, quan era l'Universal”. ■

AMNISTIA FEM-NOS LLIURES

L'amnistia és el primer pas per una solució política al conflicte que passa per l'exercici del dret d'autodeterminació.

Per fer-la possible, la Llei d'Amnistia necessita el suport de tota la ciutadania perquè pugui ser aprovada al Congrés dels Diputats.

**Des de fa 46 any
l'Associació de veïns
lluitem per fer
un barri millor.**

Hem impulsat la:

- construcció del CC Vil·la Florida i la Biblioteca Joan Maragall.
- remodelació de la Plaça Bonanova.
- incorporació de l'ascensor a l'estació dels FGC del Putxet.
- remodelació de la Ronda del Mig entre Mandri i Balmes.
- reforma de la Plaça Ferran Casablanques.

avsantgervasi@gmail.com

**Associació de veïns de
Sant Gervasi de Cassoles**
Des de 1975

SARRIÀ

L'Ateneu Divers torna, per una tarda, a Sarrià

© Ana Rubió

© Ana Rubió

© Ana Rubió

ANA RUBIÓ

L'Ateneu Divers va tornar el divendres 21 de maig al districte d'on mai hauria d'haver estat obligat a marxar per dur a terme un col·loqui sobre la situació actual dels drets de les persones amb discapacitat. El motiu va ser el 10è aniversari del documental *Diferents*, un projecte sobre la memòria històrica del col·lectiu, que va realitzar l'entitat l'any 2011. Al voltant de 130 persones van assistir a l'acte, emplaçat al Centre i Teatre de Sarrià, i més de 40 es van connectar, a través de Youtube, a la reproducció en streaming de l'esdeveniment. Rosa Martín, participant de l'Ateneu Divers, i Esteban Russo, coordinador de l'entitat, van conduir la sessió.

Per generar debat, l'Ateneu Divers va convidar Mireia Guilera i Albert Helguera, protagonistes del documental. A més, van comptar amb la col·laboració de cinc ponents: el director del Memorial Democràtic de Catalunya, Jordi Font; el director de DINCAT Plena Inclusió Catalunya, Carles Campuzano; el gerent

de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat de Barcelona, Ramon Lamiel; la presidenta de l'Associació LADD, Maite Ruiz; i el vocal de drets de l'Associació Activament, Hernán Sampietro.

La conversa, així com ho fa *Diferents*, es va dividir en tres blocs: el passat, el present i el futur, i va combinar les aportacions de les persones presents amb fragments del documental, dirigit per Laura González, Ruben Sánchez i Markos Moya. En paraules seves, "vol ser un homenatge a totes les víctimes de la violència i l'oblit", amb la intenció de "recordar a totes aquelles persones que van sofrir per ser diferents".

Maite Ruiz, ponent i mare d'una membre de l'Ateneu Divers, va compartir que si es vol que els fills estiguin inclosos, se'ls ha de donar oportunitats, "i aquesta en va ser una". Seguint el fil, la directora de l'Ateneu Divers, Laura González, va explicar que el 80 % de les persones discapacitades no tenen feina a l'Estat espanyol. I a les que en tenen, com va explicar

Mireia Guilera, se'ls parla "en to de parvulari, com si no entenguéssim el que ens estan dient".

A tot això, el ponent Carles Campuzano va afegir que és necessari "que els temes de la discapacitat estiguin més amunt en l'agenda política del govern". Al seu torn, Hernán Sampietro va demanar que les administracions compleixin les polítiques establertes en el marc internacional dels drets humans. Maite Ruiz ho va resumir amb aquests termes: "Es pensa molt, s'escriu una mica i es fa poc". Tot seguit, va demanar a les famílies presents a la sala que s'empoderin: "Ens hem de creure que els nostres fills i filles tenen drets, si ho fem, podrem lluitar amb més força". I Hernán Sampietro va reivindicar que, per lluitar, calen més espais de representació.

Eleccions al Consell Rector de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat

Ramon Lamiel va respondre a aquesta qüestió tot dient que des de l'1 de juny,

s'inicia el període de votacions en línia per al Consell Rector de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat. Aquestes eleccions se celebren cada quatre anys i hi poden votar totes les persones amb discapacitat de la ciutat de Barcelona, que són més de 150.000.

Enguany, hi ha 22 candidats, dels quals se n'escolliran 10 per formar la meitat del consell integrat per persones amb discapacitats. L'altra part la constitueixen representants de l'Ajuntament de Barcelona. Aquest òrgan té capacitat per decidir les polítiques municipals que els afecten; un marge d'acció positiu però no suficient. És per això que Lamiel va dir que els agradaria que tots els programes i les iniciatives que fan "fossin recollides per una cartera de serveis i polítiques públiques".

L'acte va culminar amb un torn obert de preguntes on, alguns membres de l'Ateneu Divers van explicar les seves vivències personals i les discriminacions viscudes. Tots van coincidir que encara queda molta feina a fer. ■

El tram del carril bus contra direcció de Travessera de Gràcia registra 73 accidents

CARME ROCAMORA

73 accidents des del 13 de novembre de 2017. Aquesta és la xifra que ha registrat el tram de la Travessera de Gràcia entre Balmes i Muntaner des de la posada en marxa del carril bus contra direcció, segons ha informat el Districte de Sarrià-Sant Gervasi en resposta a una pregunta registrada per Junts. En aquests 73 accidents registrats, s'han ocasionat un total

de 48 lesionats: sis conductors, 37 passatgers d'autobús i cinc vianants.

Ho va explicar el portaveu de Junts a l'Ajuntament, Jordi Martí, en una atenció als mitjans el passat mes de maig, en la qual va assegurar que en aquest tram hi ha "un problema de seguretat molt greu". Així mateix, va demanar al Govern municipal que s'esforci a trobar "solucions reals" considerant les necessitats

dels veïns i dels professionals del transport de mercaderies: "No pot ser que hi hagi transportistes en xamfrans mal posats. No pot ser que hi hagi situacions de risc entre serveis municipals, urbans i transport municipal. És una zona de caos general".

Tanques i llums led

El passat mes de novembre Batlle va afirmar en una Comissió de Seguretat de l'Ajuntament que en aquest espai s'hi reforçarien els semàfors en vermell i la senyalització per a vianants. Des de llavors, s'hi han instal·lat unes tanques

© Sergi Alemany

davant l'escola Infant Jesús i, el mes de gener, es va aplicar una prova pilot que consistia en la instal·lació de llums led per alertar els vianants de la presència d'aquest carril. ■

CELEBREM 25 ANYS (1996-2021)
Fent cohesió social al Barri del Putxet

CELEBREM 25 ANYS FENT COHESIÓ SOCIAL AL BARRI DEL PUTXET

del 3 al 6 de JUNY de 2021

DIA 3 de Juny Dijous	19:30-21:00 h Mirador dels Jardins Mercè Rodoreda c. La Costa, 84	CANÇONS D'UN VIATGE PER UNA VIDA amb ELS PESCADORS DEL REPLÀ
DIA 4 de Juny Divendres	20:00-22:00 h Mirador dels Jardins Mercè Rodoreda c. La Costa, 84	HAVANERES amb el Grup MAR BRAVA
DIA 5 de Juny Dissabte	12:00-13:00 h Mirador dels Jardins Mercè Rodoreda c. La Costa, 84	JAZZ-SESSION amb SABRINA SWIT TRIO
DIA 5 de Juny Dissabte	20:30-21:30 h Plaça Lesseps Església Josepets	FOCS D'ARTIFICI ESTÀTICS amb La Colla de Diables i Diables de Sarrià
DIA 6 de Juny Diumenge	20:00-21:00 h Mirador dels Jardins Mercè Rodoreda c. La Costa, 84	CONCERT DE GUITARRA CLÀSSICA amb Mario Cuéllar

Organitza: Associació de Veïns i Amics del Putxet,
carrer Marmellà, 13 ("Espai Putxet") Barcelona 08023
Tel. 669306164 - avputxet@hotmail.com - www.avputxet.org

2 PARCS RESIDENCIALS – 2 LLOCS PRIVILEGIATS A SAILLAGOUSE I A ERR (COMPLEXE NOU) per a les vacances de tot l'any a la Cerdanya

TARIFES 2020-2021. PREUS DE LLOGUER DE XALETs (sense despesa d'electricitat)

	ALTA			MITJA			BAIXA			
Tarifes vàlides del 1/11/2020 al 28/11/2021	26-12-2020 / 02-01-2021 13-02-2021 / 27-02-2021 17-07-2021 / 21-08-2021			28-11-2020 / 26-12-2020 02-01-2021 / 13-02-2021 27-02-2021 / 17-04-2021 03-07-2021 / 17-07-2021 21-08-2021 / 04-09-2021			17-04-2021 / 03-07-2021 04-09-2021 / 27-11-2021			
	Vacances escolars per setmanes									
Per menys dies, consultar	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim		Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim		Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim		
		WE	Excepte WE		WE	Excepte WE		WE	Excepte WE	
Temporada baixa: -10% per 3 setmanes										
Genêt: 2 ad. + 2 nens	Saillagouse	540€	115€	85€	390€	90€	60€	330€	70€	50€
Lupin: 2 ad. + 2 nens	Saillagouse	540€	115€	85€	390€	90€	60€	330€	70€	50€
Lupin Special: 4 ad. + 2 nen	Saillagouse	690€	150€	105€	600€	130€	95€	460€	98€	75€
Gentiane: 6 ad. + 2 nens	Saillagouse/Err	830€	185€	130€	770€	160€	120€	580€	125€	90€
Edelweiss: 8 ad.	Saillagouse/Err	890€	195€	145€	840€	185€	125€	650€	140€	98€
Jasmin: 2 ad. + 3 nens	Err	620€	130€	95€	450€	98€	70€	390€	95€	60€
Angélique: 4 ad. + 3 nens	Err	790€	170€	125€	660€	145€	98€	550€	120€	85€

EQUIPAMENTS: Cuina equipada, 1 o 2 banys amb dutxa, Mantes, TV, Terrassa, Jardí, Wifi gratuït
APARCAMENT: al xalet per 2 cotxes
PAGAMENT: Targeta de crèdit o efectiu
SUPLEMENTS: Electricitat 0,28 € el kw
ANIMALS: 5 €/nit vacunats
Acceptats: 1 gos gros o 2 de petits
Taxa turística: + de 18 anys, 0,33 €/dia (2020)

SERVEIS: Neteja 40 / 50 €
Genêt, Lupin, Jasmin: 40 €
Gentiane, Edelweiss, Angélique: 50 €
Fitxa rentadora: 5 €
Fitxa secadora: 5 €
Lloguer llençols/lit: 10 €
2 restaurants a 250 m i a 500 m
FIANÇA: 200 €

COMPLEXE NOU A ERR

A 2 km de Saillagouse al
peu del Puigmal
"EL PASTURAL"
• Parcel·les individuals
de 270 a 300m2
• Venda de xalets de fusta
(3/4 habitacions, 2 banys, terrassa
i 2 places de pàrquing)
• Preu dels xalets

Totalment equipats claus en mà:
95.000€ - 110.000€ -
150.000€ - 175.000€

(IVA inclòs sense despeses de notari)

PARC RESIDENTIEL "LE VEDRIGNANS" – 9 Chemin de Védignans – 66800 SAILLAGOUSE
PARC RESIDENTIEL "EL PASTURAL" – 32 Route du Puigmal – 66800 ERR
Tél: 00.33(0)4.68.04.04.79 – Fax: 00.33(0)4.68.04.06.89 / Email: contact@levedrignans.com
www.facebook.com/location.Vacances.Vedrignans/ www.levedrignans.com

Estem situats al centre de la Cerdanya francesa i del Parc Natural Regional dels Pirineus Catalans. A prop de Puigcerdà, Llívia, FontRomeu, Puigmal, Eyna, Les Angles, Porte, La Molina i Masella. Un refugi privilegiat per passar-hi les vacances de tot l'any. La tranquil·litat i un paisatge autèntic encomanen el respecte per l'entorn. A l'estiu es poden fer magnífiques passejades per la Vall del Segre i del Puigmal, a prop de la Vall d'aigua calenta de Llo i molt a prop del Parc Aquàtic d'Err, també Centre de nombroses activitats esportives i culturals per als més actius. S'hi poden llogar xalets confortables i equipats per 4, 6 i 8 persones ja sigui per una estada de cap de setmana o per a setmanes senceres. Hi ha parcel·les individuals de 250m2 en uns 300m2300m2 amb pàrquing individual per a 2 cotxes, sala de jocs i jocs per a nens. La qualitat en el servei, la seguretat, la responsabilitat i el respecte per l'entorn són els nostres principis bàsics. El Sr. i la Sra. Pouget juntament amb tot el seu personal us hi garanteixen una estada excel·lent.

EL QÜESTIONARI de Carme Rocamora

NIL FONT (conseller d'ERC)

© Frederic Esteve

A quin barri vas néixer?

Vaig néixer a la Clínica del Pilar, al barri de Galvany.

A quin barri vius?

Actualment, visc a la Nova Esquerra de l'Eixample. Qüestió de preus.

Amb qui vius?

Des de fa uns mesos, tinc la sort de poder viure sol. Dic *sort* no pel fet de viure sol, sinó de poder-me permetre un lloguer a Barcelona amb el meu salari.

Lloguer o propietat?

Lloguer. Propietat sembla un impossible, ara com ara.

Quina va ser la teva primera feina remunerada?

Amb 16-17 anys com a programador informàtic, tot i que cal destacar que el primer contracte va ser amb 19, també com a programador. Des de llavors, he passat per contractes estil autònom i autònom depenent. Tot i que avui en dia tinc la sort, que no hauria de ser així, de tenir un contracte indefinit.

Recicles a casa?

Sí, tot i que crec que he de seguir millorant per reduir la meva petjada.

T'agrada cuinar?

No em desagrada, però tampoc et diria que sigui el meu punt fort. Em defenso, sobretot perquè m'agrada menjar.

Què és el primer que fas quan et lleves?

Generalment, el primer que faig és engegar l'ordinador i posar la cafetera.

Quin mitjà de comunicació consultes cada dia?

Sempre que puc miro els telenotícies, però si no, tinc el 3/24, ja sigui a la televisió o al mòbil. També he de dir que, per una cosa o una altra, cada dia acabo mirant "El Jardí" o Betevé.

Vas anar a l'escola pública, concertada o privada? I els teus fills?

Vaig anar a una escola concertada de Sarrià. Crec que, com a escola, té uns valors que m'han aportat molt, però

segurament, si hagués de triar escola pels meus fills, triaria una escola pública.

Vas anar a la universitat? A quina? Què vas estudiar?

Bé, aquests és un dels meus drames o reptes. Estic cursant 4t d'Enginyeria Informàtica a la Facultat d'Informàtica de Barcelona (UPC). Però ja veig la llum al final del túnel i ja tinc el treball de fi de grau entregat!

Mútua o salut pública?

Doncs, sent sincer, vaig a les dues. Tot i que el meu compromís en la defensa de la salut pública és clar i no té condicional. Però per a petites urgències o similars utilitzo la mútua privada. Suposo que una vida plena de contradiccions.

Tens vehicle privat?

Sí, un Seat Ibiza i una moto. Una de les altres contradiccions que tinc, però conduir és una de les meves passions.

Què volies ser de petit?

Conductor d'autobús o taxista. Com he dit, una de les meves passions, des de petit, ha estat conduir.

Quin tret principal destacaries del teu caràcter?

Soc una persona bastant exigent, sobretot amb mi mateix. També soc molt sincer, tot i que a vegades em falli l'empatia, però constantment treballo per millorar-ho.

Quina qualitat aprecies més d'una persona?

La sinceritat. Crec que és un dels valors més importants. Penso que, si les coses no es diuen, s'acaben generant desconfiances i problemes.

Què esperes dels teus amics?

Que siguin ells, que siguin sincers i sentir-los al costat.

El teu principal defecte?

Alguns et diran que la meua impuntualitat o que soc molt despistat, però jo no ho veig així. Crec que el meu principal defecte és que em costa molt mostrar-me tal com soc: vaig pel món amb la meua capa protectora, que em costa, i molt, treure'm. Soc millor sense ella.

Una persona a qui admires.

Doncs crec que una mica d'aquí i una mica d'allà. Hi ha moltes persones que han deixat petjada en mi, i espero que n'hi hagi moltes més. No tinc un referent absolut, no crec que hi hagi una persona idíl·lica o referent en tot.

Per què has decidit dedicar-te a la política?

Jo no diria que em dedico a la política. La meua professió és el disseny i programació de software, soc informàtic. Però estic compromès políticament, i aquest mandat he tingut l'oportunitat de passar a l'acció des de les institucions i, així, poder contribuir a millorar el nostre entorn. Això confio.

Què faràs quan deixis el càrrec?

Seguir lluitant! Seguir lluitant per les meves conviccions i seguir lluitant per millorar la nostra societat i el nostre districte!

Tens alguna vocació frustrada?

En el seu moment, m'havia plantejat fer Marina Mercant ja que m'agrada molt navegar. Abans podia estar en contacte amb el mar sent voluntari a Salvament Marítim, però ja no tinc temps. De totes maneres, tampoc diria que sigui una vocació frustrada.

Una cançó que t'identifiqui.

"La meua terra és el Mar", de Lax'n'Busto. Em trasllada a una de les coses que més feliç em fa: navegar!

Recomana'm un llibre.

No et diria que el meu gust per la lectura sigui molt fi. Encara no he trobat un llibre que em cridi l'atenció, però el segueixo buscant. Ara estic llegint *La mar rodona*, i m'està agradant!

Recomana'm una sèrie.

De les últimes que he vist, *El Inocente*. He de dir que, en general, l'Oriol Paulo m'agrada. Una de les seves pel·lícules, *Contratiempo* també és prou bona.

Si poguessis agafar el cotxe i anar a un lloc, on aniries ara mateix?

A un gorg, a fer alguna ruta de senderisme o a escalar!

Amb què et poses content?

Amb infinitat de situacions, però una de concreta, i que suposo que és més o menys peculiar, és quan aconsegueixo resoldre errors o reptes informàtics, quan fa dies que hi estic capficat.

Què et fa por?

Suposo que una de les coses que em fa por és que em facin mal (psicològicament parlant). Entenc que per això, lligant-ho amb la pregunta dels meus defectes, vaig amb un escut. Segueixo treballant-hi!

Què odies?

Podríem dir que una de les coses que em supera és la sensació d'injustícia.

Per quines coses plores?

Sovint em frustra no poder ajudar als altres, no poder fer-los feliços. Suposo que

he de prendre consciència que no està sota el meu control.

Tens mascota?

Bé, ara no viuen amb mi: s'han quedat a casa la mare. Però sí, tinc dos gats.

Amb quin polític del Plenari que no sigui del teu grup aniries a prendre alguna cosa?

Mira, doncs crec que una persona que sovint fa bromes i amb qui crec que podria passar una bona estona és l'Eva Parera.

Qui creus que ha estat el millor regidor de Sarrià – Sant Gervasi?

Crec que el regidor amb més presència dels últims quatre que hem tingut ha estat l'Albert Batlle, i amb diferència. De totes maneres, crec que preferia el Gerardo Pisarello, sobretot pel que fa a associacionisme i flexibilitat amb els moviments populars.

Un racó del districte on relaxar-te?

En general, et diria que Collserola. Té zones per passar-hi estona passejant, com el pantà (últimament molt massificat) i algun indret curiós com el Sanatori. Vallvidrera Tibidabo i les Planes enamora a primera vista!

I per fer el vermut?

La Bodega de Pàdua. Hi vaig bastant sovint, i per mi és un dels llocs clau. Tot i que un altre lloc on s'està molt bé per prendre un vermut és al bar del Centre Cívic de Vallvidrera.

Supermercat o botiga de barri?

Sempre amb les botigues de barri! Però no puc negar que, evidentment, també vaig sovint al supermercat.

A quin país voldries viure?

A qualsevol part dels Països Catalans, i crec que no necessita justificació: temperatura, geografia, societat, cultura... m'omplen de vida.

L'últim país on has viatjat.

L'últim país va ser Portugal, a la ciutat de Porto, i he de dir que el Bacallà a "à Brás" o la "Francesinha" són dos plats deliciosos.

Què és el que més trobes a faltar d'abans de la pandèmia?

Les festes majors com abans, sense cap dubte.

Quin canvi que la pandèmia ha provocat mantindries en el futur?

Suposo que, en certa manera, les distàncies i l'ordre en les cues. El fet de no haver de fer cues aglomerades i que tothom respecti les distàncies personals té el seu què.

Una màxima amb què t'identifiquis.

"Morir és no viure lluitant" un fragment de la cançó *Vull* de Zoo. Crec que és una de les màximes que més em representa.

Proposa'm una pregunta per al següent conseller que entrevistem.

"Traient l'alcalde del teu partit, quin creus que coneix millor la ciutat? I quin et representaria millor?" ■

INSPIRADA EN MUJERES REALES

¡VIVE EL VERANO JUNTO A RAS CORSETERÍA!

El plan perfecto para esta temporada incluye tener las prendas en tendencia de bañadores y bikinis, sin olvidarte de sentir la comodidad con la lencería que tenemos para ti de la mano de las mejores marcas.

Visítanos en la calle Calvet 11,
08021 Barcelona

@RasCorseteria

www.rascorseteria.com

LISE CHARMEL | *antigel* | PRIMADONNA swim | ANDRES SARDA
Diseñador en Barcelona
Reidal | Tissy | MARIE JO | KUNY | INTRØ

[[Wolford]] | Pacific Matigum | Chantelle | SPANX | iora | LISANZA
filodoro | Anita | ROSA FAIA | COSABELLA | MARIKALL

Caminar sense problemes

ENRIC MÓRA

Dr. Kong ha obert la seva segona botiga a Barcelona, en el passeig de Sant Gervasi número 28. La primera la van obrir al carrer Comte Borrell 241, també de Barcelona. Són les primeres a Europa d'aquesta cadena de calçat saludable. Dr. Kong és líder a Àsia amb més de 700 establiments

Escaner 3D

a Hong Kong, la Xina, Filipines, Indonèsia, Austràlia, Tailàndia i Singapur, entre d'altres. Els seus orígens es remunten a 1999. En aquesta data va ser quan el professor Raymond Ng Kwan, prestigiós especialista en Protètica i Ortèsis, va obrir el seu primer centre a Hong Kong. Els seus treballs en el camp de la salut de l'aparell motor, tant als Estats Units, Regne Unit com a Àsia, li havien permès comprovar que la majoria dels problemes als peus de les persones que acudien a la seva consulta haguessin tingut una fàcil solució només portant un calçat adequat a la etapa infantil. A més, aquests problemes si no eren tractats adequadament en l'edat adulta es veurien agreujats.

La seva experiència li va portar a dissenyar el seu propi calçat infantil i més tard per a adults per a protegir els peus i la columna vertebral. Dr. Kong ha desenvolupat una tecnologia pròpia (Check&Fit) amb escàner 3D per als peus, que permet avaluar en cinc minuts els problemes i les necessitats del client. La tercera generació d'aquesta tecnologia, un sistema molt avançat a partir de l'experiència acumulada per anys d'ús, permet conèixer al moment com és el peu de cada persona. Una

Botiga del passeig de Sant Gervasi

vegada realitzat l'examen se seleccionen les plantilles més adequades segons el tipus de peu de cada client, el que permetrà augmentar el confort i reduir la fatiga. I en determinats casos, es poden aliviar els dolors causats per diferents malalties dels peus.

Dr. Kong disposa d'una varietat de plantilles que cobreixen el 80% de les problemàtiques més usals. En el cas de que el client es trobi dintre de l'altre 20%, el personal de Dr. Kong aconsellarà la visita a un podòleg per fer-se unes plantilles a mida, personalitzades.

En quan al calçat, disposen d'una ampla varietat de models per a nens, adults i

gent gran, tant de tipus esportiu com més de vestir. Totes les sabates tenen taló reforçat, sola flexible i disseny ergonòmic, i estan preparades per a posar-hi plantilles (tant les de Dr. Kong com altres plantilles podològiques)

Una vegada el client ha triat el model del seu grat, se li posen les plantilles més adequades. Els preus oscil·len entre 30 - 70 euros per calçat de nens i 70 - 120 euros per a calçat d'adults

(sabates i plantilles incloses en el preu).

La simplificació de tot el procés redueix el temps i el cost. Per al client serà com si hagués visitat una sabateria tradicional. En una mateixa visita disposarà del seu calçat i unes plantilles adaptades al seu peu. Qualsevol pot acudir a una botiga Dr. Kong i comprovar personalment i sense cap compromís tot el procés.

Dr. Kong Bonanova **Dr. Kong Eixample**
Pg. Sant Gervasi, 28 Comte Borrell, 241

ESPAI LEGAL

La clàusula “rebus sic stantibus”, un mecanisme per salvar la viabilitat d'un negoci

JAUME ALONSO-CUEVILLAS

La regla general tradicional en matèria de contractes és el respecte estricte a allò que s'ha pactat, expressat en l'aforisme “pacta sunt servanda”, que podríem traduir per “els pactes han de ser respectats”. Això no obstant, des de fa molts anys es considera que quan concor-

rin circumstàncies excepcionals que facin que el compliment del contracte en els termes pactats esdevingui excessivament gravós per alguna de les parts, aquesta excessiva onerositat sobrevinguda s'ha de corregir mitjançant l'aplicació de la clàusula “rebus sic stantibus”. La regla general és, doncs, avui, “pacta sunt servanda rebus sic stantibus” o “els pactes han de ser respectats mantenint-se [sempre que es mantinguin] igual les coses”. A l'inrevés, quan esdevinguin circumstàncies excepcionals, es considera legítim revisar les condicions del contracte per restablir l'equilibri entre les parts.

Aquest *latinajo* era desconegut pel gran públic fins que ens ha assolat la pandèmia. Molts comerços van ser obligats a tancar i el govern va considerar just aplicar una reducció dels lloguers a satisfer per l'arrendatari. Deixant ara de banda alguns aspectes de discutible tècnica jurídica del decret llei governamental, i fins i tot de justícia material en la reducció objectiva de rendes sense atendre les concretes circumstàncies personals d'arrendador i arrendatari, el cert és que aquesta regulació excepcional no és una autèntica clàusula *rebus sic stantibus*.

La clàusula *rebus*, explícitament regulada en alguns ordenaments jurídics com el francès o el navarrès, consisteix (a grans trets) en què, a manca d'acord entre les parts, sigui el jutge qui determini com s'han de reajustar les condicions del contracte (preu del lloguer o d'un altre pagament periòdic, ja que la clàusula *rebus* no és només aplicable als arrendaments, sinó també a qualsevol altre contracte de tracte successiu) ateses les excepcionals circumstàncies concurrents i mentre aquestes perdurin. Malgrat la manca de regulació legal, la jurisprudència ha incorporat la figura al nostre dret i, per tant, al marge de l'excepcional reducció legal dels lloguers, si l'altra part no s'avé a renegociar els termes del contracte, aquesta revisió es pot demanar per via judicial. Es tracta d'acreditar (normalment mitjançant un dictamen pericial) que les condicions pactades han esdevingut materialment injustes i que sense un reajustament d'aquestes condicions, el negoci resulta econòmicament inviable. Òbviament, tot això havent intentat prèviament renegociar de bona fe amb la contrapart.

Seria preferible que el legislador es decidís a regular definitivament la *rebus*, incloent-hi la prèvia submissió obligatòria a negociació o mediació, com al seu moment vaig proposar al Congrés dels Diputats, però mentre aquesta desitjable regulació no sigui una realitat, ja són nombrosos els supòsits d'aplicació judicial que han permès restablir la justícia equitativa en les relacions entre les parts contractuals ■

JAUME ALONSO-CUEVILLAS, ADVOCAT I ECONOMISTA A ALONSO-CUEVILLAS ADVOCATS I ECONOMISTES, www.alonso-cuevillas.eu.

SALUT I BENESTAR

L'art al carrer

GLÒRIA VILALTA

M'agrada molt contemplar les diferents formes d'art que hi ha al carrer; l'art en la forma dels edificis o en la seva decoració, l'art en els jardins, o l'art en les escultures.

És fantàstic que es potencii l'art en els espais públics amb expressions de tota mena, de tots els estils i de tots els gustos.

Hi ha escultures de gran bellesa, com la de la fotografia, i n'hi ha que no són gaire agradables de mirar.

La vida no és sempre de color de rosa, i l'art té, i ha tingut, un paper important per denunciar qualsevol situació i per recordar fets històrics que tant de bo no es tornin a repetir.

També hi ha art que potser no és de denúncia però que té un contingut conceptual important al darrere, i que d'alguna manera mou, ens belluga. Tot el que fa reflexionar, emocionar i actuar ens pot ajudar a transformar i a evolucionar. I per tant, benvingut!

A vegades, però, aquest art disruptiu, de denúncia o de formes colpidores, és agressiu. Sovint, aquesta és la intenció: l'art, com tot, transmet a l'entorn. I si l'artista vol transmetre dolor o injustícia, la seva escultura o el seu art potser no serà agradable, bonic o harmònic.

Vull reflexionar sobre el fet que transmet permanentment quan està al carrer (i el mateix seria a casa o a l'espai laboral). Sota el punt de vista de professional que es dedica a millorar l'energia de l'entorn, penso en l'efecte que té en l'harmonia de l'espai, i per tant en la dels ciutadans.

Podríem fer el símil amb els quadres. El Gernika, per exemple, per molt necessari, important i valuós que sigui, no és per tenir-lo dins d'una llar o espai laboral. Tampoc l'aconsellaria en un espai públic molt transitat que no fos un museu.

Hem de tenir en compte que una escultura o la façana d'un edifici no són un quadre o un cartell, que podem treure al cap d'un temps o canviar-lo de lloc. A l'hora de situar algun element en l'espai, i sobretot si és un espai públic, seria convenient que es fes la reflexió sobre els efectes que tindrà en l'entorn. El màrqueting i la comunicació en general tenen molt estudiat quins símbols, formes, colors i continguts són els més adients per assolir un objectiu.

La meva pregunta és: al carrer també es té en compte? Es té en compte que durant anys, dècades i potser segles, aquell color, aquella forma, aquella escultura, aquell missatge, genera un efecte en el seu entorn?

L'art ho envolta tot: hi ha art en un objecte, una escultura, un llum, i en qualsevol cosa creada per l'home. I no viu sol: interactua amb tot el que l'envolta.

A vegades, potser oblidem que necessitem veure bellesa, harmonia, esperança. Alguns espais públics ja són prou durs i freds, amb poca vegetació i massa ciment. En aquests espais, seria més desitjable tenir una escultura esperançadora i bella, un art que millorés l'efecte de l'entorn.

Si és un focus d'harmonia i bellesa, el seu efecte aportarà això a la ciutat i als seus ciutadans. Donades les especials circumstàncies que estem passant, votaria, ara més que mai, per embellir els espais públics tant com fos possible. ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HÀBITAT, FENG SHUI I BENESTAR PERSONAL

ARQUITECTURA

Habitatges a la Via Augusta 242

JAUME DE OLEZA

Al carrer de la Via Augusta 242, s'hi troba un edifici d'habitatges projectat l'any 1964 pels arquitectes Pere Llimona i Xavier Ruiz. Aquest equip d'arquitectura va contribuir amb les seves obres, d'una manera molt patent, a la cultura arquitectònica contem-

porània d'aquesta ciutat. L'edifici va rebre el Premi FAD l'any 1964 a la millor obra d'arquitectura construïda. Pere Llimona (1931-2000) va ser un arquitecte català que també es va caracteritzar per la seva faceta com a pintor, una activitat que el va acompanyar durant tota la seva carrera professional i de la qual va fer gala amb una pintura gestual i molt acolorida. Altres obres destacades d'aquests arquitectes van ser la casa Paniker, ubicada al districte de Pedralbes, el mercat de la Sagrada Família i la construcció del Pavelló de Catalunya a l'Expo de Sevilla de l'any 1992, entre d'altres.

Aquest edifici de sis habitatges forma part d'un conjunt d'edificis molt pròxims entre si, però permetent una eficaç il·luminació a totes les habitacions. Els habitatges ocupen la totalitat de la planta i tenen una superfície considerable que correspon als estàndards d'una residència de qualitat. Segons la descripció dels propis arquitectes fent referència a les façanes exteriors, ens explicaven que van utilitzar la fàbrica de maó vist i que, conjuntament amb la pedra artificial del mateix color i les persianes enrotllables de color marró, determinaven la voluntat expressa d'imprimir certa elegància al conjunt. Una descripció sense cap mena de dubte molt encertada, donada la qualitat estètica del resultat obtingut. Un edifici que, amb el pas dels temps, conserva un llenguatge actual i modern.

En destaca que tot l'habitatge és exterior, a conseqüència de ser un edifici a quatre vents, la qual cosa li permet una eficient ventilació de totes les estances. És per aquest motiu que la planta rectangular es va adaptant amb diferents amplades segons les necessitats de les habitacions: una estratègia que té com a resultat un conjunt de volums que trenca la linealitat de la façana lateral. La façana a la Via Augusta, gràcies a la terrassa que discorre esglaonada, provoca una complexitat formal d'ombres que donen a l'edifici una diversitat i singularitat volumètrica que d'una altra manera no tindria. Un exemple més d'un projecte arquitectònic que des de l'any 1968 conserva l'esperit i la qualitat després de més de 50 anys des de la seva construcció. ■

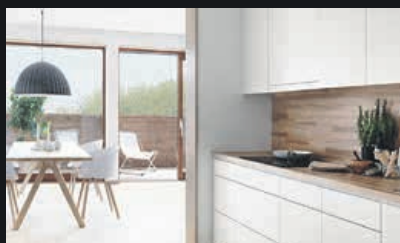
JAUME DE OLEZA ÉS ARQUITECTE www.cwork.cat

Reforma COCINA

"BASIC"

desde 7.499 €

10 Mecanismos Simon Blanco-Beige
2 Luminarias Led Dowling - Techo aluminio lacado blanco
Fregadera 1 seno - Grifería monomando
Conjunto Electrodomésticos TEKA
Cerámica pavimento y pared a elegir
Encimera aglomerado varios colores a elegir
Muebles altos y bajos 4-5 m/l Gama 1

Reforma COCINA

"MEDIA"

desde 9.995 €

10 Mecanismos Simon 82 aluminio o similar
3 Luminarias Led Dowling - Techo placa pladur
Fregadera 1 seno bajo encimera - Grifería monomando
Conjunto Electrodomésticos BALAY
Cerámica pavimento y pared a elegir
Silestone Gama 1-2 o similar
Muebles altos y bajos 6-7 m/l Gama 2

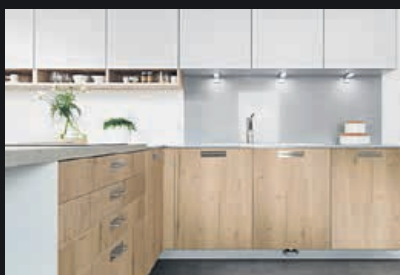

Reforma COCINA

"SUPERIOR"

desde 11.499 €

10 Mecanismos Simon 82 aluminio o similar
4 Luminarias Led Dowling - Led bajo muebles altos
Techo placa Pladur
Fregadera 1-2 seno bajo encimera Grifería monomando
Conjunto Electrodomésticos Bosch
Cerámica pavimento y pared a elegir
Mármol Nacional - Importación - Silestone
Muebles altos y bajos 8 m/l Gama 3

Reforma BAÑO

"BASIC"

desde 4.200 €

3 Mecanismos Simon Blanco-Beige
4 Luminarias Led 7 w - Techo aluminio lacado blanco
Grifería Roca Victoria con accesorios (ducha-lavabo)
Plato de Ducha Roca porcelana 120 x 70
Sanitario expo con tapa amortiguada
Mampara ducha cristal fijo
Cerámica pavimento 4-5 m² / Pared 20-25 m²
Mueble baño 600 (Lavabo-Mueble-Espejo-Aplique)

Reforma BAÑO

"MEDIA"

desde 5.400 €

3 Mecanismos Simon 82 aluminio o similar
4 Luminarias Led 7 w - Techo placa Pladur
Grifería Roca con Rociador + Teleducha
Plato de ducha Resina 140 x 70 color a elegir
Sanitario Roca Meridian-Gap-Dama Senso
Mampara ducha cristal corredera aluminio
Cerámica pavimento 4-5 m² / Pared 20-25 m²
Mueble baño 800 (Lavabo-Mueble-Espejo-Aplique)

Reforma BAÑO

"SUPERIOR"

desde 6.800 €

4 Mecanismos Simon 82 aluminio o similar
4 Luminarias Led 9 w - Techo placa Pladur
2 Luminaria Estanca Zona ducha
Grifería Roca empotrada Rociador + Teleducha
Plato de ducha Resina 180 x 80 color a elegir
Inodoro Roca suspendido con cisterna empotrada
Bidé Roca suspendido o Grifería higiénica
Mampara ducha cristal corredera inox
Cerámica pavimento 4-6 m² / Pared 20-30 m²
Mueble baño 800-1000 completo
Radiador Toallero 70 x 40 - 2 estanterías Silestone

Reforma integral

Puerta Haya - Roble - Prelacadas	310 €
Instalación Gas Natural	385 €
Inst. Climatización 3.000 Frig/h	960 €
Inst. Agua desde llave abonado	1.950 €
Parquet 60 m ² varios modelos	2.400 €
Inst. Electricidad + TV + TF	3.500 €
Calefacción 5 Rad + Caldera	3.150 €
Pintura piso 60 m ²	1.950 €
Carpintería 3 hab + 1 balcón	1.900 €

OFERTA AACC MITSUBISHI

¡No pases calor este verano!

Máquinas de aire-bomba de calor inverter 1x1

MSZ-HR25VF-2150FRIG	1.020 €
MSZ-HR35VF-3000FRIG	1.090 €
MSZ-HR42VF-3600FRIG	1.350 €
MSZ-HR50VF-4400FRIG	1.560 €

Instalación e IVA incluidos
Inst. max 5 m / Desagüe libre

REFORMAS
ALBERTO NICOLA

Avinguda de
la República
Argentina, 225

Local 1

931.963.921
618.864.712

info@albertonicolas.es

EL RACÓ DE LA COMUNICACIÓ

Si ets advocat, també necessites una marca

MARTA ROYO ESPINET

L'altre dia m'explicaven un cas d'èxit, el d'un jove advocat: en Joan Fernández. En Joan era un advocat brillant, amb molta energia i molt apassionat. Emprenedor i, ara ja després de cinc anys, podríem dir empresari. Tot just tenia 27 anys i, amb dos companys de car-

ra, havien creat el seu despatx, especialitzat en demandes legals per als joves.

Es van especialitzar en un nínxol de mercat del tot nou. Jo no havia vist cap despatx d'avocats on la proposta de valor fos aportar solucions a la gent jove: un col·lectiu a tenir en compte amb força demandes legals, que sovint va perdut. Mentre escoltava amb molt d'interès la història, vaig pensar: "Quina gran idea de negoci!". De joves que tenen necessitat de resoldre temes legals, n'hi ha molts: acabats de casar que van perduts amb la hipoteca o el lloguer, parelles de fet que han de normalitzar l'estat civil, successions i herències per decés dels progenitors, divorcis imminents aparentment sense motiu, acomiadaments improcedents, EROs i ERTOS, accidents de trànsit, etc.

Vaig pensar en en Joan i, de seguida, em va venir al cap com podria ser la seva marca, la seva imatge corporativa i els seus materials de comunicació, amb aquesta proposta de valor tan potent i tan diferencial i clara.

Em vaig atrevir a preguntar per la seva marca i per la seva web i no me'n vaig endur cap sorpresa negativa. Per sort, havien parlat amb un expert i els havia treballat molt bé la seva imatge de marca.

1. Nom: un nom comercial, atès que tenia clar que *Fernández* no era prou diferencial i notori. Aprofito per dir-vos que els seus dos socis es deien *Pérez* i *López*. Es van atrevir a dir-se Els-EZ.
2. Eslògan: clarament, un eslògan que definia la seva proposta de valor: "El món és dels joves".
3. Logotip: un logotip trencador i modern, alhora que minimalista i simple.
4. Web: una web amb la informació bàsica i testimonis gravats per ells mateixos en format Instagram Stories i Tik-Tok, amb un formulari de contacte i un calendari per a una primera cita de franc.

Fàcil, oi? Quan llegeixes un cas d'èxit com aquest, de seguida voldries veure-t'hi emmirallat. A mi sovint em passa, això.

Amics, el cas d'en Joan Fernández és un cas inventat, fictici, però tu potser ets advocat o un professional liberal i pots ser un Joan Fernández. Et convido a reflexionar sobre la teva marca, la teva proposta de valor i la teva imatge corporativa. Aquí te'n dono cinc pistes:

1. Amb quin nom t'identifiques? Marca personal o marca comercial? Tens clar per què?
2. On ets i què ofereixes? Quina és la teva proposta de valor?
3. Què vols que pensin de tu els teus clients i potencials clients?
4. Creus que la teva imatge corporativa és coherent amb el que vols que pensin de tu?
5. Generes confiança i ets reconegut en el teu sector de mercat?

Si bé és cert que el sector de l'advocacia, com moltes altres professions liberals, funciona a través del boca-orella, és molt important tenir una bona imatge de marca, ferma i coherent. Tenir una marca que transmeti confiança i reputació és bàsic perquè, quan et recomanin i vagin a *Sant Google* a buscar la teva marca i la teva pàgina web, el que hi trobin sigui el que realment ets i el que realment vols transmetre.

Com tens la imatge de marca? T'ajudo a construir-la? Envia'm un correu sense cap mena de compromís! ■

MARTA ROYO ESPINET ÉS FUNDADORA DE MOSAIKING COMUNICACIÓ

PARLEM D'ECONOMIA...

"Analítica econòmica" del primer trimestre 2021

JOAN BUSCÀ I AMBRÓS

Comencem a veure la llum del túnel en la crisi de la pandèmia de la covid-19. Rebem amb un cert optimisme les dades i controls de l'economia del primer trimestre del 2021. El bon ritme de vacunació i els impactes dels nous plans d'estímuls econòmics, tant de

la Unió Europea (UE) com dels Estats Units (EUA) fan preveure que el creixement de la riquesa econòmica agafi embranzida. Si no hi ha cap ensurt imprevist, la recuperació pot anar de menys a més el 2021. És cert que el ritme de vacunació condicionarà la temporada turística i el creixement de l'economia: pensem que el sector turístic, que a Catalunya representa el 12 % de la riquesa (PIB), pugui situar-se en el 2021 entre un 50 % i un 60 % dels nivells del 2019. L'assoliment de la immunitat de grup, l'acumulació de l'estalvi generat pels confinaments, la concessió d'ajudes directes a empreses i autònoms i la previsible arribada de fons de la UE de 27.000 milions d'euros fan que comencem a gaudir d'un petit grau d'optimisme.

Exportacions i importacions. A Catalunya, en els darrers mesos haN millorat, malgrat que la pandèmia de la covid-19 ha tingut un fort impacte asimètric en les economies de tots els països. Per aquest motiu, l'evolució del sector exterior no ha sigut uniforme. Les previsions de creixement de les exportacions a Catalunya pel 2021 són del 12,6 %. Les exportacions de Catalunya representen el 26 % del total de l'Estat.

Sector industrial. A Catalunya es mostra en el primer trimestre del 2021 una progressiva recuperació. Recordem que vam tancar l'any 2020 amb una caiguda del 9 % de l'activitat industrial. Per al 2021, les previsions apunten a un creixement del 6,6 %. Amb aquest percentatge d'augment, haurem recuperat el nivell d'activitat abans de la pandèmia.

Sector serveis. On trobem més incertesa és en el sector serveis. Dels serveis depenen molt la mobilitat i l'activitat dels sectors de la restauració, turisme, comerç, cultura, etc. Estem encara amb taxes d'activitat molt per sota d'abans de la pandèmia sanitària. La previsió que ens dona l'IDESCAT per al 2021, és del 5,7 %.

Inversions. A Catalunya vam tancar el 2020 amb una disminució del 13,6 %. Les primeres dades del 2021 donen encara senyals de feblesa: matriculació de vehicles, importació de béns d'equip, inversió estrangera, etc.

Consum. Degut als confinaments, s'han produït canvis significatius en el consum de les famílies. Així mateix, s'ha incrementat molt l'estalvi. Hi ha hagut una caiguda important del comerç de proximitat i un gran augment de compres per Internet. S'han incrementat d'un 12 % a un 70 % les compres en línia.

Taxa d'atur. En l'últim trimestre del 2020, l'ocupació va ser d'un 4 % inferior a la de l'últim trimestre del 2019. En les primeres dades del 2021 observem una lleugera millora de l'ocupació, però és lenta. Les dades d'afiliació a la seguretat social, al març 2021 són un 1,6 % més baixes que el 2019. La taxa d'atur a finals del 2021 pot situar-se a l'Estat en un 13,5 %. És la xifra més alta de la UE. La dada més preocupant i trista del món laboral és l'atur juvenil (menors de 25 anys). Espanya lidera amb escreix, amb un 39,6 %, la mitjana de la Unió Europea, que és del 17,3 %. ■

JOAN BUSCÀ I AMBRÓS ÉS ECONOMISTA

PETITS AMICS

La por dels gossos

CLÀUDIA SUCARRAT

Aviat arribarà Sant Joan, i amb aquesta festa, una de les nits més celebrades de tot l'any. Enguany no sabem com serà la revetlla, però segur que hi haurà petards: la majoria d'adults i d'infants tenen passió pels petards i focs d'artifici. Ara bé, a cap gos li agraden.

És més, la majoria dels gossos tenen pànic als petards.

Sabeu com detectar si el vostre gos té por?

La por en els gossos es pot manifestar de nombroses maneres: poden tenir les pupil·les dilatades, salivar en excés, tremolar, panteixar, posar les orelles cap enrere, miccionar o defecar, amagar-se o sortir corrents.

Hi ha solució? La solució idíl·lica passaria per portar-los a llocs on no hi hagi tants petards, però no tothom té una segona residència. Per això, el més important és no deixar-los sols durant la revetlla de Sant Joan: que se sentin acompanyats i protegits pot evitar un sofriment innecessari.

Si vols que el teu gos estigui tranquil aquest Sant Joan, pots fer diverses coses:

- Maneig: davant de qualsevol situació de por, s'ha d'ignorar l'animal, per contradictori que sembli. No hem d'intentar calmar-lo o distreure'l, ja que podríem estar reforçant aquesta conducta. Tampoc castigar-lo. Al produir un altre estímul negatiu, es genera més estrès, i l'estrès és acumulatiu, de manera que només empitjora la situació. Senzillament, hem d'estar tranquils perquè ells entenguin que no hi ha cap motiu per tenir por. Tampoc s'ha de forçar l'animal a enfrontar-se de cop a l'estímul sense que es pugui amagar.
- Crear una zona segura: busca un espai tranquil de la casa: pot ser un espai on ell s'hagi amagat alguna vegada. Deixa allà el seu llit, alguna joguina, i el menjar i aigua a prop. Mira de tapar els estímuls visuals i sonors baixant les persianes, posant les cortines o bé posant mantes a les finestres. Pots mirar d'emascarar els sorolls posant música. Aquesta zona ha de ser accessible sempre per a l'animal.
- Feromones: Es pot posar un difusor de feromona calmant del gos dins la zona segura. També existeix en forma de collar, i així es poden beneficiar de l'efecte durant els passejos.
- Ús de medicaments: hi ha medicaments naturals que ajuden a calmar els gossos quan no senten una por intensa. En casos més greus, es pot recórrer a l'ús de fàrmacs, però no s'han d'utilitzar com a única opció de tractament, sinó que han de ser un complement a les pautes que hem comentat anteriorment. D'altra banda, han d'estar sempre prescrits per un veterinari per assegurar que l'animal no presenti malalties o prengui altres productes incompatibles. A més, cada individu respon a la medicació de diferent manera, per aquest motiu és recomanable començar a donar les medicacions els dies previs a la revetlla per poder determinar la dosi adequada en cada cas i no deixar-ho per a l'últim moment. ■

CLÀUDIA SUCARRAT, VETERINÀRIA EN CAP DE LA VETERINÀRIA DE SARRIÀ

els comerços de Sant Gervasi sortegen una *bicicleta elèctrica* per a què visquis un estiu sobre rodes

- demana en el teu establiment les butlletes de participació per les teves compres.
- la promoció començarà el 21 de juny i clourà amb el sorteig del dia 24 de juliol de 2021.
- el número guanyador coincidirà amb el primer premi del sorteig de la Loteria Nacional del dissabte 24 de juliol.
- les bases del concurs es troben a www.barnavasi.com

Organitzat per:

L'Eix Comercial
de Sant Gervasi

Amb el suport de:

Districte de
Sarrià-Sant Gervasi

Ajuntament de
Barcelona

Superservis
Supermercats des de 1945

**!! Nou servei a domicili
amb furgoneta!!**

Les nostres botigues:

- Vallirana 21 93.368.45.71
- Major de Sarrià 85 93.203.04.94
- Avinyó 11 93.317.53.91
- Aribau 156 Fruiteca 93.218.10.58

i també estem al Vallès Oriental (Parets)

Obert de dilluns a dissabte: 09:00 - 21:00h

Arribem a tot arreu: Bonanova, Monterols,
Galvany, Turo Park, Farró, Putget, Sarrià....

Tenim de tot! xarcuteria, carnisseria,
fruiteria, totes les seccions i departaments...

VISITI'NS

gràcies per escollir-nos

SOLO FINES DE SEMANA
93 417 11 96

**POLLOS
A LA BRASA
PARA LLEVAR**

hidalgo
Balmes, 396

Eix comercial Ciutat de Balaguer – Camp

Carrers de Sant Delfí, Bigai, Reus, Maó, Bisbe Sivilla, Artesa de Segre, Arimon i Sant Màrius

Els fanalets del camp

Esmorzars
Menú migdia 10 € (1/2 7,5 €)

Menú tapes: 4 tapes (a escollir) + Pa amb tomàquet + Jerra sangria 1 1/2 19 €

Entrepans Freds/Calents + Beguda 5 €

Braves + 2 canyes 6 €

Sangria / Mojitos

Obrim a les 8 del matí

Del Camp, 9 ☎ 645 146 114 📷 @fanaletsdelcamp

1 Autoescola

MUNTA
AUTOESCOLA

BIKER'S

Artesa de Segre, 5
☎ 932 058 411 📞 655 657 125

2 Barber

MIGUEL MORA
PERRUQUER

Perruqueria Masculina i Infantil

Arimon, 33
Tel. 934 340 866

3 Bellesa

Benbe
BENESTAR I BELLESA

tractaments facials - tractaments corporals
massatges

Ciutat de Balaguer, 14 Tel. 655 508 337
@benbe_bcn www.benbebcn.com

4 Cafè / Cocteleria

BLACK & BLONDE

SPECIALTY COFFEE
COCKTAIL BAR

C/Sant Màrius 38 - Barcelona - 08022
blackandblonde38@gmail.com
blackandblonde.bcn

Una mica d'història

El carrer Ciutat de Balaguer I

ENRIC MÓRA

El carrer Ciutat de Balaguer neix com a resultat del projecte d'urbanització de Josep Garriga (propietari de la finca de Can Sivilla, de la qual es conserva actualment Vil·la Florida) el 1874. Part del traçat del carrer discorria paral·lelament amb el marge del torrent de Mandri. El 1893 fou concedit el permís per edificar en una part del carrer i fins a principis del segle XX no fou obert totalment.

La ciutat de Barcelona durant els últims anys de la postguerra tenia unes set-centes vaqueries. Una d'elles es trobava en l'actual número 46 del carrer Ciutat de Balaguer. Una nau que arribava fins al carrer del Camp donava aixopluc a una vintena de vaques que abastien de llet fresca al barri. El senyor Martín, de la tapisseria del davant, encara recorda els germans Calvet, que van succeir el pare en el negoci de la llet. La vaqueria, a conseqüència de les ordenances municipals, va tancar a mitjans dels anys setanta.

La vaqueria Calvet del carrer Ciutat de Balaguer, cap el 1920. Fons família Calvet

5 Cafè / Restaurant

Els fanalets del camp

Esmorzars
Menú migdia 10 € (1/2 7,5 €)

Sangria / Mojitos

Obrim a les 8 del matí

Camp, 9 ☎ 645 146 114
📷 @fanaletsdelcamp

6 Copisteria / Papereria

GRÁFICASCOSIALLS

Copisteria-Impremta-
Vinils-Papereria i +

Sant Delfí, 5-7
☎ 932 127 062

graficascosials@hotmail.com
www.graficascosials.com

7 Decoració floral

Arreglos Florales Mireya Goula

Flores y decoración de eventos
Preparamos tu encargo

Ciutat de Balaguer 14 bis
Tel. 686 412 668
📷 @mireyagoula ✉ mireyagoula@gmail.com

8 English Club

CASITA CLUB

Anglès jugant de 0-2 anys
Apendre de 3-6 anys i de 7-10
anys Celebracions (packs festes)

Carrer del Camp 90 ☎ 672 00 99 91
hello@casita-club.com
https://es.casita-club.com/

9 Escola de música

ritme i so
ESCOLA DE MÚSICA

Música clàssica i moderna per a tota la família
Música per a totes les edats

Classe individualitzada a col·lectives
ritmeiso.cat

c/del Camp, 71 Tel. 934 179 406
ritmeiso@hotmail.com

10 Fitness/Entrenament personal

Espaifit BCN

El teu esforç és la nostra recompensa

Entrenament Personal - Fisioteràpia
Quiromassatge - Nutrició

10% descompte retallant aquest anunci

Ciutat de Balaguer, 20 ☎ 679 68 07 22
info@espaifitbcn.com

Eix comercial Ciutat de Balaguer – Camp

Carrers de Sant Delfí, Bigai, Reus, Maó, Bisbe Sivilla, Artesa de Segre, Arimon i Sant Màrius

BLACK & BLONDE
SPECIALTY COFFEE
COCKTAIL BAR

C/Sant Màrius 38 - Barcelona - 08022
blackandblonde38@gmail.com
[blackandblonde.bcn](https://www.instagram.com/blackandblonde.bcn)

GRÁFICASCOSIALLS
Copisteria-Impremta-
Vinils-Papereria i +

Sant Delfí, 5-7
☎ 932 127 062
✉ graficascosials@hotmail.com
🌐 www.graficascosials.com

11 Gestoria col·legiada
Menescal
ASSESSORAMENT I GESTIÓ
LA RENDA 2020 EN BONES MANS
La nostra feina és ajudar-lo
Renda, Jubilació, Vehicles, Estrangeria, Contractes,
Herències i Testaments. Creació d'Empreses,
Assessoria Laboral, Assessoria Fiscal i Comptable.
C/ Ciutat de Balaguer, 10 3^a 1^a
Tel. 937 636 366 Mòbil. 619 455 724
www.menescal.es e-mail: info@menescal.es

12 Immobiliària
Vengui o compri el seu habitatge
amb total garantia

THE WHITE SIDE
Les millors condicions de la mà
d'autèntics professionals
Vingui a veure'n's
L'informarem de com fer-ho!
BARCELONA QUALITY PROPERTIES
hola@twswsbarcelona.com - www.twswsbarcelona.com
93 516 19 29
Ciutat de Balaguer, 10 Local

13 Impressió digital
Printmarc
Impressió digital i vinil per a tèxtil i rígids.
Personalitzem samarretes, gorres, tasses, ampelles...
printmarc.com info@printmarc.com
c/ Ciutat de Balaguer, 10 Local 2 08022 Barcelona
T.930 104 731 M. 667 602 526

14 Merceria
la merceria
Llana - Cotó - Material per teixir
Kids Punt de creu - Parxes i genolleres
Fem Arreglos i Brodats
Bisbe Sivilla, 43 ☎ 676 786 015
☎ 93 211 78 40
✉ martonazp2006@gmail.com

15 Pilates / Health
Body Mind
Pilates: Suelo y Máquinas, Pilates
terapèutic (Pilates/Embarazo/Posparto)
Health: Osteopatia integrativa,
Fisioterapia, Kinesiología
Reus, 21 ☎ 690 757 749
✉ info@bodymindbarcelona.com

16 Psicologia
m. memoriam
Centre d'Estimulació de la memòria
per a gent gran
Centre d'Estimulació de l'Aprenentatge
i logopèdia per a nens
Ciutat de Balaguer, 16 Tel. 932 541 496
✉ www.memoriam.es ✉ laura@memoriam.es

17 Restauració de mobles
EL TALLER DE MARGA FERRER-DALMAU
Restauració de Mobles Moderns i Antics
Procés de restauració totalment personalitzat
Ciutat de Balaguer, 54 Tel. +34 654 410 415
www.eltallerdemargaferre-dalmau.com
margarita.fd@hotmail.es

18 Taller de gravats
Dissenya i crea la teva joia
Gravats en or, plata, pedres, ceràmica i fusta
Taller propi
ART GRAVAT Ciutat de Balaguer, 21
Tel. 932 411 499 / 670 801 464
✉ @artgravat.eu

19 Taller de joieria
MAR DE PLATA
Taller propi: fabricació artesanal,
personalització i peces úniques
Dissenys plens de color amb plata,
or i pedres semiprecioses
Ciutat de Balaguer, 47 617 79 47 68
✉ [@mardeplatabcn](https://www.instagram.com/mardeplatabcn)

20 Taller de pelleteria
Som fabricants
Botiga pròpia
JG
Abrics i
jaquetes
a mida
TALLER DE PELLETERIA
C/ d'Arimon, 39. 08022 Barcelona
666.226.698
✉ osf69@hotmail.com

21 Tapisseria
TAPICERIA JUAN MARTIN
Cortinajes - Fundas - Restauración
Trabajos a domicilio
Ciutat de Balaguer, 41 Tel. 619 616 353
Juanjosemartincastillejos@gmail.com

22 Xuxes
Bonadolça
Som els més dolços del barri
Llaminadures, festes d'aniversari,
xocolates i confiteria
C/ Sant Màrius, 42 - 08022 Barcelona
Tel. 689 719 864
bonadolca@gmail.com

Entrevista

JAUME LLANSÓ

“Tinc molt clar que les coses avancen per la societat civil”

© Sergi Alemany

Jaume Llansó Torras (Barcelona, 1970) és psicòleg social i Màster d'ESADE en direcció i funció pública. Amant de la muntanya i de l'excursionisme, fa 21 anys que viu a Collserola, a la zona de la Floresta, però desenvolupa bona part de la seva vida a Sarrià – Sant Gervasi. És pare de tres fills, activista a favor de la mobilitat sostenible i actualment treballa en una residència clínica de Sant Cugat des de l'arribada de la pandèmia. Va ser conseller tècnic a per BCN en Comú a Sarrià – Sant Gervasi entre el 2015 i el 2017. Al seu dia va ser objector de consciència al servei militar obligatori.

SERGI ALEMNAY

Vius fora de Barcelona.

Sí. Tot i que en soc un enamorat, sempre he tingut molta relació amb la muntanya. Quan em vaig casar amb l'Anna va ser fàcil perquè ella era del cantó de Sant Cugat i vivim dins del Parc Natural de Collserola. Aquí m'hi sento molt a gust en contacte amb la natura.

Era un repte?

Encara que visquem una vida molt activa en moltes coses, penso que és d'agrair viure en un entorn més calmat. Les ciutats, igual que les persones, tenen el gran repte d'enverdir-se i calmar-se: abaixar el soroll, l'emissió de partícules contaminants... És simptomàtic que per la pandèmia marxïn 16 mil habitants de Barcelona a viure fora.

Ciutats més habitables?

Tot el que siguin ciutats de més qualitat ambiental, la població ho demana i agraeix. S'ha comprovat que la ciutat no és un hàbitat suficientment agradable en la qual, quan arriba una situació delicada com una pandèmia, es pugui viure amb comoditat.

Quan neix la teva relació amb el Parc?

Jo havia estudiat a l'Autònoma i només els tres quarts d'hora de tren eren per a mi una excursió gratificant. Creuar el túnel de Sarrià amb el ferrocarril i veure la natura.

Apostes per viure entre les dues carenes de Collserola.

Sí, i els meus tres fills també han agafat com a hàbit aquesta vida. No els costa res. En cinc parades de tren són a l'institut. La visió que té la gent que viu a Barcelona és la d'una ciutat tancada, però l'àrea metropolitana és sinònim de mobilitat contínua.

Mobilitat sostenible?

Els Ferrocarrils són fantàstics. Després hi ha la intermodalitat, que tenen claríssima als Països Baixos. Allà la interrelació entre el transport públic i la bicicleta és altíssima: un terç dels ciutadans fan servir aquesta combinació a diari. Jo ho porto fent així tota la vida.

Aquí la intermodalitat va a l'alça?

Avui en dia els extrems dels trens van a vessar de bicicletes. Fa vint-i-cinc anys eren esporàdiques i potser n'hi havia una; fa deu, cinc o sis. Ara ja són vuit o deu bicicletes. Aquesta és l'evolució.

La bicicleta és el mitjà de transport urbà del futur?

Ha d'anar guanyant espai i amb la pandèmia ha fet un nou salt. Les botigues han ampliat instal·lacions davant l'alta demanda i això és un factor interessant si es consolida. Però encara queda molt recorregut, estem amb uns índexs ciclables molt baixos comparats amb altres ciutats europees.

Tens cotxe?

Tinc cotxe però no tinc carnet de conduir. És una furgoneta elèctrica per als cinc que som a casa. La carreguem amb les plaques solars que tenim al sostre i surt molt puntualment. Utilitzem molt el transport públic i tenim sis bicicletes: cinc de convencionals i una d'elèctrica. Aquesta és una mica la nostra mobilitat.

Quan comença la teva relació amb Sarrià – Sant Gervasi?

Coneixia gent històricament del moviment de l'escoltisme i associatiu. Recordo que al meu agrupament escolta (Mare de Déu de Núria) hi venia gent de Sarrià com la família Guarro. A més, estava en col·lectius cristians de base, i amb els Caputxins de Sarrià hi tenia bastanta relació.

El vincle ha continuat amb l'etapa escolar dels teus fills.

Tinc els fills estudiant al Menéndez y Pelayo i n'estic a l'AMPA, des d'on hem tirat endavant la plataforma Bici Augusta. Amb un any i poc hem articulat una plataforma potent que ha tingut incidència política. Crec que aquesta hauria de ser moltes vegades la dinàmica democràtica. Interpel·lar i que la part política executi les demandes que té damunt la taula de la societat.

Vas treballar en política per als Comuns al districte durant dos

“**Les ciutats, igual que les persones, tenen el gran repte d'enverdir-se**”

“**És simptomàtic que per la pandèmia marxïn 16 mil habitants de Barcelona a viure fora**”

“**Soc molt més feliç fora de la política institucional**”

“**A casa utilitzem el transport públic i tenim sis bicicletes**”

anys (2015-2017) com a conseller tècnic.

També em sento fent política quan estic a la plataforma Bici Augusta i tinc molt clar que les coses avancen per la societat civil. És cert que en determinats moments se m'ha demanat certa col·laboració i considero que he fet una funció de servei. Jo no m'he sentit mai de cap partit polític.

Eres feliç fent política a les institucions?

Té unes dinàmiques desagradables amb les quals jo no em sento còmode. Penses que pots tenir una certa incidència de transformació, però, en el fons, la pots tenir igual o més fora de la política formal. Soc molt més feliç fora d'aquesta política d'institucions.

Els Comuns et van cessar, per alguna raó?

No ho sé. Desgast. Crec que no ho van fer bé i que el tracte que vaig rebre no va ser el correcte, sinó més aviat lamentable. Posteriorment he demanat una trobada amb Ada Colau i no s'ha produït. Per a mi, la qualitat humana no es pot perdre mai.

Coneixies d'abans Ada Colau?

Fa 20 anys havíem coincidit en algun activisme i en mobilitzacions del Banc Mundial, però no és de les persones amb què en aquest món m'havia creuat més. Jo estava enfocat en l'antimilitarisme i el grup de la insubmissió. Per a mi uns referents són l'Arcadi Oliveres o en Pepe Beúnza. Aquella gent que va obrir camí des de la desobediència civil i que després nosaltres vam reprendre.

El moviment d'insubmissió al servei militar.

Sempre ha estat poc exposat però vam tenir la nostra incidència política: 50 mil joves vam acabar tombant el servei militar obligatori exposant-nos a entre vuit i dotze anys de presó. Anàvem a judici amb el cap ben alt a diferència d'altres coses que han passat. Darrerament s'ha parlat molt de desobediència civil però moltes vegades està buida de contingut.

Ho dius pels presos del Procés.

Quan fas el pas, et compromets fins al final. La desobediència civil va d'això. Persones que a consciència transgredeixen la llei per forçar un canvi social i n'assumeixen les conseqüències. No arrossego el moviment cap a mi, sinó que soc un contribuïdor del moviment. Per molts presos que hi hagués, mai vam renunciar als nostres principis.

S'han vist militars fent maniobres a Collserola fins fa poc.

Me'n vaig trobar portant els meus fills a l'escola Nabí, a Vallvidrera. Passar amb metralletes per davant d'una escola com si estiguéssim en una situació de preguerra és una anomalia.

“

Collserola ha de tenir 50 projectes com Can Calopa, que defineix un paisatge diferent”

“

Sortir a passejar pels parcs del districte és una manera de connectar amb la natura”

Va ser dels cops que, a nivell d'escoles i del Parc de Collserola, vam reclamar que es deixessin de fer maniobres.

Què necessita el gran Parc Natural de Collserola?

Un gran pacte de l'ús responsable d'aquest gran espai. No podem estar matant el Parc amb la creixent massificació de gent. A Collserola li cau a sobre un pes demogràfic evident de 4 milions de persones mentre tenim la resta de zona rural del país abandonada. Hi ha d'haver pistes i corriols, però també zones on no hauriem de poder anar. Cal protegir la biosfera.

I protegir-la d'incendis?

Aquesta és ara mateix la preocupació del veïnat de tots els municipis que comparteixen la muntanya. En l'actual situació d'emergència climàtica, un incendi de sisena generació ho cremaria tot en unes sis o set hores, ens ho han alertat els GRAF (Grup de Recolzament d'Actuacions Forestals) dels Bombers. Per treballar aquest i altres aspectes, hem posat en marxa una nova associació: Collserola Paisatge Viu.

En quines línies trebal·leu?

Cal incentivar molts més projectes que ens defineixin un paisatge diferent a Collserola. Incrementar la presència agrícola, la ramaderia extensiva i la gestió forestal. Tot això serviria per preservar la muntanya davant d'un possible incendi.

Un exemple?

La masia de Can Calopa. Collserola ha de tenir 50 projectes com aquest, que dinamitza el teixit social donant feina a persones amb discapacitat i alhora estimula l'economia de proximitat com ho feien històricament les masies.

Alguna idea per a la futura zona del berenador de Can Pichurri a les Planes?

Jo allà hi faria un gran centre pedagògic del que significa el Parc de Collserola per a tota l'àrea metropolitana. Que Barcelona tingui un centre que parlés bé del seu gran pulmó i de com actuar per preservar-lo. La pandèmia que hem tingut ens ha de fer reflexionar que cal preservar la biodiversitat. Quan la perdem hi ha més capacitat que els virus propaguin d'una forma molt més clara.

La pandèmia ha accentuat un 20 % els problemes de salut mental.

Està diagnosticat que la gent que viu en ciutats té una absència de connexió amb la natura. Sortir a passejar per Collserola o directament pels parcs, cosa que al districte n'hi ha molts, és una manera de connectar-s'hi.

Alguna recomanació per acostar-se a la natura?

Civisme. Respecte. Si el planeta s'escalfa molt i la humanitat desapareix, la terra continuarà sent-hi amb unes altres espècies que s'hauran adaptat més.

Humanisme.

De vegades ens falta bastanta humanitat. Hi ha una definició de salut mental que a mi m'agrada molt: "Una persona autònoma, joiosa i solidària". Crec que és una de les característiques per treballar en tots els àmbits familiars i associatius. Allà on estiguem en relació amb altres ciutadans. Són tres paraules que a mi sempre m'han arribat molt. ■

ECO TIENDA DE TÉ, CAFÉ Y ACCESORIOS

Bienvenido/a a nuestra **ECO** tienda con una variedad de más de 160 tipos de té, muchos cafés y accesorios diferentes

Estación de Té

PASEO SANT GERVASI 34
Barcelona

100% BIO

Oolong — «el té azul»
5,40€ (100g)

El té blanco — «el té de belleza» desde
8,75€ (100g)

El té negro desde
4,69€ (100g)

El té verde desde
4,69€ (100g)

El té rojo — «Pu Erh» desde
6,00€ (100g)

Rooibos, infusiones, matcha, mate, salvia, escaramujo, café / en grano, molido y mucho más te esperan en nuestra tienda

estaciondete
WWW
estaciondete.es

hola@estaciondete.es
tel. 931 57 01 37

La millora del Parc del Castell de l'Oreneta

© M. Josep Tort

JESÚS MESTRE

L'Ajuntament de Barcelona, mitjançant BMSA i Parc i Jardins, començarà aquest estiu l'execució del projecte "Millora del parc de l'Oreneta". S'hi dedica un pressupost important, proper a dos milions d'euros. Aquest parc és molt estimat i usat per la gent de Sarrià i de la resta de la ciutat, i una inversió tan notable ha sorprès part del veïnat, sobretot l'Associació de Veïns i els grups ecologistes. El dijous 27 de maig, es va fer una visita al parc amb la participació del gerent de Parcs i Jardins, Francesc Jiménez; el redactor del projecte i director de l'obra, Mario Gutiérrez; el conseller de BComú, Joan Manel del Llano; i tècnics de Parcs i Jardins, BMSA i del districte de Sarrià-Sant Gervasi, a més de veïns del barri. L'actitud i les explicacions tant de Jiménez com Gutiérrez van tranquil·litzar molt i, d'alguna manera, van compensar la poca sensibilitat ecològica que semblava transmetre el projecte executiu. Jiménez i Gutiérrez es van mostrar molt flexibles en l'execució de les obres i van mostrar-se favorables a les propostes del veïnat com per exemple no tallar cap arbre o mantenir la mina de la que raja aigua. També es va quedar per fer una nova reunió en el parc, a finals del juliol, quan es preveu que s'hagin iniciat les feines. Serà el moment de posar a prova la col·laboració entre municipi i veïnat.

El parc del Castell de l'Oreneta

El parc del Castell de l'Oreneta està situat sobre el turó de Bellavista, un indret forestal amb un desnivell de 80 m entre els dos punts més extrems. Es va obrir al públic l'any 1978, després que l'Ajuntament adquirís les antigues finques Bonavista, de la família Milà, i del Castell de l'Oreneta, que havia estat propietat de les famílies Tous i Sant. Però aleshores era de la Creu Roja, que volia construir un hospital. En total consta de 17 hectàrees. Sobre la seva història i característiques paisatgístiques, El Jardí ha publicat articles de fons als números 60 i 61, març i abril del 2020.

Amb el pas del temps, i amb deficiències de manteniment, l'erosió s'ha convertit en el principal problema del parc, cosa que el projecte actual vol corregir. L'orografia del terreny i el trànsit de vianant i ciclistes comporten erosió, així com les aigües pluvials que ensorren talussos i degraden els camins. A excepció de l'entrada pel carrer dels Esports, no hi ha cap xarxa de drenatge ni de recollida d'aigües pluvials, per la qual cosa l'aigua de pluja circula lliurement pels pendents, camins i talussos. Les arrels de molts arbres queden al descobert i els camins erosionats es desdibuixen i empenyen a la gent a campar lliurement fora dels circuits establerts, cosa que propicia la formació de múltiples corriols sense control que impedeixen el creixement d'un sotabosc estable.

Del projecte, però, es troba a faltar un Plànol Topogràfic actualitzat i un estudi geotècnic. Tampoc inclou cap actuació en relació amb el patrimoni arquitectònic i hídric del parc. Només esmenta la conveniència de tancar perimetralment les diferents construccions antigues, en un lamentable estat de conservació, i no es preveu la restauració de l'antiga xarxa d'aprofitament d'aigües, amb diverses mines, fonts i basses que, excepte en un cas, no està previst recuperar. El Jardí ha demanat opinions sobre el projecte a diversos agents implicats.

Repartir millor els diners atenent totes les necessitats del parc

EDUARDO SAIZ, BIÒLEG I MEMBRE DE LA JUNTA DE L'AV DE SARRIÀ

Les vocalies de Medi Ambient i d'Urbanisme de l'AV de Sarrià s'han implicat a fons en aquest projecte. Hi havia preocupació per l'oblit absolut de la bassa de reg existent que, d'acord amb Ecologia Urbana de l'Ajuntament, es planeja convertir en reservori de biodiversitat des de fa gairebé tres anys. Aquesta qüestió sembla resolta.

En general, la millora atén únicament dos aspectes dels molts que requereixen solució, i encara així no estem segurs que les accions que es facin (pavimentació de camins, malbaratament d'aigües, tala per necessitat...) respectin el criteri de conservació natural que preval entre els veïns. I donat aquest significatiu pressupost, no es podria repartir millor els diners atenent a totes les necessitats de parc? No es diu res en el projecte de restaurar o

dignificar les antigues fonts ornamentals, les cisternes, les mines d'aigua (aprofitant a més les seves aigües, que brollen ara de forma contínua a causa, probablement, de l'alteració de la capa freàtica per la recent urbanització pròxima), l'adaptació de la bassa de reg com a reservori d'amfibis i plantes aquàtiques, esmentada abans, en coherència amb els plans de preservació de la biodiversitat d'Ecologia Urbana. O la restauració d'escaleres i altres estructures arquitectòniques que formen part del patrimoni cultural i històric contingut al parc; cartelleria informativa i didàctica; eliminació de restes metàl·liques perilloses en els petits camins, etc.

Entenem que no podem desaproveitar aquesta oportunitat d'inversió al Parc de l'Oreneta sense valorar detingudament entre tots la totalitat de les seves necessitats.

Imatges prou explícites de la degradació del Parc de l'Oreneta. Molts antics murs i talussos per aguantar els marges estan caient, cosa que propicia l'erosió. Els senglars buiden les papereres i escampen la brossa.

Considerar l'Oreneta un parc forestal històric

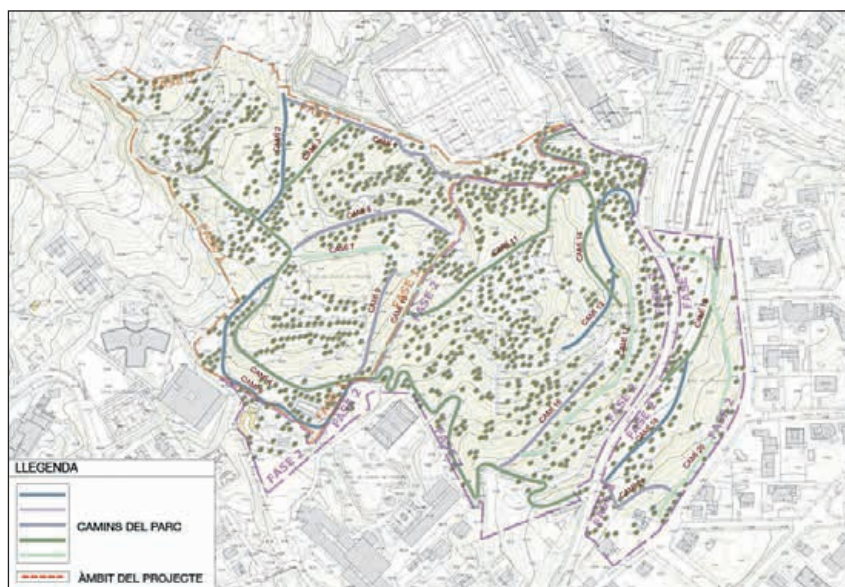
JORDI BIGUES I AMIGUES I AMICS DEL PARC FORESTAL DEL CASTELL DE L'ORENETA DE COLLSEROLA

Aquest nou projecte de pavimentació de camins ens fa adonar de la necessitat de posar en relleu que el Parc del Castell de l'Oreneta de Sarrià no és un jardí ni un parc urbà. És un parc forestal històric, que va ser segregat del que ara és el Parc Natural de la Serra de Collserola. Juntament amb el bosc de Can Sentmenat, constitueix el bosc forestal de Sarrià de Munt que acosta el Parc Natural a la ciutat, sota la cota de la carretera de les Aigües i per sobre de la Ronda de Dalt.

Per tot això creiem necessari:

- 1. Conèixer les obres** que es volen fer al Parc amb detall per poder valorar la magnitud de l'impacte i la idoneïtat. Valorem positivament el passeig del 27 de maig, i esperem que es mantinguin els contactes.
- 2. Restaurar el patrimoni hidràulic** del Parc del Castell de l'Oreneta: les mines d'aigua, les fonts ornamentals, les basses i els sortidors. Mantenir una zona amb aigua per a la fauna, naturalitzar la bassa i valorar l'aprofitament de l'aigua de la mina.
- 3. Restaurar el patrimoni arquitectònic:** les restes del Castell, les escales, els murs, els bancs i l'aqüeducte del darrere de la mina de Can Caralleu.
- 4. Consensuar les zones de mobilitat al Parc** per guiar el passeig dels visitants a través de l'espai, i fer-ho sense malmetre més arbres. Valorar la limitació de la circulació de les bicicletes de muntanya. La mobilitat al Parc és un acord indispensable previ a qualsevol obra.
- 5. Protegir el sotabosc** per mantenir la biodiversitat de l'espai. Eliminar pràctiques de gestió impròpies d'un entorn forestal (com ara retallar els arbustos per aconseguir formes ornamentals o plaguicides químics de síntesi).
- 6. Que el Parc del Castell de l'Oreneta torni a formar part del Parc Natural de la Serra de Collserola.**
- 7. Revisar el Pla General Metropolità** per adaptar-lo a les necessitats del segle XXI.

L'acord és possible i necessari, i pot reunir a moltes persones de diferent sensibilitat. El primer pas: suspendre la tramitació de les obres.

Guia de camins (gener 2021). Ajuntament de Barcelona, Àrea d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat - BIMSA

Camins de sauló sòlid i patrimoni arquitectònic

M. JOSEP TORT, ESPECIALISTA EN PARCS I JARDINS I COL-LABORADORA D'EL JARDÍ

El projecte de pavimentació de tots els camins amb "sauló sòlid" pot ser una bona alternativa, tot i que les empreses subministradores d'aquest tipus de paviment no ofereixen garanties a llarg termini. També cal valorar que alguns camins transversals estan ben consolidats i no caldria malbaratar recursos.

Actualment, el conjunt d'elements arquitectònics mig enrunats del parc s'ha deteriorat molt. Un gran nombre de murs i escales que es van construir per salvar el desnivell del terreny i augmentar la superfície cultivable presenten símptomes d'esfondrament. Aquest deteriorament s'estén en molts indrets del parc i dona una imatge de deixadesa que s'hauria de revertir amb urgència.

Altres elements arquitectònics i decoratius es troben en similars condicions. Tal és el cas del conjunt de construccions relacionades amb l'aigua com els safareigs, les basses o les fonts ornamentals com la que hi ha davant l'esplanada del castell que abocava l'aigua a una gran bassa, actualment plena de terra. Es tracta d'una font bastant ben conservada que està construïda amb maó massís i té un revestiment decoratiu amb pedretes de rocalla de colors diferents. Les escales d'accés, el banc circular

i la tauleta central del que havia estat un temple o marquesina amb una cúpula avui inexistent, estan revestits amb el mateix sistema de petits còdols, pedretes o trencadís formant dibuixos. La base que sustenta el temple està degradada, amb un munt de rocs descalçats i escampats pels voltants. Hi ha altres restes similars a altres parts del parc.

Cal destacar també l'era circular pavimentada amb cairons de terracota i envoltada per un petit muret de totxo massís parcialment enderrocats. I, molt a prop d'una mina que allibera un rajolí d'aigua, hi ha un pont tipus aqueducte mig enderrocats que conserva magnífic un arc de mig punt. Per restaurar aquests elements, una possible estratègia seria implicar les escoles de conservació i restauració del patrimoni arquitectònic en el projecte, amb la finalitat que poguessin liderar i treballar in situ el projecte de restauració. ■

© M. Josep Tort

© M. Josep Tort

Fascitis Plantar

Galindons

Et fan mal els peus?

Peus Valgs

Durícies

Vine a fer-te
un anàlisi de peus
totalment **GRATIS**

Tecnologia 3D patentat
d'anàlisi dels peus

Dr. Kong St. Gervasi
Passeig Sant Gervasi, 28
08022 Barcelona

Dr. Kong Borrell
C/ Comte Borrell, 241
08029 Barcelona

www.drkong.es

Sabates i plantilles adaptades
per a cada tipus de peu

Nou concepte
de sabateria

nens i adults

10€*

*Vàlid fins al 30 Juny 2021

*Per compres superiors a 50€
*Acumulable amb altres ofertes
*Només un val per compra

SANT PONÇ

EL JARDÍ

El passat 11 de maig es va celebrar la 39a edició de la Fira de Sant Ponç al Farró i Sarrià. Les paradetes d'herbes remeieres, espècies, sabó, dolços, formatge, mel, plantes, ceràmiques, embotits i caramels van omplir la plaça de Sant Vicenç i la plaça de Mañé i Flaquer. En aquesta última, es van entregar els premis del quart concurs de dibuix Sant Jordi i els tabalers de FarróFoc van fer una actuació. ■

Fira de Sant Ponç a la plaça de Sant Vicenç de Sarrià. © Lluís Morera "Avi Llop"

Fira de Sant Ponç a la plaça Mañé i Flaquer, al barri del Farró. © Frederic Esteve

ENS VEIEM A CLASSE

ub.edu/experiencia

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

EL FARISTOL

La música i la poesia de Jo Jet i Maria Ribot fascinen Casa Orlandai

EDUARD SANT I CHALOIS (@Eduard_Sant)

Del 7 al 14 de maig s'ha celebrat a la nostra ciutat la vint-i-quatre edició del festival *Barcelona Poesia*. El passat 14 de maig, aquest festival va fer aturada a Casa Orlandai per acollir el concert de la formació manresana Jo Jet i Maria Ribot.

Amb les entrades esgotades des de dies abans, la petita però acollidora sala d'actes de Casa Orlandai, reduïda al 50 % d'aforament per seguir les directrius del Procicat, rebia els espectadors en un escenari íntim on destacaven tres simulacions de finestres d'una casa.

Sense fer soroll mediàticament, de mica en mica, Jo Jet i Maria Ribot han anat guanyant el respecte del sector musical a casa nostra gràcies a les seves propostes íntimes musicalment acompanyades per lletres de cançons que són pura poesia.

En aquesta ocasió, venien a presentar el seu tercer treball *Sant Llorenç* (u98 Music, 2020), publicat al febrer del passat any: com molts artistes, un any més

tard és quan realment el poden dur de gira. *Sant Llorenç*, el títol del qual evoca al poble de Sant Llorenç de Moruny (Solsonès), a part de ser el lloc on s'han escrit les cançons, és un clar homenatge al lloc on s'han produït les històries viscudes. Al llarg dels nou temes que componen, Jo Jet i Maria Ribot descriuen enyors d'estius d'infantesa, llegat que deixa el pas de les generacions sobre les persones, els llocs i la societat.

Amb uns deu minuts de cortesia de retard, els nostres protagonistes, acompanyats per Josep Cordobés a la bateria, van aparèixer sobre l'escenari rebuts amb una sonora ovació.

Al llarg d'una hora llarga d'actuació, van anar repassant d'inici a fi el disc que venien a presentar, però sense oblidar composicions anteriors. De mica en mica, la sala s'anava contagiant de l'atmosfera especial que evoca *Sant Llorenç* i del viatge generacional que anaven transmetent els temes d'aquest punt d'enyor. La càlida i a la vegada íntima

© Eduard Sant i Chalois

veu de Maria Ribot es compenetrava amb el so de la guitarra i amb la veu més greu de Jo Jet creant un diàleg no només creïble, sinó a la vegada fascinant. I una peculiaritat d'aquest treball i del seu corresponent directe recau en la incorporació de Josep Cordobés a la bateria: la bateria no està pensada per configurar un trio (com seria el més habitual), sinó que busca seguir una estructura ben marcada per donar un so més intens a les composicions. I ho van aconseguir.

Un dels moments claus del concert es va produir a mitja actuació amb el trio de cançons format per "Dies Claus", "Va

Calant" i, sobretot, una expressiva i contundent versió de "Guerra Experta" que fins i tot van deixar exhaust per uns segons els nostres protagonistes. Aquestes intenses interpretacions van provocar la consegüent ovació del públic present.

Per últim, un element interessant en la part atrezzo del directe el vam trobar en les llums de les finestres que s'il·luminaven i canviaven de color segons la intensitat del so de la bateria de Josep Cordobés.

Es diu que un fet val més que mil paraules, perquè en aquest cas seria l'emoció que van experimentar Jo Jet, Maria Ribot i Josep Cordobés en acabar el concert. ■

Conversa amb Blanca de Gomar, RECREA

Terra a les nostres mans

ENRIC MÓRA

Vaig conèixer la Blanca ja fa temps, passant per davant del seu taller, a peu de carrer camí a casa. La veia treballar davant del torn donant forma al fang per convertir-ho en peces de ceràmica. La terra, en forma de fang, és el camí que va escollir Blanca de Gomar per tornar a començar. El seu

treball com a dissenyadora gràfica, l'exigència del dia a dia, les presses per cada treball, l'acumulació d'estress... fins que un dia va decidir agafar-se un any sabàtic. Una amiga i un reportatge la van acostar al món de la ceràmica. Em diu "havia de provar coses noves" i afegix "ràpidament va millorar el meu humor i aquells maldecaps repetitius van desaparèixer". Ben aviat va veure que la ceràmica era un camí i va obrir un petit taller, el va batejar amb el nom de *Recrea*, al carrer Sant Màrius, 29. Comenta: "volia treballar per a mi, però al cap de poc temps vaig tenir ganes de compartir amb altres persones el que experimentava". L'èxit va ser immediat. S'hi van afegir amigues i gent del carrer.

L'arribada de la covid-19 va suposar una frenada, però un cop superats els pitjors moments en va reprendre l'activitat amb la gent. L'oportunitat de disposar d'un segon taller, molt més ampli, a pocs metres, al número 20 del mateix carrer Sant Màrius, va facilitar les

coses. Ens diu: "ara puc treballar i compartir la meua feina amb més tranquil·litat i total seguretat. El nombre d'alumnes s'ha incrementat aquestes últimes setmanes". M'interessa pel tipus d'alumnat. Respon: "ve tota mena de persones. Majoritàriament, adults, amb un clar domini de dones. També grups d'amics que volen fer una activitat conjunta, gent que vol desconectar quan surt de treballar, persones que volen relacionar-se amb gent nova. Hi ha de tot".

Li pregunto a la Blanca com funciona una classe: "el primer és agafar un tros de fang i sentir-lo a les mans. El fang transmet sensacions quan el toquem. S'adapta a nosaltres. Sense voler ja li donem forma. El pas següent és agafar confiança al torn. Amb la seva ajuda començarem a donar vida a aquell fang. Després ja vindrà la creativitat. Anirem experimentant amb allò que volem dir. Crear objectes útils o per regalar. Com decorar-lo. Treballarem els colors. Tothom acaba fent allò que més li agrada". La Blanca insisteix que és el fang el que s'adapta a les nostres

CONTINGUT PROMOCIONAT

mans. Podem desfer el nostre treball. Tornar a començar. Deixar-lo a mitges i desmar-lo en una bossa. Una sessió dura unes dues hores. L'endemà només cal humitejar-lo i tornem-hi. Sempre amb la satisfacció de la feina feta. I pel camí hem compartit idees, hem col·laborat amb altres persones, hem escoltat i ens han escoltat. ■

Música

L'Òpera de Cambra de Barcelona rejoyeneix una farsa de Gioachino Rossini

JESÚS MESTRE

L'occasione fa il ladro va tancar la 7a temporada d'Òpera de Cambra al Teatre de Sarrià. Amb aquesta òpera, l'organitzadora també assolirà un altre objectiu: completar el cicle de les cinc farses venecianes de Gioachino Rossini, en aquest cas la primera vegada amb la partitura de la versió original, amb Assunto Nese amb l'Orquestra Barcelona Concertante. Un gran valor afegit poder gaudir de l'òpera amb l'orquestra tocant en directe!

La posada en escena de l'Anna Ponces ofereix una lectura plena d'enginy i un muntatge ambiciós: "*L'occasione fa il ladro* es construeix sobre el clàssic argument de l'intercanvi de maletes, un argument que ha funcionat en cinema, teatre o literatura, tant per la comèdia com pel thriller", ens explica l'Anna Ponces, directora d'escena. "El meu objectiu ha estat buscar un context on

aquest argument sigui versemblant per a l'espectador actual i on aflori la comèdia. La història comença enmig d'una tempesta rossiniana amb tres personatges arrecerats en un hostal de camí cap a Nàpols. Jo em vaig quedar amb l'essència de la idea: la tempesta i l'aixopluc provisional, i ho he traslladat al mig d'una carretera que va a Naples (Florida), on la màfia italiana tenia bastant activitat als anys seixanta. En aquest context —màfia italiana anys seixanta-Florida—, els matrimonis concertats, l'intercanvi de maletes i altres equívocs de l'obra resulten creïbles i, a més, és un entorn que juga a favor de la comicitat del llibret i de l'esperit festiu de l'òpera". D'aquesta manera, la directora d'escena dona la volta a un argument previsible i rejoyeneix una òpera que actualment s'interpreta poc.

També són joves però ja molt experts els intèrprets: Natalia Pérez,

Jan Antem, Alberto Ballesta, Lucía Iglesias, Alejandro Baliñas, Pau Armengol i Elías Ongay completen el repartiment més jove de la història de l'OCB, però actuen amb una professionalitat contrastada. I ho fan dins d'un projecte escenogràfic dissenyat per alumnes d'Elisava, però realitzat a Brava Performing Arts, un taller de la Bisbal d'Empordà.

Aquesta temporada s'han pogut recuperar les òperes programades pel 2020, i que la covid-19 obligà a ajornar. El fet de poder portar a terme aquesta temporada, amb un aforament reduït, s'ha de considerar un èxit per part de l'Òpera de Cambra de Barcelona, que té per premi el fet que *L'occasione fa il ladro* formarà part de la programació del Barcelona Opera Rossini Festival (BROF) al Teatre Romea els dies 10, 12 i 13 de juny. Esperem amb ànsia la programació de la 8a temporada! ■

Lírica jove al Monestir de Pedralbes

MARTA TRIUS

"Qui canta, els seus mals espanta". Amb aquestes paraules va iniciar la seva actuació la soprano Aina Martín al cicle líric *Les veus del Monestir de Pedralbes* el passat 19 de maig. Acompanyada pel pianista Ricard Estrada, els assistents vam poder gaudir durant una mica més d'una hora de la fantàstica veu d'aquesta soprano, que va interpretar en una primera part diverses peces en castellà. A continuació, va desenvolupar una oda a l'amor en alemany, francès i italià per seguir amb *Morgen* de Richard Strauss, que, tal com va explicar Martín, és un cant a la llum, la naturalesa, l'amor i l'esperança, i així ho vam sentir els que érem allà.

El cert és que el Monestir de Pedralbes és un lloc perfecte per dur a terme aquestes actuacions de música, que acolliran (una vegada al mes i fins a final d'any) joves veus de la lírica, a la sala d'actes d'aquest cenobi. El cicle està organitzat per l'escola musical A Tempo en col·laboració amb el districte de les Corts.

La cita d'aquest mes de maig va concloure amb unes ovacionades "Sophie" de *Werther* i "Me llaman la Primorosa" d'*El Barbero de Sevilla*, que van deixar el llistó ben alt per a la pròxima actuació programada per dimecres 16 de juny.

El públic va sortir satisfet d'haver gaudit del piano i el cant en directe en un entorn silenciós i pausat com és el Monestir de Pedralbes. ■

© Marta Trius

Cinema

La capsa vermella arriba a Sarrià

EL JARDÍ

Antoni Campaña i *La guerra infinita* són referents d'aquesta temporada i el dimecres 26 es va fer al Teatre de Sarrià la preestrena del documental *La capsa vermella*. L'acte va prendre un significat especial pels lligams que té la família Campaña amb Sarrià. Els Campaña eren contractistes d'obres de Sarrià i l'Antoni, nascut el 1906, hi va passar la infantesa i la joventut, i també va fer molt de teatre a l'Orfeo. De ben segur, de jove, va

actuar al teatre on ara es presentava el documental.

Tal com s'entreu en exposició del MNAC o en el llibre *La capsa vermella*, editat per Comanegra, el documentat aposta per reivindicar la mirada d'Antoni Campaña, una mirada particular de la guerra que descobreix milers de noves finestres a un episodi, la Guerra Civil, de dimensió europea i universal. Les fotografies són testimonis d'una altra guerra, la que es vivia als carrers de Barcelona,

que s'anaven omplint de runes, de dones feinejant per recuperar o reciclar el que quedava abandonat, de refugiats arribats d'arreu de l'Espanya republicana i, sobretot, de por i de dolor. Campaña ens interpel·la sobre la memòria històrica. I ens força, ens obliga a prendre partit. En humanitzar tots els bàndols, haurà de ser l'espectador el que jutgi si la seva actitud va ser equidistant o un reflex de qui va observar amb cert vertigen la complexitat del comportament humà. El documental es va estrenar l'1 de juny al *Sense Ficció* de TV3. Sarrià també surt a la foto. ■

ALONSO - CUEVILLAS

Advocats i Economistes

Des de 1984

Tel. 93 241 35 35

www.alonso-cuevillas.eu

Joan Obiols, 11, Barcelona

EL RELAT

Colors

MÒ BERTRAN

—Que què vols ser de gran, massatgista, policia, o què?

En Pol dubta, com sempre que la seva germana gran l'obliga a decidir.

—No ho sé...

—Has de ser alguna cosa! I no s'hi val dir futbolista.

—D'acooord, Laia, massatgista...

El Pol és a punt de tancar la sala i li ha vingut aquest diàleg al cap. De fet, sempre que és a la consulta té la Laia al cap.

—Molt bé, Pol, una mica més fort, de dalt a baix, seguint la columna, així, però no tan amunt...

La Laia l'està esperant al bar de l'Ateneu i no vol fer tard, però l'últim pacient l'ha entretingut, tenia una contractura molt forta. Ja fa deu anys que en Pol posa les mans en tot tipus d'espatlles, de cames, de cossos, apaivagant el dolor. Les mateixes manetes que recorrien l'esquena de la seva germana. Sap que aquestes mans, n'és molt conscient, també supleixen a vegades el tacte que molts no reben mai. Se les mira, el fan sentir útil, segurament molt més que fent xuts a una pilota.

Què vols ser de gran? Que no sigui futbolista. El que tu vulguis, Laia, massatgista, sí! Penjaré la samarreta fins i tot abans d'haver entrat al camp, tu saps què vull.

La Laia és vermella i ell és blau. Un dia, jugant, la Laia va escollir els colors i a ell li va semblar bé, el blau li agrada, blau fluix, blau de cel de dia clar. Les persones som de colors, li deia la Laia. I ell pensava que potser sí, ells sí. La Laia té els cabells castanys i la pell morena, i el color vermell li escau. És passional, té empena. Executa. El va animar a estudiar fisioteràpia i a obrir després la consulta. Sempre li estarà agraït. També el va empènyer a trobar la seva pròpia veu en una altra ciutat. Per això ara es veuen poc. La troba a faltar i té moltes ganes de veure-la, avui, té moltes ganes que li transmeti força, com sempre. I també té

por que l'impulsi a un altre canvi. Ara no, Laia! Ara estic bé així.

La Laia ja és a la barra de l'Ateneu, amb una canya. S'ho pren amb calma, no té cap pressa, en Pol sempre arriba tard, algun pacient el deu haver entretingut i ell no sap dir que no. És tan blau, tan conciliador! Sempre pensa en els altres, d'una manera que a la Laia a vegades la desespera. Pol, desperta, t'estan explotant, no te'n adones? Ets molt bo! Obre d'una vegada la teva consulta, hòstia. Ell s'hi resistia, li va fer repetir moltes vegades i finalment la va escoltar i ho va fer. Com sempre que la Laia feia alguna proposta:

—Juguem a massatgistes, va.

I en Pol:

—Fem veure que t'has fet mal i que jo et curo?

El sofà era la llitera i la Laia, la pacient. I les cremes de la mare, els ungüents per fer els massatges. A vegades quan arribava el pare, la Laia saltava del sofà i l'arrossegava fins a les mans d'en Pol. El pare reia i s'hi estirava i la mare feia cua.

En Pol té unes mans miraculoses i avui la Laia ha vingut a veure'l perquè necessita molts ungüents, cremes, un massatge contundent. Ella ha empès sempre en vermell el seu germà. Ha empès la parella, els amics i tothom qui la vulgui escoltar. La Laia sempre ha sabut què vol, què s'ha de fer, què és el millor. Va decidir el seu futur i el del seu germà quan eren nens, de la mateixa manera que va triar els colors, una tarda jugant a casa.

Els ninos a terra, quatre a cada costat d'en Pol. En Pol mira la Laia, callat, els ulls ben oberts i la llibreta a la mà. La Laia, engrescada, escriu l'exercici a la pissarra nova. Ho has entès, Pol? Si no t'ho torno a explicar eh? I abans que ell respongui li torna a explicar i el deixa fent l'exercici sense treure-li l'ull de sobre, a en Pol i als ninos.

—Laia, en Pol necessita pati.

—Mareee, quan acabin l'exercici. Deixa'ns...

© Gloria Mora @gloria_mora.9

La Laia esbufega però finalment ajuda en Pol a aixecar-se i agafa la pilota. En Pol li treu i corre driblant pel passadís, la Laia el persegueix, rient.

De pissarra en pissarra, de claustre en claustre, la Laia va arribar a cap d'estudis primer i finalment a la direcció d'una escola d'alta complexitat. Era el que volia, era el que tothom esperava.

Fa un glop llarg de cervesa. Ara necessita pati, ella també. Ja no sap si vol jugar a escoles. Vol fer la vertical, saltar a corda, vol xutar la pilota ben fort, ben lluny, tant és si entra a porteria o no. Vol xutar. Vol seure a terra entre els ninos, ella, i recomençar.

En Pol arriba, s'acosta a la seva germana. Demana una cervesa i abraça la Laia, es miren, se somriuen.

—Com estàs, Pol? —La Laia encara s'avança.

—Molt bé! La consulta em va cada dia millor i amb la Cris estem pintant el pis, en dues setmanes ens hi instal·lem. I tu, estàs bé?

—No, no ho sé. He arribat on volia ser de gran, però encara no soc gran. Vull canviar de color...

En Pol torna anys enrere:

—Fem veure que t'has fet mal i que jo et curo, Laia?

I abans de seure a la llitera, o a la taula del bar, la Laia agafa la pilota i xuta amb el peu esquerre. Un xut potent. ■

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

No totes les famílies felices s'assemblen

Planimetria d'una família feliç, de Lia Piano (en castellà publicat per Seix Barral i en català per Empúries) és una d'aquelles novel·les que als llibreters ens agrada molt recomanar: perquè no falles sigui qui sigui el lector, perquè estàs recomanant una bona estona de lectura, i perquè amb el llibre t'empertes uns personatges que es queden dins teu, en un racó de la memòria, per molt de temps.

La història, explicada per la filla més petita, gira al voltant d'una família que desembarca a Gènova, en un casalot art déco decadent, massa gran per als sis membres de la família i estrambòtic com ells, amb un jardí assilvestrat que els separa de la realitat. En aquest refugi, cada membre de la família s'entreté amb passió a les seves activitats favorites, ja sigui construir un vaixell al soterrani que mai cabrà per la porta per arribar al mar, experimentar amb productes químics (la novel·la en un principi s'havia d'anomenar *Nitroglicerina*) o acollir

qualsevol classe de bestiola o forma de vida que es vulgui incorporar a la tropa. En cada capítol, la nena ens rescata de la seva memòria una anècdota surrealista, que fa que llegim cada una de les línies amb un somriure: familiars, gossos, gats, gallines i pollets, algun fantasma, sargantanes... tots recorren les pàgines en aquesta olla de grills.

Així com Gerald Durrell, a la seva trilogia de Corfú, ens presenta la seva família —i altres animals que descobreix fent d'explorador— amb gran sentit de l'humor i ens fa viatjar a l'illa grega, Piano recull la tradició d'escriure amb tendresa i comèdia sobre els seus orígens, sobre la seva tribu, amb les seves tradicions esbojarrades, però amb la fortalesa dels que fan pinya. *Planimetria de la família feliç* i *El jardí dels déus* (editada per Viena) ens mostren com les novel·les sobre la família poden ser juganeres i divertides, alhora que una declaració d'amor incondicional a pares, germans... i mascotes! ■

EL LLIBRE DEL VEÍ | Entrevista

Al Jardí amb... Àlex Roca-Cusachs

"L'HOMME, SENSE LA MENT, DESAPAREIX"

SANDRA PALAU

Sovint veiem però no mirem... Passejant per Sant Gervasi, m'he retrobat racons espectaculars que tenia oblidats... carrers que evocuen l'època en què el barri era un poble. Un d'aquests llocs màgics és el passatge Sant Felip. I aquí estem, en una de les cases que vesteixen el bucòlic passatge, acompanyada d'un home orgullós i agraït de poder gaudir cada dia de la pau que transmet aquest meravellós paratge. L'Àlex és una d'aquelles persones que tenen l'habilitat de fer-te sentir bé, que emmagatzema emocions, que atrapa amb la sensibilitat de les seves paraules... Parlant amb ell, me n'adono i valoro tot el que cap en una mirada, aquesta funció visual que va més enllà i et permet posar consciència... Sí, més enllà de les formes, de les tonalitats, dels colors... I aquí, entre mirades, el metge, professor i escriptor Àlex Roca-Cusachs em convida a descobrir-lo a través de la seva novel·la, *Les cacatues no saben estimar*, editada per La vocal de lis, i a través dels seus viatges, anhels... i tot això engalanat amb un contagiós optimisme... Així és que aquí em quedo, captivada, entre mirades...

Metge, professor, i ara també escriptor...

Sí, fins ara havia escrit només des del punt de vista tècnic. Durant un temps vaig ser editor d'una revista mèdica...

I després se't va despertar el cuquet de l'escriptura de ficció...

Exacte. Quan em vaig jubilar, vaig decidir anar a estudiar escriptura a l'Ateneu Barcelonès.

I gràcies a això ha nascut la teva primera novel·la...**Les cacatues no saben estimar.**

Sí, és una novel·la intimista, ambientada a Sarrià-Sant Gervasi...

Només per això ja val la pena...

Tens raó (*riu*). Narra la lluita interna d'una dona per retrobar-se amb ella mateixa... L'acceptació, l'autoconeixement...

Inspirat per algun fet real?

Sí. La padrina de la Roser, la meua dona, es va fer monja. Va haver de deixar el convent per un problema mèdic... El cas és que, quan va celebrar els 65 anys, la família li va regalar un viatge a Roma. De camí a l'aeroport, va patir un infart cerebral, i malauradament... va morir.

Ostres... Quin greu...

Sí, molt trist. Aquesta tràgica anècdota em va inspirar la novel·la...

Però la protagonista de la teva novel·la sí que va a Roma...

Sí, ella sí. I gràcies a aquest viatge es retroba amb el seu amor de joventut.

I per què aquest títol? Les cacatues no saben estimar...

Perquè, en un moment de la història, la protagonista escriu una carta on expressa que se sent com una cacatua, com a sinònim de persona vella, caduca. Creu que ja és massa tard per obrir-se del tot des d'una vessant sentimental i espiritual.

I mai no és tard...

Exacte. I aquí és on es manifesta aquesta lluita interna que pateix la protagonista...

És una novel·la que va sortir aquest Sant Jordi, però crec que havia de sortir l'any passat, no?

Sí, tot estava a punt... i malgrat la pandèmia, l'objectiu era aquest. El motiu principal va ser la salut...

Els problemes de visió...

Sí. Tot va començar durant el mes de març, el primer cap de setmana del confinament. Just quan acabava de rebre les galerades de la novel·la...

Què va passar?

Mentre llegia, vaig veure una petita taca a la vista...

Quina angonya, no?

Sí, em vaig preocupar molt. Jo ja patia, des de feia uns anys, una neuritis òptica a l'ull dret, però l'ull esquerre el tenia perfecte, i per tant podia fer vida normal.

Ja...

El cas és que en aquell moment encara no sabia què m'estava passant... I a sobre va succeir en ple confinament...

Vas anar a l'hospital, suposo...

No. Jo he treballat tota la vida a l'Hospital de Sant Pau, però aquell cap de setmana, el del 14 de març, tot era un caos... Vaig preferir anar a l'Institut de la Retina. En aquell moment encara no podien confirmar el diagnòstic... però dies després ja es podien veure les lesions, i vaig anar perdent visió progressivament durant tres setmanes. Normalment, la neuritis òptica és unilateral, però jo formo part del petit percentatge a qui ens ha tocat patir-ho de manera bilateral.

Uf... És admirable la serenitat que transmetes quan ho expliques...

Bé... M'hi he adaptat totalment. Puc veure relleu, llums... Evidentment, no puc ni llegir ni escriure com ho feia abans... Ho intento, però és esgotador. Llegeixo en pantalla (en paper és impossible), i amb molta paciència i ampliant molt cada paraula ho aconsegueixo, però com t'he dit, m'esgota molt. He provat l'audiollibre, però encara no m'hi acostumo... però ho continuaré provant.

© Imma Domènech

Tot i així, sé que estàs escrivint contes...

Sí. De fet en vaig presentar un al Concurs de narrativa breu de l'Hospital de Sant Pau, que va quedar tercer. Un relat inspirat en una inscripció amagada en el revers d'un quadre del meu besavi Josep Cusachs.

Molt bé...

I ja he escrit quatre contes més...

Caram... Ho torno a repetir: admirable. I explica'm una mica la teva experiència com a metge i com a professor...

Soc metge internista i he treballat sempre a l'Hospital de Sant Pau excepte un any que vaig marxar a Texas per fer una feina de recerca... La medicina és una feina vocacional que és meravellosa, però desgasta molt psicològicament.

Prefereixes la docència?

La veritat és que m'agradava molt. Em vaig jubilar als 66, però si hagués pogut continuar dedicant-me exclusivament a la docència hagués continuat fins els 70.

És una feina agraïda, imagino...

Molt. Mira, aquest passat Sant Jordi mentre signava exemplars de la novel·la, va aparèixer una exalumna meua... Va comprar dos exemplars, un per a ella i el segon per una altra exalumna que no va poder assistir a la signatura... Em va fer molta il·lusió. Va venir perquè li ha quedat un record bonic de la meua feina... i aquest és el bé més preuat, que et valorin pel que has fet.

I tant... I per cert, a banda del dia de Sant Jordi... S'organitzarà alguna presentació aviat?

Sí, encara no hi ha data però m'agradaria fer-la en breu. El que sí que sabem segur és que, si tot va bé, el llibre participarà als actes de la Setmana del Llibre en Català.

Bona notícia! I parlant de llibres en català... Si me n'haguessis de recomanar un que t'hagi captivat, quin seria?

Canto jo i la muntanya balla, d'Irene Solà.

No t'ho has pensat gens...

Ja... és que no em cal. És una novel·la meravellosa, amb una trama que enganxa moltíssim. Me l'he llegit tres vegades. És d'una sensibilitat extrema, es nota que l'autora ve de la poesia... És una novel·la encisadora, té molta bellesa... És un món màgic que et permet fer un viatge en què les coses van encaixant...

Els viatges...

Sí, he viatjat moltíssim...

Quin repetitriu ara mateix?

Uf... Potser Etiòpia, que és el darer que he fet. I tinc pendent conèixer el desert gelat d'Islandia... Tot i que estic en un moment en què les meves ganes de viatjar han disminuït molt... He vist món i ara tinc més necessitat de fer un viatge interior.

Estàs en un moment més espiritual, doncs...

Em considero espiritual des de sempre, i per tant el viatge intern l'he fet tota la vida... Però sí que és veritat que ara en tinc més necessitat. Valoro la pau, la tranquil·litat... Tenim una casa a Camprodon i allà m'hi sento molt bé, no em cal res més.

Doncs amb la pau de Camprodon acabem... Només una darrera pregunta. Ho sento, la faig sempre... Quin superpoder t'agradaria tenir?

Curar.

És clar...

Sí, però sobretot curar els problemes mentals... Penso que no hi ha pitjor tragèdia que les malalties psiquiàtriques, per a qui ho pateix directament i també per seu entorn. L'home, sense la ment, desapareix. ■

El teu llibre a casa en 48 hores

SEMBLANCES

Jaume Vicens Vives

MANUEL CASTELLET

És possible que per a algunes persones els cognoms *Vicens Vives* els recordin només l'editorial, especialitzada en llibres de text, que des de l'any 1961 porta aquest nom. Creada per l'esposa de Jaume Vicens Vives, Roser Rahola, l'empresa ha estat sempre, i segueix essent, familiar: la dona i els fills i filles (Pere, Anna, Albert, Roser i Adela).

L'origen d'aquesta editorial cal situar-lo a l'any 1941, quan el *Tribunal de Responsabilidades Políticas* va decretar per a Jaume Vicens Vives —un home d'una excel·lència intel·lectual molt destacada— la inhabilitació per a càrrecs directius i l'estranyament —el trasllat forçat— de Barcelona a Baeza (Jaén). Per sobreviure, l'investigador i professor que, abans de la guerra, estava cridat a assolir les cotes més altes, va crear l'any 1942 l'Editorial Teide, juntament amb el seu cunyat Frederic Rahola. La mort prematura de Vicens l'any 1960 va propiciar la creació de l'editorial Vicens Vives, en dividir-se l'Editorial Teide en dues branques diferenciades.

Però, Jaume Vicens Vives va ser un editor circumstancial. Nascut a Girona el 6 de juny de 1910 i format en aquesta ciutat a l'Institut General y Técnico,

l'any 1924, dos anys després de la mort del pare, va desplaçar-se amb la mare, Victòria Vives, un germà més gran i una germana de només un any, a Barcelona. El 1926, Victòria Vives es va tornar a casar, i l'any següent Jaume va abandonar la llar familiar i es va instal·lar en una despesa, treballant de comptable en uns grans magatzems. Aquella tardor, va iniciar a la Universitat de Barcelona els estudis de la llicenciatura d'Història, que va finalitzar tres anys després amb la qualificació global de matrícula d'honor. Fou en aquests anys que es "va manifestar la seva personalitat magnètica, capaç d'engrescar, de dirigir, de liderar i de portar la gent cap a causes comunes", en paraules de l'historiador, també gironí, Joaquim Nadal.

La seva gran aportació a la historiografia catalana i espanyola, a part dels seus articles i llibres, fou conceptual. S'inicià ja, durant els anys trenta, amb la tesi doctoral *Ferran II i la ciutat de Barcelona (1459-1516)* i amb la nova visió que va plantejar sobre la revolució dels remences. Calia repassar la història a partir de les dades, no dels sentiments, i lligar els esdeveniments històrics o polítics amb el marc geogràfic on van succeir. La seva proposta transformadora va ser pionera a Catalunya i a

© Família Vicens Vives

Espanya: va constituir el trànsit de la historiografia vocacional a una de professional per mitjà de la formació acadèmica.

Però el gran Vicens Vives apareix després de superar les adversitats de la Guerra Civil i de la primera postguerra. No només s'ha de valorar la seva impressionant obra com a investigador, sinó que també cal considerar la seva enorme capacitat d'organització, de generar iniciatives historiogràfiques, cíviques i polítiques, de despertar vocacions i de crear una escola. Ell va ser qui, amb més tenacitat i eficàcia, va propugnar i practicar la necessitat d'obrir-se als nous corrents universals i acabar amb l'autarquia cultural i científica. Cal recordar que tot això ho va fer en unes circumstàncies tan difícils com les dels anys quaranta i cinquanta del segle passat.

Incorporat, l'any 1948, a la Universitat de Barcelona com a catedràtic d'Història Universal Moderna i Contemporània, després d'un any a la Universitat de Saragossa, inicia una etapa de plenitud, tant investigadora com docent. L'any següent, va començar a editar la revista *Estudios de Historia Moderna* i, quatre anys més tard, l'*Índice Histórico Español*, instruments imprescindibles per al treball dels historiadors, que encara es continuen publicant.

De les múltiples publicacions de Vicens Vives, durant els anys cinquanta, convé destacar-ne quatre: *Aproximación a la Historia de España* (1952), *Noticia de Catalunya* (1954) —la primera obra de la postguerra editada legalment en català que reflexionava sobre la catalanitat—, (ambdues ampliades l'any 1960), la direcció de l'obra col·lectiva *Historia Social y Económica de España y América* (1957) i *Industrials i polítics* (1958), una obra cabdal que legitimava assajar un cop més, en ple franquisme, el protagonisme polític que havia tingut la burgesia catalana en la modernització de l'Estat espanyol el segle XIX.

Jaume Vicens Vives va morir el 28 de juny de 1960 a Lió, on s'havia traslladat per tractar-se d'un càncer de pulmó. Durant els anys cinquanta, va desplaçar a la política

la potència de la seva intel·lectualitat, amb nombroses i intenses reunions al pis familiar del número 130 del carrer de Santaló, on acollia catalanistes de tota mena: Albert Manent, Josep Benet, Pere Vergés, Manuel Ortínez, Joan Sardà, etc. De fet, era com si s'hagués creat un grup de pressió per tal de poder dur a terme el seu projecte renovador, catalanista i social. L'anomenaven l'*Aliança pel Redreç de Catalunya*, i el missatge anava adreçat a tots els catalans, però a la joventut en particular. Amb aquestes paraules acabava *Noticia de Catalunya*: "El primer ressort de la psicologia catalana no és la raó, com en els francesos; la metafísica, com en els alemanys; l'empirisme, com en els anglesos; la intel·ligència, com en els italians; o la mística, com en els castellans. A Catalunya el mòbil primari és la voluntat d'ésser".

Durant aquests anys cinquanta, ingressa com a membre a la Reial Acadèmia de Belles Arts (1956) i a l'Institut d'Estudis Catalans (1958), i col·labora amb la revista *Serra d'Or*, amb una secció pròpia titulada "L'espill dels dies". És en aquesta revista que va publicar el seu darrer article, amb un missatge que sintetitza la seva personalitat. Escribia: "No em miris, esblaimat, d'aquesta manera, trobarem el pas i la clariana i ens desfarem de la nit i de la boira, si ens proposem realitzacions senzilles i concretes. Hem teixit massa astres i els hem posats massa amunt del cel per les nostres forces. [...] Ferma't el cor, abomina l'irrealisme i pensa amb la lògica nua".

Seria injust acabar aquesta semblança sense dir uns mots sobre la seva família. Casat l'any 1937, en plena guerra, amb la seva alumna Roser Rahola de Espona, en una cerimònia civil al rectorat de la Universitat gràcies al conseller de Justícia i rector de la Universitat, Pere Bosch i Gimpera, el matrimoni va tenir cinc fills. A la mort de Jaume Vicens, la seva esposa va crear l'editorial Vicens Vives, que ha estat sempre una empresa familiar. Roser Rahola va sobreviure gairebé seixanta anys al seu marit i ens deixà el 19 d'abril de l'any passat a l'edat de 105 anys. ■

Oralitâ

ODONTOLOGIA I MEDICINA ORAL

„Soy muy
aprensiva al
dentista y consiguen
que se me pase.“

„Me han
solucionado con
mucha finura lo que
otros ni se planteaban.“

☎ 9 3 7 . 9 7 8 . 4 9 3

✉ info@oralita.com

📍 C/Vallirana 28

www.oralita.com

Cultura popular

La Laieta, en Gervasi i en Blauet de Sarrià estrenen vestuari

CARME ROCAMORA

Ganes boges de cultura popular. Això és el que es va copsar el passat 9 de maig als jardins del Centro Asturiano de Barcelona, el lloc escollit per la Colla Gegantera de Sarrià per presentar les noves vestimentes de la Laieta, el Gervasi i el seu fill Blauet.

La roba que han estrenat aquesta primavera el Gervasi i la Laieta és obra de Guillem Amorós de Folk al Biaix —una iniciativa que treballa per vestir les colles culturals— i és una evolució i actualització de la vestimenta però sense perdre els trets característics del que representen: una parella de pagesos. I com no podia ser d'una altra manera, Flora Miserachs va portar per a la Laieta, com ha fet durant tants d'anys, un ram de flors ben primaverenc, delicat i bonic. En Blauet, el fill del Gervasi i la Laieta, també va estrenar roba: en aquest cas l'encarregat d'actualitzar-la va ser el Centre Excursionista els Blaus, que l'any passat va assolir —que no celebrar, a causa de la covid-19— el seu centenari.

La celebració de la descoberta de la nova vestimenta dels tres gegants, dinamitzada per Eva Ribas i Ricard Bonfill, va

estar farcida de cultura. Els Esparriots, grup graller del Baix Llobregat, van ser els encarregats d'amenitzar l'esdeveniment a toc de gralla. També hi va haver diverses actuacions de les entitats del barri: la Colla de Tabalers, el grup de teatre amateur La Bambolina Negra, els Diablets de Sarrià, Diablesses i Diables de Sarrià i el Drac de Sarrià. Per acabar, va tancar les actuacions la banda de carrer Trastok'ts. Tots ells van poder fer una petita mostra dels seus espectacles excepte els Castellers de Sarrià, que aquella jornada encara no podien assajar a causa dels protocols de la covid-19, una situació que ja s'ha revertit, com podeu veure en aquesta mateixa pàgina.

Totes les entitats participants d'aquesta jornada de cultura popular van expressar el desig que, un cop arribi la Festa Major de Sarrià, es puguin tornar a trobar arreu dels carrers de la vila amb les respectives expressions culturals. Aquest desig el va expressar també el regidor del districte, Albert Batlle, que en la cloenda de l'acte va sentenciar que la pandèmia està arribant cap a un "nou estadi" i que poc a poc es va recuperant la normalitat cultural i associativa. ■

© Lluís Morera "Avi Llop"

© Lluís Morera "Avi Llop"

Els Castellers de Sarrià es tornen a posar la faixa

ANA RUBIÓ

L'Àlex, de 7 anys, corre amb la faixa a la mà a buscar la Mariona, una de les caps de la colla dels Castellers de Sarrià. El seu pare, també casteller, li recorda que li demani "siusplau" allò què vol: que li cordi la faixa. La Mariona agafa la tela i l'estira, i l'Àlex s'enrotlla sobre si mateix. En acabar, torna corrents cap el pare, que li lliga el mocador de la colla a la cintura. Com a últim pas, el casc; "és un casc nou" diu la cap de colla "nou de trinca". I en un obrir i tancar d'ulls, l'Àlex ja està preparat.

La resta del grup les imita i, en parelles, es preparen per assajar. Són menys d'una quinzena perquè les noves mesures, que estableix la coordinadora de castellers, limiten la participació a vint persones. Tot i això, siguin menys o més, els membres de la colla estan il·lusionats.

Portaven més d'un any sense fer un assaig i, entre molts, encara no s'havien vist físicament les cares.

El divendres 28 de maig, la Colla de Castellers de Sarrià va fer el seu segon assaig després d'un any i tres mesos de pausa. A falta d'un espai propi, la colla va utilitzar les instal·lacions del centre Asturiano, que, "tot i ser millor que res", no van satisfer completament les seves necessitats. La presidenta, la Bibi Solanes, va expressar que si tinguessin un local tot seria més fàcil: "Ara, hem de portar el material d'un lloc a l'altre i hem d'alternar entre espais que ens cedeixen i la plaça de la Vila".

Després d'un petit escalfament i d'una mica d'exercici físic per "treure la pols", els castellers van començar fent algunes barres: torres d'un sol pilar agafats a una

columna. "Ostres, sí, encara me'n recordo" i altres frases semblants van començar a sentir-se, mentre els membres de la colla pujaven i baixaven uns sobre els altres. Un dels castellers, Eduard Llorens, explicava a El Jardí que, malgrat que amb 20 persones es pot fer poca cosa, volen anar agafant el ritme: "Al final, és recordar el que no has fet durant molt de temps".

I no ho han oblidat, no. La Mariona Corominas, cocap de colla, va valorar molt positivament la trobada: "Ens pensàvem que les nostres condicions físiques serien pessimes, però no". Després d'un any i tres mesos sense practicar, les expectatives eren baixes però el resultat els va sorprendre. Fins i tot, van arribar a erigir un castell amb l'acompanyament dels músics, un tastet de la normalitat que desitgen. El resultat, tot i que petit,

va satisfer molt el grup. "Estem súper bé. Sembla que no hagi passat el temps", bromejaven entre companys.

Els músics, tot i que en menor mesura a l'habitual abans de la pandèmia, han continuat trobant-se durant l'any, però divendres va ser la primera vegada que tocaven de nou per la colla. Els somriures no van faltar, i la il·lusió als ulls tampoc. En definitiva, els castellers de Sarrià tenen moltes ganes de tornar a activar-se i, per poder fer-ho correctament, el cocap de colla David Porta, va recordar que és molt important seguir parlant: "Hem de recuperar les sinèrgies".

Així doncs, els castellers tornen a la feina. Dimecres assajaran de nou davant l'Ajuntament, i divendres que ve a l'Escola Pia Sarrià. Aquest any de 'pausa' els ha permès formar-se i conèixer-se a partir de conferències i reptes online, però res millor que tornar a fer pinya. Això, ho tenen tots molt clar. ■

© Frederic Esteve

Jardins del col·legi Jesuïtes Sarrià – Sant Ignasi

M. JOSEP TORT

El col·legi dels Jesuïtes de Sarrià – Sant Ignasi va néixer a Manresa. Però després de molts anys de convulsions polítiques i religioses, l'any 1892 es va instal·lar a la casa Gardenyes de Sarrià, una finca de 12 hectàrees de superfície propietat d'Elvira Rabassa que limitava amb la riera de Gardenyes, avui la Via Augusta. Els jesuïtes la van comprar per valor de 60.000 duros.

© M. Josep Tort

La casa Gardenyes era una casa pairal que la família Rabassa-Vilavecchia utilitzava com a casa d'estiueig. Els masovers es cuidaven dels horts i els camps, i també dels magnífics jardins que envoltaven la casa. A partir d'un bonic estany central situat a l'entrada principal, es dibuixaven un conjunt de grans parterres circulars entapissats amb gespa on creixien arbres autòctons i exòtics que alternaven amb àrees més boscoses. A la part de darrere de la casa, hi havia dos estanys més envoltats d'arbredes i, més enllà, el terreny s'enfilava muntanya amunt pel vessant assolellat de Collserola.

Per albergar el conjunt d'alumnes i jesuïtes residents, es va construir un edifici provisional, però les necessitats d'espai anaven creixent, i l'any 1893 es va iniciar la construcció de l'edifici actual, que el va projectar l'arquitecte Joan Martorell i Montells (1833-1906). El jardí posterior de la casa es va destruir totalment sota la mirada atònita del jardiner i el masover de la finca. Només es va mantenir una pineda que en deien "El Pinar".

L'edifici es va construir en fases segons la disponibilitat dinerària. El 3 de desembre de 1895, es va inaugurar la part central i esquerra de la façana principal, i més tard la resta de l'edifici, exceptuant la torre punxeguda de la dreta, que no es va construir mai. L'edifici d'estil neogòtic amb aparença de castell està inspirat en el model dels col·legis anglesos en règim d'internat, construïts amb maó vist, planta en forma de T i amb dos claustres interiors.

El col·legi avui

El col·legi en els seus inicis va esdevenir el centre d'ensenyament més emblemàtic i important de Barcelona, i avui dia segueix sent un referent indiscutible, amb més de 3.000 alumnes que poden escollir un ampli i acurat

© M. Josep Tort

recorregut educatiu. Des de P1 (nens de guarderia) fins a 2n de batxillerat i una extensa oferta de cicles formatius de grau mitjà i superior.

El jardí

Situat davant de la façana principal de l'edifici, el jardí del col·legi de Sant Ignasi respon a un model de jardí tipus renaixentista on l'ordre, la mesura, la proporció i la simetria dominen el conjunt. No hi manca l'aigua com a element primordial, generador de vida, i tampoc hi falten espais més assilvestrats que ens apropen a la jardineria menys domesticada.

La tipologia d'espècies que hi habiten no es va seleccionar a l'atzar. Es va prioritzar que hi hagués una representació de la flora mediterrània com les alzines, les palmeres, els llores i els xiprers, i algunes espècies molt venerades com els teixos. Els xiprers abunden pels seus valors espirituals, i n'hi ha alguns de centenaris.

L'estany central està situat davant la majestuosa escalinata d'accés al col·legi i constitueix el centre neuràlgic del jardí a partir del qual irradien un conjunt de parterres entapissats amb gespa sempre verda, on s'eleven conjunts de palmeres altíssimes del gènere *Washingtonia*. L'estany, de forma circular, conserva el brollador dels antics jardins de can Gardenyes i està encerclat per una tanca vegetal d'evònim. Més enllà, es dibuixa un cercle de joves til·lers. Sota l'estany, dos grups més de parterres simètrics alberguen una cyca, dos teixos, un xiprer centenari altíssim i un arbre de l'amor que desplega la seva espectacular floració rosa-violàcia a l'inici de la primavera, abans que surtin les fulles.

L'estany de la Mare de Déu de Lourdes està situat al costat de l'entrada de Carrasco i Formiguera. És un indret sorprenent de conte de fades, una peça única per la seva antiguitat i pel caràcter romàntic que traspuja. Una paret de rocalla amb forats negres ocults, entapissada amb heures i falgueres i la Mare de Déu amagada darrere la frondosa vegetació. A la base, un estany amb un conjunt de lliris d'aigua arrencats a la paret i un canyissar al marge frontal de l'estany. Sobre l'aigua tranquil·la, un conjunt de nenúfars i dotzenes d'insectes que voletegen buscant aliment. Una petita meravella que és, tanmateix, el niu i la casa d'un notable grup de tòtils, el gripau paridor o llevadora (*Alytes obstetricans*) que s'anomena així perquè el mascle carrega els ous fecundats a l'esquena fins a l'eclosió. Un ecosistema en perfecta harmonia!

El racó del Bambú. Al costat de l'estany, es dibuixa un passadís amagat de canyes de bambú que condueix

© M. Josep Tort

© M. Josep Tort

a l'extrem sud-est del recinte on trobem un pitòspor arbori i un impressionant exemplar de bellaombra amb múltiples troncs i, més enllà, un petit bosquet d'alzines. Davant, un parterre flanquejat per una tanca de pitòspor amb uns xiprers centenaris i un bonic exemplar d'avet (*Abies pinsapo*).

El racó dels llores i els còculs. Just a l'entrada, en un parterre elevat, hi viu un conjunt de llores i còculs remarcables per la seva longevitat i bon estat de conservació. Els llores simbolitzen el triomf. A l'antiga Roma, les corones de lorer les posaven a aquells homes que destacaven pel seu valor en les conquestes i els seus mèrits en l'esport.

El racó de la casa d'Exercicis. A l'esquerra de l'entrada, al recinte se'ns descobreix un petit jardí reservat, d'una frondositat impressionant. Té una petita font de rocalla, una taula i uns bancs i està totalment encerclat per murs vegetals de pitòspors i altres arbusts. Les capçades d'un bellaombra i un lledoner tanquen per dalt aquest recollit i ombrívol espai.

Els claustres. Dos claustres arquitectònicament impressionants, amb dos petits estanys al centre i quatre parterres als extrems on creixen altes palmeres, xiprers i cedres. Un paisatge molt auster en un escenari que emociona.

L'hort. A l'extrem nord-oest del recinte, al costat de les pistes esportives, se situa l'hort escolar amb bancals, caixes de compostatge, arbres fruiters i espais enjardinats amb boniques i acolorides floracions. ■

CONEIXEM ELS OCELLS

Cuereta torrentera

ENRIC CAPDEVILA

La cuereta torrentera (*Motacilla cinerea*) és un ocell de la família dels motacíl·lids. S'associa a espais fluvials o lacustres i per això a Barcelona es pot observar a parcs amb aigua, com la Ciutadella o el de la Guineuta, i a Collserola al pantà i la riera de Vallvidrera. A l'hivern és més comuna perquè arriben ocells provinents d'Europa i també els que baixen de les muntanyes per ocupar terres més temperades.

A Barcelona és molt més abundant la cuereta blanca (*Motacilla alba*), de la qual es pot distingir molt fàcilment, ja que la torrentera té color groc per sota. Mesura uns 18 cm, dels quals la meitat és la seva llarga cua negra, amb rectrius externes blanques. És de color blau-grisenc per sobre i groc per sota. La femella és més marronosa i el mascle a l'estiu té la gorja negra, perfilada per una ratlla blanca, i el color groc molt més accentuat. És un ocell insectívor que s'alimenta de mosques, petits insectes i invertebrats aquàtics. El mascle té diversos comportaments per a seduir la femella, un d'ells és volar a càmera lenta obrint la cua com un vano, i un altre és córrer per terra cap a la femella, exhibint la seva gola negra. Fa el niu amb molsa i herbes, que recobreix amb pèls, en forats de roques, murs de pedra i ponts, sempre en zones properes a l'aigua. Vol amb rapidesa, amb un vol ondulat, parant-se sobre una roca o branca mentre mou constantment la cua amunt i avall.

La dita: *El cap fa l'home i la cua fa l'ocell* ■

Bombons Blasi
XOCOLATERS 1877 ARTESANS

XOCOLATES · BOMBONS · TORRONS · COQUES DE XOCOLATA DE SANT JOAN · MONES DE PASQUA
CREMES I SOLUBLES DE CACAU · PASTA DE CACAU 100% D'ORÍGENS
PRODUCTES (sense gluten, sense sucre, sense lactosa, sense soja i aptes per a vegans)

Gaudeix de la Festa de Sant Joan
amb la tradicional **COCA DE XOCOLATA**
original de Bombons Blasi !

Troba-les a la nostra botiga online: www.bombonsblasi.cat
o fes l'encàrrec a través de WhatsApp 602 254 654

C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - Tel. 93 415 52 79 - info@bombonsblasi.cat
HORARI BOTIGA: de dilluns a divendres de 10:00 a 18:00h (no tanquem al migdia) i dissabtes de 10 a 13:30h

Entrevista

EL CF LA BONANOVA: un club creat per dos joves de 17 anys en ple confinament

© CF La Bonanova / Cedida

Qui va dir que el confinament va ser una pèrdua de temps, s'equivoca. En Tomás Folk i en Pepe Fuster-Fabra van aprofitar-lo per crear un club de futbol al barri de la Bonanova. Ara, un any després, el club milita a Segona Catalana (Grup 20) en la categoria de Juvenil, i lluita per ascendir.

CARLOS MONFORT

Tot va començar com una broma, i heu creat un club de futbol...

Sí. Jugàvem a un altre club del barri. Quan estava acabant el confinament, vam pensar que ens vindria bé fer un canvi d'aires i poder jugar amb els nostres amics. Ens vam posar mans a l'obra, ens vam reunir amb els nostres pares i ens vam informar. La Federació Catalana de Futbol ens va ajudar moltíssim.

Tots dos sou del barri de la Bonanova.

Els dos hem nascut al barri i portem gairebé tota la vida aquí. No obstant, no volem que sigui un club que pertanyi exclusivament al barri de la Bonanova: tenim molts jugadors que venen d'altres barris i fins i tot de fora de Barcelona. Hi ha molta diversitat al club.

Com va la primera temporada?

Bastant bé. Vam començar a un altíssim nivell, amb tres victòries seguides i aconseguint un empat contra un rival molt difícil. Ara mateix anem quarts classificats lluitant per la tercera posició. Estem molt satisfets amb el rendiment de l'equip, i més tenint en compte que som un club nou.

L'entrenador va arribar procedent de les categories inferiors del Manchester City... Són paraules majors.

Sí, l'Alex Font. Ens coneixíem de vista però no havíem parlat molt amb ell. Sabíem que havia estat a bons clubs com el Cornellà o l'Hospitalet. Havia marxat a fer les pràctiques al Manchester City (Anglaterra) i va coincidir que quan va acabar les pràctiques es trobava sense equip. Vam contactar amb ell i vam tancar ràpidament el contracte. Des del moment en què li vam proposar el projecte, va estar molt predisposat. És un gran entrenador.

Vau buscar diversos camps per entrenar, cosa difícil amb la gran quantitat de clubs que hi ha al barri...

Vam preguntar a tots els camps de la zona, i cap ens va dir que sí. Vam preguntar a l'Escola Pia de Sarrià, Can Caralleu, i fins i tot fora del barri, a recintes com l'INEFC o l'Escola Industrial... El Sagrat Cor de Sarrià només ens donava la possibilitat de disputar els partits en cap de setmana, però no els entrenaments.

Us vau haver d'allunyar del barri.

Vam contactar amb la Meiland, al barri d'Horta, i ens van acceptar la proposta. Ho van fer tot molt fàcil. Estem molt contents de poder jugar allà. Ens han donat totes les facilitats del món i des del primer dia han tingut un tracte excel·lent amb nosaltres.

Heu pensat a jugar a La Salle Bonanova?

No, és difícil perquè és un camp privat i forma part de l'escola: jugar al camp d'una escola és pràcticament impossible. El nostre director esportiu, en Jordi Ribera, ja ens va advertir de la dificultat que tenia, i no li faltava raó. Ens va ajudar des del principi, i sense ell res hauria estat possible. Quan vam començar el projecte, no teníem la mateixa experiència que ara. Si en aquests moments poguéssim escollir el camp ideal per jugar, ho fariem al Camp Municipal de Futbol de l'Àliga. És de la zona i és de fàcil accés... Tot són avantatges. Ideal pel que busquem.

Un de vosaltres és del Barça i l'altre de l'Espanyol. El procés de creació de l'escut no devia ser fàcil...

Els colors els teníem molt clars: el blanc i el vermell. També teníem molt clar que volíem posar la creu de Sant Jordi. Ens semblava molt bonica i ens feia il·lusió

que aparegués a la samarreta un símbol que representa la ciutat de Barcelona. Un dissenyador ens va oferir tres dissenys i vam escollir el que més ens va agradar. Poder crear la samarreta del nostre club va ser un procés molt divertit i gratificant.

També teniu patrocinadors.

Sí, ràpidament vam aconseguir el patrocini de Fredo, una empresa de conserves de Cantàbria. És un suport econòmic necessari i imprescindible en aquest projecte, que ens ha ajudat a tirar endavant. Ells formen part de tot això.

És laboriós el procés de creació d'un club amateur?

Crear un club no és difícil. La part veritablement difícil és la burocràtica. Un cop tens el club, cal buscar camp, equipacions i personal, i això requereix molta feina. Quan vam decidir que volíem crear un club, vam demanar consell a la federació. Ens va ajudar moltíssim i ens ho van posar tot molt fàcil. Els estem molt agraïts.

33 jugadors van venir a fer les pràctiques. Es diu ràpid...

La veritat és que no ens ho esperàvem. Pensàvem que vindrien quatre gats a fer les proves, i el resultat va ser esplèndid. Vam anunciar que estàvem reclutant joves per l'equip a través de xarxes socials, i la crida va tenir el seu efecte. Fins i tot l'entrenador va haver de descartar alguns jugadors, així és que va ser tot un èxit. Ara tenim 21 jugadors lluitant per la lliga. Estem molt contents de l'acollida que va tenir aquesta acció.

Fins i tot vau sortir a la tele, a "El Chiringuito de Jugones."

Sí, tot un èxit. Crec que és el més fort que hem aconseguit fins a dia d'avui (riuen). Va ser a finals de desembre, quan ja teníem el club creat. Ens va donar a conèixer, i és una experiència que mai oblidarem. No cada dia tenim l'oportunitat de sortir a un programa d'aquestes característiques. ■

Opinió

A Cassoles el jovent seguim lluitant!

ARRAN CASSOLES

Les joves d'avui dia tenim vides de misèria marcades pel treball precari i temporal, la impossibilitat d'emancipar-nos, l'auge de l'extrema dreta, l'augment de la violència masclista i l'horitzó fallit del projecte d'alliberament nacional català. Malgrat això, les joves, precaritzades però inconformistes i rebels, som conscients que el futur és lluita en el present. És evident que mai, enlloc, s'han aconseguit millores i avenços socials sense consciència, organització i lluita, i que arreu han sigut les joves al peu del canó les que han reforçat, accelerat i liderat els processos de transformació social. Hi ha una cita del camarada Salvador Allende que resumeix el que volem explicar en una sola frase: "Ser jove i no ser revolucionària és una contradicció, inclús biològica".

A Cassoles, com en tots els Països Catalans, ens veiem condicionades pels Estats espanyol i francès, que bloquegen qualsevol mena d'avenç social. En són bons exemples les lleis catalanes de caràcter social tombades pel Tribunal Constitucional Espanyol, com la 24/2015 en matèria d'habitatge o la llei de pobresa energètica. D'això n'interpretem que no només és impossible la transformació social dins els Estats espanyol i francès, sinó que, de moment, només n'estem veient un retrocés amb l'auge de l'extrema dreta capitanejada per VOX al Congreso i pel reaccionari Louis Aliot a l'Ajuntament de Perpinyà. Davant

d'això, es fa palesa la necessitat d'un projecte d'alliberament nacional dels Països Catalans que es conjugui de manera indissoluble amb un feminisme de classe i un projecte de transformació social.

El barri de Cassoles no està exempt de les problemàtiques que hem esmentat. Les joves del barri trobem cada dia més difícil emancipar-nos amb un preu mitjà de 1.320 € al mes per llogar un pis. Davant la manca de solucions per part de les institucions, apostem per alliberar espais i enfortir el Sindicat d'Habitatge de Cassoles. Davant la violència masclista, generem espais feministes que permetin combatre cada violència dels instituts, passant pels centres de treball fins als carrers i places del barri. Pel que fa a l'extremada precarietat i temporalitat de les ofertes laborals, apostem per sindicar-nos a la

Coordinadora Obrera Sindical (COS) i enfortir el sindicalisme des de la base. Davant l'auge de l'extrema dreta, apostem per tancar el Club Empel i no donar-los cap mena d'oxigen. Tot això, cal fer-ho amb un projecte que deixi enrere els Estats espanyol i francès i permeti l'alliberament nacional dels Països Catalans. Treballem, així mateix, per generar espais de cultura popular en defensa de la llengua i la cultura catalanes, que permetin no només defensar-les dels greuges que pateixen sinó generar-ne les bases.

Per tot això, les joves de Cassoles tenim clar que només si seguim lluitant tenim futur! Ens quedem al barri per seguir defensant un projecte d'emancipació per a tothom en clau feminista, independentista i socialista. Seguim conscienciades, organitzades i en peu de guerra per guanyar el nostre futur! ■

Universitats

La vacuna contra la covid d'IQS avança a fase preclínica

EL JARDÍ

El projecte d'IQS per a prevenir la infecció per covid-19 en pacients sans, CoviNanoVax, ha aconseguit la fase preclínica. Així ho van anunciar el Director general d'IQS i líder del projecte, el Dr. Salvador Borrós, i la Dra. Cristina Fornaguera, del Departament de Bioenginyeria d'IQS, en un acte virtual celebrat a IQS el passat 20 de maig.

CoviNanoVax destaca per ser una vacuna de mRNA basada en nanopartícules polimèriques com a vectors de la vacuna, la qual cosa permet prevenir la infecció del SARS-CoV-2. Actualment, el projecte ha avançat a la fase de recerca preclínica no reguladora, per la qual cosa ha estat testada en models murins. Els investigadors estimen que el procediment de síntesi de lots grans de nanopartícules finalitzarà al setembre, per la qual cosa la fase preclínica reguladora culminaria el març de 2022.

El projecte està molt enfocat cap a la tecnologia utilitzada en la síntesi del mRNA i aprofita tot el seu potencial com a plataforma. Tan sols canviant la seqüència del mRNA encapsulat, la vacuna es pot adaptar a noves variants del SARS-CoV-2 que sorgeixin. Així mateix, el seu mecanisme es podria adaptar per a altres usos més enllà de prevenció de la covid-19, com podria ser la immunoteràpia per al càncer.

Per avançar a la fase d'assaig clínic, en el qual la vacuna és provada en humans, és necessària una inversió d'1,5 milions d'euros, per la qual cosa IQS està en converses amb diferents companyies per a establir un acord de partnering, pel qual es pugui finançar aquesta i les següents etapes. ■

URGENCIAS

24 Horas

651 322 434

Cerrajería Samitier

Presupuestos sin coste y sin compromiso

Servicio Técnico

MUL-T-LOCK

Duplicuem tot tipus de claus de cotxe

SERT TOYOTA Audi

Servicios de cerrajería integral.

Duplicados de llaves y de seguridad.

Duplicados de mandos de parkings, etc...

Instalación de receptores de parking.

Reparación y colocación de persianas domésticas y todo tipo de trabajos en aluminio y PVC.

Colocación de todo tipo de puertas de hierro, madera, comunidades, viviendas, seguridad, rejas y cerramientos.

Reparación y colocación de automatismos de persianas de locales y parkings.

C/ Muntaner, 551 Tel. 93 417 04 56

samitierbarcelona@gmail.com

C/ Balmes, 387 Tel. 93 768 94 62

www.samitierbarcelona.com

Horario: De Lunes a Viernes 9:00 a 13:30 y de 16:30 a 20:00 Fin de semana y festivos cerrado

Dita

Al juny,
la falç al puny!

Per a què serveix la falç?

- a) per podar
- b) per segar el blat o altres cereals
- c) per llaurar la terra

Cançó

HI HA CINC AMPOLLES

Hi ha cinc ampolles a dalt de la paret
hi ha cinc ampolles a dalt de la paret
però si una ampolla caigués per mala sort
foren quatre ampolles a dalt de la paret.

Hi ha tres ampolles a dalt de la paret
hi ha tres ampolles a dalt de la paret
però si una ampolla caigués per mala sort
foren dos ampolles a dalt de la paret.

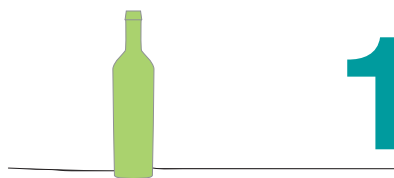
Hi ha una ampolla a dalt de la paret
hi ha una ampolla a dalt de la paret
però si una ampolla caigués per mala sort
fora cap ampolla a dalt de la paret.
Cap ampolla a dalt de la paret...

Hi ha quatre ampolles a dalt de la paret
hi ha quatre ampolles a dalt de la paret
però si una ampolla caigués per mala sort
foren tres ampolles a dalt de la paret.

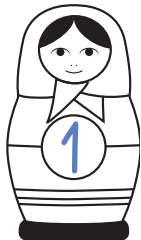

Hi ha dues ampolles a dalt de la paret
hi ha dues ampolles a dalt de la paret
però si una ampolla caigués per mala sort
fora una ampolla a dalt de la paret.

(Cançó popular americana)

Ordena
les nines
russes,
de la més gran
a la més
petita

Endevinalles

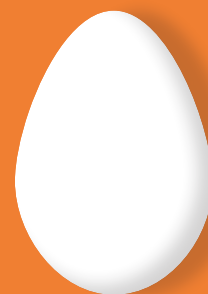
1

Més de cent
per un camí
no fan pols
ni remolí.
Què són?

2

Qui és que es
lleva
més d'hora
del món
i al vespre és
el primer que
s'adorm?

3

Una capseta
blanca
que s'obre però
no es tanca.
Què és?

4

Plana com la mà,
blanca com la neu,
parla com la boca
i camina
sense peus.
Què és?

CUINA DE CONVENT

L'enciamet de caputxí

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA

El morritort, conegut popularment com l'enciamet de caputxí (llat. *Lepidium sativum*; cast. *mastuerzo*) és una planta crucífera originària d'Egipte i Pèrsia. Actualment se sol trobar a les zones temperades i càlides de les comarques del sud d'Europa. Els frares caputxins d'abans de l'exclaustració de 1835 en conreaven a les seves hortes i en van lloar les peculiars propietats: "El mastuerzo tiene las hojas de un gusto picante y muy agradable. Se cultiva para ensaladas, pero se encuentra en los bordes de los caminos, dicese que disuelve en la vejiga misma los cálculos. Es planta aperitiva, útil contra el escorbuto, sarna y enfermedades cutáneas. Es estimulante y cálida. Sus hojas tiernas aplicadas sobre la piel actúan como sinapismo y por tal motivo se aplica contra los reumatismos. Majado con miel desarraiga el fuego de San Marsal. Los alacranes huyen del humo del mastuerzo, y majado cura las picaduras de esos animales venenosos. Huyen del mastuerzo las sabandijas" (BHC, *Pócinas de capuchino*, 62).

Les fulles del morritort, és preferible de collir-les abans la planta no floreixi, ja que, en aquest moment, és quan tenen un gust molt més suau. A semblança dels créixens, el morritort gaudeix de notables propietats aperitives i antiescorbútiques, que ja foren enaltides pels antics perses i egipcis i, àdhuc per Caius Plini (23-79 d.C.), a l'època clàssica, que en parla a la seva coneguda *Història natural*. Semblantment,

el prestigiós metge del papa Juli III i de l'emperador Carles V, el Dr. Andrés de Laguna (†1560) també escriví sobre les propietats del morritort de Babilònia, tot assenyalant que era una planta agraciada amb unes sementes de poderoses virtuts vermícoles: "Tiénesse por excellentísimo mastuerzo el de Babylonia. Su simiente es aguda, caliente y contraria al estómago, perturba el vientre y expele las lombrices de cuerpo. Aplicada con miel, la simiente del mastuerzo deshaze el baço y mundifica las llagas de la cabeza. Mezclada con vinagre y harina, y aplicada en forma de emplastro, es muy útil contra la sciática" (*Acerca de la materia medicinal*, ff. 234-235).

El gran estudiós de les herbes remeieres Pius Font i Quer (†1964) assenyalà que a l'illa de Menorca hom hi troba el *Lepidium Carrerasii*, una planta molt semblant al morritort, poc estudiada, ja que encara no se'n té un coneixement prou exacte de la seva composició química, ni de les seves possibles virtuts remeieres, mentre que el morritort bord (llat., *Lepidium latifolium*; cast., *lepidio*) conté una essència sulfurada. En la medicina popular, tradicionalment, s'ha emprat el morritort bord en infusió contra el mal de pedra i, externament, s'ha aplicat en forma d'emplastre contra els dolors de ciàtica. A l'article vinent us parlaré, si Déu vol, dels créixens, molt apreciats en les amanides remineralitzants dels frares. ■

FRA VALENTÍ SERRA ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

DIETÈTICA

L'alimentació, clau per cuidar la pell a l'estiu

ANNA VILARRASA

La pell és un dels òrgans més extensos del nostre organisme, i el que mengem també afecta el seu aspecte i la seva salut. A més, desenvolupa algunes funcions importants, com protegir-nos de les agressions externes, regular la temperatura corporal i produir vitamina D.

Per això és tan important mantenir-la hidratada i en bones condicions, especialment durant l'estiu, quan el sol, la humitat, la sal del mar o el clor l'afecten d'una manera molt més acusada que a l'hivern.

Hi ha alguns nutrients que són molt beneficiosos per a la salut de la pell i que és interessant ingerir de forma especial en aquesta època. Però aquests han d'estar presents en la base d'una dieta adequada sense la qual no aconseguirem una bona nutrició cutània.

Aquestes són algunes de les pautes a seguir per millorar l'estat i la nutrició de la pell a l'estiu:

- No hi ha una pell cuidada sense una bona aportació de líquids. La millor beguda per hidratar és l'aigua, encara que també es poden beure brous i infusions, i en aquesta època de l'any freds. És important evitar l'alcohol i les begudes ensucrades. Si ets d'aquelles persones a qui els costa beure aigua, pots elaborar refrescos casolans introduint trossos de taronja, llimona, maduixa o menta a l'aigua
- La base d'una alimentació saludable es troba en les fruites i verdures fresques i en els aliments poc processats
- La pell necessita de manera especial els greixos i les proteïnes, ja que formen part de la seva estructura i membranes cel·lulars, i permeten mantenir un

bon to i elasticitat. Els més saludables i adequats en aquest cas es troben en el peix blau (anxoves, sardines, seitó o verat), els ous, la fruita seca, les llavors (lli, carbassa, xia, cànem, etc) i l'oli d'oliva. Els radicals lliures són un dels principals "agressors" de la pell. El seu excés resulta nociu per a la salut en general; els antioxidants poden ajudar a contrarestar-ne l'activitat. Alguns d'aquests ja són coneguts: la vitamina C, els beta-carotens, el licopè o les proantocianidines. Aquests elements es troben en moltes fruites i verdures: maduixes, fruits del bosc, albercocs, pinya, meló, kiwi, pebrot, bròquil, espinacs o tomàquet. Un truc perquè no en falti mai de cap tipus és omplir el plat de colors: vermell, morat, groc, taronja i verd!

Ara bé, més enllà de nutrir i hidratar la pell, els pilars bàsics per cuidar-la són la protecció i la reparació.

L'exposició solar té molts beneficis, però també comporta alguns riscos. Una exposició excessiva, a les hores centrals del dia o sense protecció pot causar eritema, envelliment prematur, reaccions fototòxiques i, en casos més greus, melanomes. Per això és imprescindible seguir les indicacions dels experts a l'hora de prendre el sol.

Finalment, és necessari reparar i tenir cura de la pell des de fora per mantenir-la ben neta i hidratada. Sempre que sigui possible, s'aconsella fer-ho amb productes cosmètics naturals, adaptats a cada tipus de pell i evitant aquells que poden contenir components nocius. ■

ANNA VILARRASA NUBIOLA ÉS DIETISTA
www.annavilarrasa.com

■ lluís bragulat ■

can lluis des de 1971

- xarcuteria
- formatges
- embotits d'elaboració pròpia

C/ Pàdua, 105 | canlluis@movistar.es | tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a: [f](#) [t](#) www.facebook.com/canlluis.bragulat

Fotos: © Javier Sardá

Memòries de Pilar Cid

(segona part)

PILAR CID

A finals dels anys vint vaig treballar a Paramount. Allà faig amistat amb Maria Luz Morales de Godoy, que treballava com a assessora literària i que posteriorment va ser directora temporal de *La Vanguardia* durant la Guerra Civil i assídua de les tertúlies del *Conferentia Club* d'Isabel Llorach, al carrer Muntaner; també coincideixo amb Casimiro Bori, amb el temps director de C.B. Films, entre d'altres. Allà vaig conèixer Albert del Pueyo, amb qui em casaria més tard. També hi treballava la seva germana Rosalía, al departament d'administració. Vam conèixer molts actors estrangers, com Douglas Fairbanks, Mary Pickford, etc., i nacionals, com Roberto Rey, Imperio Argentina i molts altres de l'època. Una vegada, al Coliseum, vaig donar un ram de flors a les infantes Cristina i Beatriu de Borbó, que hi eren amb la reina Victòria-Eugènia i el futur comte de Barcelona. Els carnavals eren molt divertits i Paramount feia unes carrosses espectaculars per la rua de Barcelona. Les festes al Ritz, inoblidables. Alguna vegada ens visiten els oncles de Madrid, la tia Angelita, germana de la meva mare, i l'oncle Daniel Bonet, farmacèutic i fill del catedràtic de química orgànica Baldomer Bonet i Bonet, de la primera Junta i president del Col·legi de Farmacèutics de Barcelona; Daniel Bonet era membre destacat de les tertúlies de l'Ateneo madrileny.

El 12 de maig de 1932 deixo Paramount per casar-me amb Albert del Pueyo. La nostra cerimònia de noces fou a l'església de Nostra Senyora de la Bonanova, l'antiga que seria destruïda durant la Guerra Civil. En tornar del viatge de noces de Mallorca, ens instal·lem primer en un pis a prop del Cinc d'oros i després en un altre del carrer d'Àngel Guimerà, a les Tres Torres, davant d'on vivia de soltera. El periodista Pedro Ruiz, abans conegut com a Pedrito, anava de petit amb els seus oncles a vendre peix, en un petit carro portat per un burret, pel nostre barri. Molts queviures encara es portaven a domicili. La dona d'un pescador, la Juanita, ens portava el peix a casa i el pesava amb una balança romana.

Al barri només hi ha un petit *colmado*, que amb la farmàcia del doctor Montaner, una lleteria-vaqueria que estava al costat d'una emissora de ràdio i un sabater apedaçador constitueixen la reduïda oferta comercial

del carrer. Els fanalers portaven una llarga vara per encendre els fanals i l'escombriaire anava amb un carro metàl·lic amb tracció a sang. El sereno tampoc hi faltava i per Nadal tots passaven per les cases recollint l'aguinaldo amb les típiques targetes nadalenques. També hi havia una petita clínica, la Blanquerna, del doctor Quintana Vintró.

El 13 de maig del 1936 neix la meva única filla, Maria Glòria, una preciosa nena rossa d'ulls blau-grisos. La bategem a la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià i els seus padrins foren Josep Vidal-Gomis i la meva cosina Angelina Lluís d'Antonín. El seu marit, Josep Antonín i Armengol, directiu de CINAES i altres empreses, també era parent nostre per la banda Armengol. Dos mesos més tard esclata la Guerra Civil, que passem a Barcelona amb les penúries conegudes de tots el que la vam patir. Les joies familiars que teníem a Madrid desapareixen amb *el oro de Moscú*. Els amics i veïns de dalt de casa, els anglesos Hicks-Mudd, professors de l'Institut Britànic, estenen la bandera britànica al terrat per intentar evitar els bombardejos de l'aviació, vist el desastre de la casa Elizalde. La meva mare política, Apolonia Gabriel, que vivia al primer carrer de Calatrava i a qui els milicians han requisat el cotxe Fiat Balilla recentment adquirit, ve a viure amb nosaltres amb el seu fill Jordi, que contrau el tifus i el contagia involuntàriament a la seva mare. Els faig d'infermera i poso una zona de quarantena a casa per tenir-los aïllats en una part, amb la pertinent solució de permanganat potàssic, per evitar l'epidèmia. L'Apolonia mor víctima de la malaltia. Cerquem menjar com podem entre els trets, bombes i la inseguretat de la ciutat. Els propietaris d'algunes torres, com els Samaranch, organitzen un sometent per la vigilància de la zona. De tota manera, per primavera les blaves glicines del jardí de la planta baixa donen color a les parets i baranes de casa.

Després de la Guerra Civil

Acabada la guerra, faig de secretària a l'empresa d'importació Jules Gerzon, del germà del meu marit, en Jordi, al carrer de Betlem, a Gràcia, a la mateixa casa on vivien els Algueró; recordo com l'Augusto assajava al piano de ben petit, iniciant una brillant carrera musical. Aleshores,

Àlbum de boda de Pilar Cid i Albert del Pueyo. 1932

els tres germans Pueyo constitueixen la societat Comercial Cima amb logotip similar al de Paramount i al de l'escut d'armes aragonès, dedicada a la venda i distribució al major de productes químics i drogueria, amb seu a la carretera de Sarrià i sucursal al carrer de Goya de Madrid. Passem algun estiu a Sant Pol, i a Barcelona anem sovint al proper Piscinas y Deportes, amb els amics Gaos, García (de La Pinacoteca, a casa seva venia el violinista Costa), Martí-Dou, Costi, Bielsa i altres veïns del barri. Amb el temps també hi viurà el conegut Franz Joham, dels *Vieneses*, a qui moltes vegades trobava a l'estanc del carrer Doctor Roux, regentat per la simpàtica Florència, acompanyat

nyat de Herta Frankel i la seva famosa gosseta caniche Marilyn, no tan simpàtica com la seva marioneta. Els propers Laboratorios Segura, dels Segura de Luna, perfumen el barri amb la seva coneguda colònia *Cesar Imperator*, i una fàbrica de gel proporciona gel per les *frigidaires* de l'època, precursors de les neveres elèctriques. Els parents de Madrid ens visiten sovint i un temps viuen a casa la cosina Paula Real i el seu fill Andrés, que treballa a la seu barcelonina del Círculo de Lectores. La germana d'Andrés, la Pili, i el seu marit, Eduardo Francés, treballen a l'empresa Electròptica Juan de la Cierva S.A., del seu cunyat Juan José de la Cierva, el famós i oscaritzat enginyer inventor. Durant un temps també hi treballa la meva neboda M. Isabel, en aquesta firma.

Al cap d'un temps, la societat Comercial Cima es va dissoldre i després d'un frustrat trasllat a Mèxic per tema de negocis, el meu marit entrà a formar part com a director comercial de l'empresa Iberia Radio fins a la seva jubilació, dedicant-se després a fer traduccions (francès/anglès) de novel·les i pel·lícules amb la nostra parenta Quima Caballol i amb Mariví Lentini. Recordo que cap al 1958 vam comprar un televisor i, com que algunes s'incendien, va estar pocs dies a casa i el vam retornar. Amb el nou traçat de la ronda del General Mitre, feta durant l'alcaldia de Porcioles, expropien amb una indemnització injusta la torre propietat dels meus consogres, al carrer de Josep d'Agulló 10, mentre que la nostra, a Àngel Guimerà 2, va quedar mal situada, ja que el traçat primitiu de la ronda passava per la clínica Corachán, que no es va tocar després del plet entre els meus consogres, els propietaris de la clínica i l'Ajuntament. En aquella exagerada corba, vaig veure-hi molts accidents fatals. Moltes torres amb grans jardins plens de grutes i estanys van desaparèixer o foren tallats per la piqueta expropiadora, i actualment el barri és d'una luxosa vulgaritat; a la plaça Eguilaz hi havia un palauet on es va filmar una pel·lícula.

Passàvem molt de temps a Sitges, on gaudíem amb les tertúlies dels amics Barangó-Solis, Quima Caballol, Aguilar, Amell, Capo, Aixà, Robertson, els Carbonell a Cubelles, etc., fins a la mort del meu marit. De vegades coincidíem amb Mary Santpere, ja que els Pigrau eren molt amics dels meus cunyats Puig Barangó. La meva filla va contraure matrimoni amb Joan Ribera, professor-intendent mercantil, jugador de *baseball* a l'equip del Picadero Jockey Club, i veí de la torre del davant de casa; es van conèixer de petits arran d'una pilotada que ell li va propinar sense voler jugant a futbol. Van tenir dos fills —els meus nets— i actualment tinc quatre besnets. No sé si arribaré a ser rebesàvia, *chi lo sa...*

Pilar Cid va morir el 26 de gener del 2002, amb 92 anys. ■

Al centre, Pilar Cid i la seva filla Maria Glòria. A la dreta, Rosalía, la germana d'Albert del Pueyo, amb el seu marit Jaume Puig Barangó

La casa del carrer Àngel Guimerà, a les Tres Torres, on va viure Pilar Cid

5a pinzellada de la meva guerra *Solitud, tristesa, fam...*

La mare es quedava a casa. Mai va baixar a la platja. El pare ens hi portava a la Mercè i a mi. Caminàvem, buscàvem petxines... i veiem els avions que es dirigien a Barcelona, a tirar bombes.

Un dia el pare no va poder més i va dir a la mare que baixaria, en tren, a veure l'àvia Oliva, la seva mare, que s'havia quedat sola a Barcelona. I se'n dugué.

Quan tornàvem, el tren va fer una sotragada molt forta. Imagino que va ser passat el túnel de Montgat. Tothom va baixar del tren corrents. Era al capvespre. Havíem passat el dia amb l'àvia. Era quasi fosc i la gent xisclava.

El pare m'agafava fort la mà. Els avions volaven sobre els nostres caps. Ens vàrem protegir, ben estirats, sobre les pedres que feien pendent, a banda i banda de les vies del tren. Tothom cridava. El pare m'embolcallava, em protegia totalment amb el seu cos. Les pedres, però, se'm clavaven a la panxa.

Si arriba a morir, m'haurien trobat atrapada, mig ofegada, sobre un pes mort. Jo devia tenir quatre anys.

El pare va decidir que era massa perillós agafar el tren i que no ens podríem moure del Masnou, ni tornar a veure l'àvia.

Un dia, però, es va presentar un home a casa. Va dir que era de la UGT. La FAI s'havia quedat la fàbrica que el pare havia creat, el 1930, per fer botons i pintes de baquelita, al Poblenou.

MONTserrat CORNET

Anuncia't a la web d'El Jardí

Des de 30 € pots promocionar-te
a diarieljardi.cat

Del barri al món sencer!

info@diarieljardi.cat

Activitats

Itinerari cultural: Sant Gervasi

Dissabte 12 juny, 2,30 h 10 €

Ahir i avui: l'origen, la desapareguda Casa de la Vila, l'antic mercat, rieres i turons, la Sra Rius, Bocaccio, Vil·la Florida, pl. Bonanova. Amb l'ajuda de velles fotografies.

Itinerari Cultural: El vell Sarrià

Diumenge 13 juny, 2h 10 €

Ruta d'història pel vell Sarrià: la plaça i el carrer Major, els passatges, el carrer dels senyors, la plaça Sant Vicenç i moltes altres indres i curiositats del barri per descobrir

Ruta d'Autor: L'esplendor de Dr Andreu

Divendres 11 juny 2h 14€

Acabant el segle XIX, el doctor Salvador Andreu va comprar terrenys en la faldilla de la muntanya del Tibidabo amb la visió de crear una urbanització de luxe alineada a cada costat per una elegantíssima avinguda.

Ruta Cultural Gastronòmica

Dissabtes 5, 12, 19 i 26 juny 2h 14€

Amb aquest passeig descobrirem la història de la gastronomia dolça de Barcelona, visitarem comerços emblemàtics i tindrem l'oportunitat de degustar alguns dels seus millors productes.

Altres activitats

Xerrades i vermut

Diumenges 6, 13, 20, 27 juny 2h 5€

Concert secret

Divendres 11 i 25 de juny 2h 20€

Caminada marxa nòrdica

Diumenge 13 juny 6h 60€

www.vermutapp.com

Facebook
Vermut

Instagram
Vermutapp

© Fundació Uszheimer

La figura de l'educadora social en el centre de dia

EDURNE ITURMENDI

Fa 20 anys que soc educadora social i més de 15 que treballo com a tal en l'àmbit de les malalties neurodegeneratives, concretament en el centre de dia Uszheimer, on l'educació social té un paper molt important. De fet, no soc l'única educadora del centre, sinó que som unes quantes les que acompanyem en el seu dia a dia les persones grans que hi assisteixen. Evidentment, això no és una mera casualitat, sinó un tret característic inherent de l'entitat des de la seva fundació. Actualment, ja hi ha molta gent que defensa el binomi educació i demència, però en el moment que el centre es va crear, aquesta idea era realment pionera.

Avui dia, tots els centres de dia tenen aquesta figura dins del seu equip interdisciplinari, però són molt pocs els que aposten per la seva presència generalitzada. En el nostre centre, les educadores socials són les professionals que més atenció directa fem, ja que des de l'inici es va creure que érem les més ben preparades per dinamitzar el dia a dia de les persones grans i per fer que riguin, es moguin i estiguin estimulades.

Són moltes les nostres funcions i els objectius que perseguim. Rebem amb un somriure d'orella a orella a cada una de les persones quan arriben, busquem notícies interessants perquè es mantinguin connectades amb l'entorn, li posem a la senyora Maria la música que li agrada mentre li agafem la mà a la senyora Lucía i parlem dels seus fills i les seves netes

perquè l'estona de després de dinar no els suposi un moment d'estrès i angonya, ens encarreguem de buscar pel·lícules de la seva època per treballar la memòria, treballem el llenguatge i les relacions personals, els ajudem a fer paperines de paper per la Castanyada, avisem la fisioterapeuta que al senyor Juan li fa mal el genoll dret, ens coordinem amb centres educatius per fer activitats intergeneracionals i escoltem la filla del senyor Miquel que està preocupada perquè el seu pare no dorm bé a la nit.

Totes aquestes funcions, i altres que podríem sumar, ens parlen sobretot de presència. La presència, ser-hi, és fonamental per a l'exercici de tenir cura, ja que resulta impossible tenir cura des de la distància. La persona té la sensació d'estar atesa quan s'és a prop seu, quan se la mira, quan se l'escolta, quan se la toca, quan se li parla, quan se la fa partícip d'una activitat, o d'una conversa. Les educadores sabem ser-hi des del respecte i l'atenció.

Després de tants anys, estic contenta amb la meua feina. A diferència d'altres, els dilluns jo vaig contenta a treballar. M'agrada ser educadora social i en el centre on ho soc. Una entitat on l'educació social juga un lloc tan destacat ens està dient que les persones grans són molt importants. Formar part d'aquesta veritat és preciós i un privilegi! ■

FUNDACIÓ USZHEIMER
Centre de Dia i Unitat de Memòria
Passatge Forasté, 11 • 934 18 65 65
www.fundaciουςzheimer.org

Amb Radars... cap persona gran sola

Des del Projecte Radars acompanyem a les persones grans.

Si saps d'una persona de més de 65 anys que viu sola, se sent sola o simplement vol sentir-se més acompanyada i conèixer persones del seu barri, pot apuntar-se gratuïtament al Projecte Radars i persones veïnes del barri que dediquen el seu temps voluntàriament la trucaran per acompanyar-la.

Per informar-te de totes les accions que la comunitat Radars porta a terme apunta't com a radar contactant-nos a:

barcelona.cat/radars
radarsgentgran@bcn.cat
93 291 58 84

Ajuntament de Barcelona

WATCHES & DIAMONDS

COMPRA I VENDA DE RELLOTGES I JOIES

Tel.
932095525
WhatsApp
609723858

C/ Santaló, 26
08021 Barcelona

De dilluns a divendres de 10:30h a 14:00h
(tardes hores concertades)
www.watchesdiamondsbcn.com

Petits Encants Antiquari Solidari

Guillem Tell, 40 (a prop de plaça Molina)
619 73 27 54

Bombons Blasi
XOCOLATERS 1877 ARTESANS

Fabricació ARTESANA i FAMILIAR

BOMBONS BLASI
C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - Tel. 93 415 52 79
www.bombonsblasi.cat

XARXES SOCIALS

Calvet 11
932-023-915 lenceriasras@gmail.com
[@Rascorseleria](#) [f rascorselerialenceria](#)
www.rascorseleria.com

RESTAURACIÓ I ALIMENTACIÓ

FARMÀCIES

BENESTAR

¿Como puedo mejorar
los resultados
de mi negocio?

Brilla en las RRSS
y venderas más

www.PLUMADEALQUILER.COM
hello@plumadealquiler.com

FERRETERIA

restaurant
bisi bisau
c/ Lluçanés, 2
"al costat pl. Bonanova"
932 12 78 51
[@bisi_bisau](#)
Horari: de 13 a 16 h
Nits i caps de setmana
celebracions i sopars a mida

**FARMÀCIA
CABANAS**
muntaner 476 · Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanass
93 201 03 89

BEGO
Benestar
Reflexologia
Quiromassaje
Masaje relajante
Cuidados faciales
Cuidados corporales
Tel. 644 08 45 61
Balmes, 224, 4, 2 Grupo Sinergia
Balmes, 390 FGC Putxet
www.begobenestar.com

MODA, ESPORT, LLENCERIA

Keerl Cadena88
Ferreteria
Keerl
c/ Marià Cubí 42
08006 Barcelona
93 237 32 25
fkeerl@fkeerl.com
www.cadena88.com/keerl

EL PETIT RACO
Menjars casolans
També per emportar
c/ Maria Auxiliadora, 21
08017 Barcelona
Tel. 93 204 75 01

**FARMÀCIA
PALLARÉS**
DES DE 1989
Via Augusta, 189, 08021 BCN
Tel. 93 209 27 63
Mòbil 646 59 28 50
info@farmaciapallares.es
[f](#) [i](#) Segueix-nos!
De dilluns a dissabte de 9 a 22 h

JOIERIA

OUTLET

C/ BALMES 310
TUS MARCAS PREFERIDAS
A MITAD DE PRECIO

OCI

Cuina d'avui, cuina de sempre
**LA FONDA
DE SANT GERVASI**
BAR-RESTAURANT
Obert de dilluns a
dissabte, de 9 a 19 h.
Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona
T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat

SALUT

IÑAKI SALOM
JOIES

Carrer de Laforja, 105
93 707 42 66
laforja@inakisalom.com

Deports i Destresa
Passeig Sant Gervasi, 50
Tel. 93 212 46 94
edestresa@hotmail.com
[i](#) [deportsidestresa](#) Segueix-nos!

**Club
Billares ARS**
• 12 taules de billar americà
• 1 taula de caramboles
• 2 futbolins, Jocs de taula
c/ Atenes, 27
08006 Barcelona
Tel. 934 184 396

lluís bragulat
can lluis des de 1971
xarcuteria - formatges
embotits d'elaboració pròpia
c/ Pàdua, 105 / canlluismovistar.es
Tel. 93 212 54 48
Segueix-nos: [f](#) [t](#)
www.facebook.com/canlluismovistar

INSTITUT AUDITIU
salesa
El meu centre auditiu
de Confiança
Ronda de Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es [t](#) [f](#) [y](#)

PUBLICITAT,
josepm@diarieljardi.cat
Monterols, el Putxet, el Farró,
Galvany, Turó Park
enric@diarieljardi.cat
la Bonanova, Sarrià,
les Tres Torres, Pedralbes,
Vallvidrera

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

Directori de comerç
del districte Sarrià-Sant Gervasi

www.diarieljardi.cat/directori-empreses

LES TRES TORRES MARKET

Diumenge 13 de juny

PATI DE LA BIBLIOTECA CLARÀ
(C/ DR. CARULLA 22) DE 10.30H A 20.30H

www.lestrestorres.com

@lestrestorres

LES TRES TORRES

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS

Districte de
Sarrià - Sant Gervasi

Ajuntament de
Barcelona

